

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ของขวัญของพ่อ”
SHORT FILM DIRECTING TITLED “DAD’S GIFT”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ของขวัญของพ่อ”
SHORT FILM DIRECTING TITLED “Dad’s Gift”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ของขวัญของพ่อ”
SHORT FILM DIRECTING TITLED “Dad’s Gift”

นางสาวจุฑาทิพ บุญช่วย

Miss. JUTATIP BOONCHUAY

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..........วันที่ 29 พ.ค. 60
(ผศ.ดร.แห มังกรวงษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ของขวัญของพ่อ”
SHORT FILM DIRECTING TITLED “Dad’s Gift”
ชื่อ นางสาวจุฑาทิพ บุญช่วย
รหัสประจำตัว 56020352
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. แชน มังกรวงษ์

ศิลปนิพนธ์นี้มีที่มาจากเรื่องราวของตัวข้าพเจ้าเองที่มีรุ่นน้องที่โรงเรียนเป็นเด็กออทิสติก โดยเด็กคนนี้มีอายุมากกว่าเพื่อนในห้อง และมีพัฒนาการที่ช้ากว่า ซึ่งเด็กคนนี้ได้เรียนอยู่กับเด็กชั้นอนุบาล 2 ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ ข้าพเจ้าได้เห็นถึงความพยายามของครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก ซึ่งพ่อแม่พยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้รู้สึกว่าคุณของตนนั้นเป็นเด็กปกติเหมือนกับเด็กคนอื่น ไม่ว่าจะ เป็นเอาลูกเข้าโรงเรียน หัดให้ลูกเข้าสังคม มีเพื่อน และให้เรียนกับเด็กปกติ แต่เหตุการณ์กลับไม่เป็น เช่นนั้น ลูกของเขากลับโดนเพื่อนที่โรงเรียนแกล้ง และมีบาดแผลติดตัวกลับมาบ้านทุกวัน จนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเริ่มมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนพ่อแม่ต้องเข้าไปจัดการปัญหานี้เองที่โรงเรียน และเมื่อได้ไปที่โรงเรียน ก็ได้พบความจริงอีกด้านหนึ่งที่พ่อแม่ไม่เคยรู้ คือ ลูกของเขาไม่สามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนๆที่เป็นเด็กปกติได้ แท้จริงแล้วลูกของเขามีพฤติกรรมที่ชอบทำร้ายเพื่อนในห้อง มีอารมณ์รุนแรง จนถูกเพื่อนในห้องรวมทำร้าย

จนเป็นที่มาในการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ในแนวรามา โดยเป็นการตั้งคำถามกับผู้ชม ที่มีต่อครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกว่าจะรับมือกับปัญหานี้อย่างไร ตลอดจนถึงโรงเรียน สังคม ในการเปิดโอกาสและให้ความเข้าใจ ในการตัดสินใจให้เขาอยู่ร่วมกับคนปกติ หรือแยกเขาไปอีกส่วนหนึ่งของสังคม โดยเล่าผ่านมุมมองพ่อของเด็ก คุณครู และผู้ปกครองที่มีลูกปกติ เพื่อให้เห็นมุมมองในมิติที่แตกต่างกันกับเรื่องราวดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ภาพยนตร์เรื่องนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้เลย หากขาดผู้ที่สนับสนุน คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจข้าพเจ้า

ขอขอบคุณครูที่ปรึกษา ผศ.ดร.แชน มังกรวงษ์ ที่คอยให้คำปรึกษาตั้งแต่เริ่มคิด จนจบงาน ครูคอยแก้ปัญหา คอยให้กำลังใจและดึงให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาทำงาน อีกทั้งยังคอยช่วยเซ็นใบยืมของยืมสถานที่ วันไหนที่ครูไม่ได้เข้าโรงถ่าย ครูก็จะมาเพื่อเซ็นใบให้

ขอขอบคุณแม่บุรณ์ พี่ฝน พี่นุ ที่คอยสนับสนุนข้าพเจ้ามาตลอด คอยเป็นกำลังใจและให้กำลังใจสนับสนุนสำหรับการถ่ายทำ อีกทั้งยังช่วยทำอาหารมาเลี้ยงกองถ่าย

ขอขอบคุณครอบครัวบุญช่วย อาจิวัด อาชญ์ น้ำ นัท พี่เบญ เมย์ นาย ที่คอยช่วยเหลือเรื่องรถสำหรับการดูแลเคชั่น การออกกอง และส่งข้าวส่งน้ำ

ขอขอบคุณนายวรัทธ์ บุญเมือง (ใหม่) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เรื่องนี้มากที่สุด ตั้งแต่เริ่มคิดไอเดีย เขียนบท จนถึงการตัดต่อ ข้าพเจ้าต้องพึ่งพาใหม่มาโดยตลอด ใหม่เป็นผู้ช่วยที่มีสติดีมากสามารถอธิบายสิ่งที่เป็นปัญหาให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้กระจ่าง รวมถึงคอยให้กำลังใจข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ขอขอบคุณทีมงานที่รู้จัก

ชาวไส้กรอกเกิร์ล (เปรม พายอาร์ ป๊อป ผักกาด นุ่น นัทนม) ที่คอยช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด ทั้งให้ยืมรถออกกอง ไปช่วยกองข้าพเจ้าถึงแม้ว่างานจะเดือด หรือมีเวลานิดเดียวก่อนจะเดินทางไปที่ต่างจังหวัดก็มาช่วย

सानนท์ จรุงศรี ตากล้องผู้ที่ถูกข้าพเจ้าใช้งานอย่างหนักแม้แต่เวลาพักกอง สานนท์จะเป็นคนเดียวที่ไม่ได้นั่งกินดี ๆ สานนท์ยังจะต้องถ่ายไปเรื่อย ๆ โดยมีข้าพเจ้ากำกับและคอยป้อนข้าวอยู่ข้างอัญอัญที่มาช่วยตีเสลด และจตคอนทินิวให้ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณพีรรัตน์ น้องมายด์และแพท นักแสดงที่สละเวลามาช่วยแสดงให้ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณครูวิฑูร เกตุเหล็ก ครูที่โรงเรียนแดงเป้า(สิงสุขบูรณะ) ที่คอยช่วยเหลือเรื่องการติดต่อกับโรงเรียน รวมถึงดูแลข้าพเจ้าระหว่างการถ่ายทำเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.ลำแพน ขวัญพูล และอาด้อย ที่ใจดีให้ข้าพเจ้ายืมสถานที่ถ่ายทำ

ขอขอบคุณน้องพีพี สม.2 ที่ช่วยทำเพลงให้ข้าพเจ้า

และขอขอบคุณบุคคลท่านอื่น ๆ ที่มีพระคุณช่วยเหลือข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยเหลือจนภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
สารบัญตารางประกอบ.....	ณ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
	ขอบเขตของโครงการ.....	1
	ลักษณะของโครงการ.....	1
	แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	การค้นคว้าข้อมูล.....	4
	พื่อเลี้ยงเดี่ยวในสังคมปัจจุบัน.....	5
	พัฒนาการของวัยเด็กตอนปลายทั้ง 4 ด้าน.....	6
	พัฒนาการทางกาย.....	6
	พัฒนาการทางอารมณ์.....	6
	พัฒนาการทางสังคม.....	7
	พัฒนาการทางสติปัญญา.....	8
	โรคแอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม (Asperger's Syndrome).....	8
	Hyperactive (อาการซุกซน ไม่อยู่นิ่ง พลังมากกว่าเด็กปกติ).....	9
	Language Disorder (อาการบกพร่องในทักษะที่ซับซ้อนทางภาษา).....	9
	Movement Disorder (อาการบกพร่องในการเคลื่อนไหว).....	9
	Mood Disorder (ความวุ่นวายทางอารมณ์).....	9
	Eating Disorder (การควบคุมการรับประทานอาหารไม่ได้).....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญัตตีพิมพ์เผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	Non-Verbal Learning Disability (ไม่เข้าใจในภาษาท่าทาง).....	10
	Conduct or Personality Disorder (ความประพฤติผิดปกติ).....	10
	ความโกรธ ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์.....	11
	เอกลักษณ์ของแอสเพอร์เกอร์.....	12
	แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม VS ออทิสติก ต่างกันอย่างไร.....	13
	เด็กที่มีพัฒนาการผิดปกติกับการเข้าสังคมโรงเรียน.....	14
	มุมมองของผู้ปกครองเด็กที่ป่วย.....	14
	มุมมองของพ่อแม่เด็กปกติที่เรียนร่วมกับเด็กที่ป่วย.....	14
	มุมมองของครูที่ดูแลเด็ก.....	15
	ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง Forest Gump.....	16
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
3	บทภาพยนตร์	
	ประเด็นของเรื่อง (THEME).....	20
	โครงเรื่องย่อ (PLOT).....	20
	โครงเรื่องขยาย (TREATMENT).....	20
	บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY).....	23
	บทภาพยนตร์ร่างที่ 1.....	23
	บทภาพยนตร์ร่างที่ 4.....	38
	บทภาพยนตร์ร่างที่ 6.....	53
4	กระบวนการผลิตภาพยนตร์.....	67
	ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	67
	การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	68
	การคัดเลือกนักแสดง.....	68
	ตัวละครอาชีพ (พ่อ).....	68
	ตัวละครของขวัญ (ลูกสาว).....	70
	นักแสดงสมทบ.....	73
	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	75
	อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	78
	สถานที่ถ่ายทำ.....	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	โรงเรียนรัฐบาล.....	80
	บ้านเดี่ยว.....	87
	ออฟฟิศ.....	90
	มุมมองกล้องและขนาดภาพ.....	91
	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	100
	การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 4 มีนาคม 2560.....	100
	การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 5 มีนาคม 2560.....	102
	การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560.....	102
	การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 เมษายน 2560.....	104
	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	105
	การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง.....	105
	การเกลี่ยสี.....	107
	เสียงในภาพยนตร์.....	108
5	บทสรุป และข้อเสนอแนะ.....	109
	ปัญหาบทภาพยนตร์.....	109
	ปัญหางบประมาณ.....	110
	ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ.....	110
	ปัญหาการถ่ายทำ.....	111
	ปัญหาหลังการถ่ายทำ.....	111
	ข้อเสนอแนะ.....	112
	บรรณานุกรม.....	113
	ประวัติผู้วิจัย.....	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพของสมองในส่วนของอมิกดาลา ของเด็กที่เป็นโรคแอสเพอร์เกอร์.....	11
2.2 แผนภาพแสดงระดับความโกรธของคนทั่วไป เปรียบเทียบกับผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์.....	11
2.3 ภาพหนังสือ “ศิษย์รัก ออทิสติก”.....	15
2.4 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump.....	16
2.5 ภาพในเรื่อง Forest Gump.....	16
2.6 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump.....	18
4.1 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นอาทิตย์ ในฉากรู้เรื่องลูกทำร้ายเพื่อน.....	70
4.2 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นอาทิตย์ ในฉากทายาให้ลูก.....	70
4.3 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นของขวัญ ในฉากห้องเรียน.....	72
4.4 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นของขวัญ ในฉากโดนพ่อตีปลักไม้ไครเวฟ.....	72
4.5 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นครู (นางสาวพนิตพิชา หลวงสุภา)	73
4.6 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นเพื่อนชื่อวิน (น้องพุ)	73
4.7 ภาพนักแสดงประกอบ.....	73
4.8 ภาพนักแสดงประกอบ.....	74
4.9 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นรุ่นน้องที่ทำงาน (นายวรรตต์ บุญเมือง)	74
4.10 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นครู (นางสาวเบญจรงค์ บุญช่วย)	74
4.11 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์.....	75
4.12 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์.....	75
4.13 ภาพอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์ ภายในเรื่อง.....	76
4.14 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ.....	76
4.15 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ.....	77
4.16 ภาพอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ ภายในเรื่อง.....	77
4.17 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องเรียน.....	80
4.18 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องเรียน ในภาพยนตร์.....	81
4.19 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าโรงเรียน.....	82
4.20 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าโรงเรียน ในภาพยนตร์.....	82
4.21 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องพยาบาล.....	83
4.22 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องพยาบาล ในภาพยนตร์.....	83
4.23 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณโถงทางเดิน.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
4.24 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณโถงทางเดิน ในภาพยนตร์.....	84
4.25 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณข้างตึก.....	85
4.26 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณข้างตึก ในภาพยนตร์.....	85
4.27 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าอาคาร.....	86
4.28 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าอาคาร ในภาพยนตร์.....	86
4.29 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนอนพ่อ และลูกในภาพยนตร์.....	87
4.30 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องห้องครัว.....	88
4.31 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องครัว ในภาพยนตร์.....	88
4.32 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนั่งเล่น.....	89
4.33 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนั่งเล่น ในภาพยนตร์.....	89
4.34 ภาพสถานที่ถ่ายทำออฟฟิศ.....	90
4.35 ภาพสถานที่ถ่ายทำออฟฟิศ ในภาพยนตร์.....	90
4.36 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 1 ในภาพยนตร์.....	91
4.37 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 2 ในภาพยนตร์.....	92
4.38 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 3 ในภาพยนตร์.....	92
4.39 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4A ในภาพยนตร์.....	93
4.40 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4B ในภาพยนตร์.....	93
4.41 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4C ในภาพยนตร์.....	94
4.42 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 5 ในภาพยนตร์.....	94
4.43 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 6 ในภาพยนตร์.....	95
4.44 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 7 ในภาพยนตร์.....	95
4.45 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 8 ในภาพยนตร์.....	96
4.46 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 10 ในภาพยนตร์.....	96
4.47 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 11 ในภาพยนตร์.....	97
4.48 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 12 ในภาพยนตร์.....	97
4.49 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 13 ในภาพยนตร์.....	98
4.50 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 14 ในภาพยนตร์.....	99
4.51 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 15 ในภาพยนตร์.....	99
4.52 ภาพการจัดการฟุตเทจโดยแยกไว้ตามวันที่ถ่าย.....	105
4.53 ภาพมุมการตัดต่อใน Adobe Premiere Pro CC 2017.....	106

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
4.54 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี.....	107
4.55 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี.....	107
4.56 ภาพไฟล์เสียง ในแต่ละโพลเดอร์.....	108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงความแตกต่างของโรคแอสเพอร์เกอร์กับโรคออทิสติก.....	13
4.1 ตารางแสดงอุปกรณ์ประกอบฉากพร้อมคำอธิบาย.....	78
4.1 (ต่อ) ตารางแสดงอุปกรณ์ประกอบฉากพร้อมคำอธิบาย.....	78
4.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4/3/60.....	101
4.3 ตารางการถ่ายทำวันที่ 5/3/60.....	102
4.4 ตารางการถ่ายทำวันที่ 27/3/60.....	103
4.5 ตารางการถ่ายทำวันที่ 10/4/60.....	104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ของขวัญของพ่อ” เป็นเรื่องราวที่มาจากตัวข้าพเจ้าเองที่มีรุ่นน้องที่โรงเรียนเป็นเด็กออทิสติก ซึ่งเด็กคนนี้ได้เรียนอยู่กับเด็กชั้นอนุบาล 2 ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ ข้าพเจ้าได้เห็นถึงมุมมองของคนต่าง ๆ ที่มีต่อเด็กพิเศษคนนี้ รวมถึงได้เห็นถึงความรัก ความเอาใจใส่ของครอบครัวของเด็กพิเศษ ที่พยายามให้เขาได้มีสังคม มีเพื่อน และได้รับการศึกษาเหมือนที่เด็กคนอื่นได้รับ แต่ไม่ว่าครอบครัวและคุณครูจะพยายามแค่ไหน ก็ไม่สามารถที่จะดูแลและเข้าถึงความเป็นเด็กพิเศษได้ ทำให้เด็กพิเศษคนนั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกมองเหยียดจากผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กปกติ จึงเป็นที่มาของการกำกับภาพยนตร์สั้น แนวดราม่าเรื่องนี้ เพื่อเป็นการตั้งคำถามเกี่ยวกับมุมมองของเด็กพิเศษ ที่คนทั่วไปมอง โดยเล่าผ่านมุมมองของพ่อและลูกสาว

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ โดยถ่ายทอดผ่านครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก
2. เพื่อกำกับภาพยนตร์สั้น แนวชีวิตซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก ทั้งในด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียน และสังคม
3. เพื่อให้คนดูได้เข้าใจ เห็นใจ และรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของเด็ก

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง แนวดราม่า มีความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัลในรูปแบบ 2.35:1

ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวดราม่า ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก ซึ่งจะเล่าผ่านมุมมองพ่อของเด็ก คุณครู และผู้ปกครองที่มีลูกปกติ เป็นเชิงตั้งคำถามว่าจะรับมือกับปัญหานี้อย่างไร เพื่อให้เห็นมุมมองและทัศนคติที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเรื่องพ่อเลี้ยงเดี่ยว
- ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคแอสเพอร์เกอร์
- ศึกษาภาพยนตร์ “Forest Gump”
- ศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติก

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- วางแผนการถ่ายทำ
- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำ และปลื้อค้อต
- จัดเตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

5. หลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อแบบหยาบ
2. ตัดต่อแบบสมบูรณ์
3. ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถศึกษาการกำกับภาพยนตร์ ที่ถ่ายทอดผ่านครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก
2. ได้กำกับภาพยนตร์สั้น แนวชีวิตที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก ทั้งใน
ด้านความสัมพันธ์กับโรงเรียน และสังคม
3. คนดูได้เข้าใจ เห็นใจ และรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การค้นคว้าข้อมูล

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นโดยข้าพเจ้าเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าถึงความสัมพันธ์ของพ่อ และลูกสาว ที่จะต้องมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยที่ลูกสาวนั้นมีปัญหาตรงที่เป็นเด็กพิเศษ ข้าพเจ้าจึงต้องทำการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ เพราะปัจจัยหลายอย่างของความเป็นเด็กพิเศษนั้นส่งผลให้ตัวละครในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีลักษณะพิเศษหลายอย่างที่คนปกติทั่วไปไม่มี รวมถึงการแสดงออก ซึ่งข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้ลักษณะพิเศษเป็นตัวดำเนินเรื่อง และเพื่อคลี่คลายปัญหาที่จะเกิดขึ้นภายในเรื่องราวที่ถูกปรุงแต่งขึ้นนี้ โดยมีหัวข้อในการค้นหาดังนี้

1. พ่อเลี้ยงเดี่ยวในสังคมปัจจุบัน
2. พัฒนาการของวัยเด็กตอนปลายทั้ง 4 ด้าน
 - พัฒนาการทางกาย
 - พัฒนาการทางอารมณ์
 - พัฒนาการทางสังคม
 - พัฒนาการทางสติปัญญา
3. โรคแอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม (Asperger's Syndrome)
 - Hyperactive (ไฮเปอร์แอคทีฟ - อาการซุกซน ไม่อยู่นิ่ง พลังมากกว่าเด็กปกติ)
 - Language Disorder (อาการบกพร่องในทักษะที่ซับซ้อนทางภาษา)
 - Movement Disorder (อาการบกพร่องในการเคลื่อนไหว)
 - Mood Disorder (ความวุ่นวายทางอารมณ์)
 - Eating Disorder (การควบคุมการรับประทานอาหารไม่ได้)
 - Non-Verbal Learning Disability (เด็กมีความไม่เข้าใจในภาษาท่าทาง)
 - Conduct or Personality Disorder (ความประพฤติ หรือ บุคลิกที่ผิดปกติ)
4. ความโกรธ ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์
5. เอกลักษณ์ของแอสเพอร์เกอร์
6. แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม VS ออทิสติก ต่างกันอย่างไร
7. เด็กที่มีพัฒนาการผิดปกติกับการเข้าสังคมโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มุมมองของผู้ปกครองเด็กที่ป่วย
- มุมมองของพ่อแม่เด็กปกติที่เรียนร่วมกับเด็กที่ป่วย
- มุมมองของครูที่ดูแลเด็ก

8. ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง Forest Gump

2.1.1 พ่อเลี้ยงเดี่ยวในสังคมปัจจุบัน¹

ปัจจุบันพบว่าประเทศไทยมี “ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว” เพิ่มมากขึ้นจากอดีตจำนวนมาก อีกทั้งอัตราของครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวที่เพิ่มมากขึ้นนี้เป็นครอบครัว “คุณพ่อเลี้ยงเดี่ยว” เสียด้วย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ชายเริ่มมีบทบาทในการเลี้ยงดูบุตรมากยิ่งขึ้น ซึ่งแตกต่างจากอดีต ที่การเลี้ยงดูบุตรมักจะเป็นหน้าที่ของผู้หญิงมากกว่า “คุณพ่อเลี้ยงเดี่ยว” ที่ต้องเลี้ยงดูลูกแต่เพียงลำพังย่อมส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ ด้านของชีวิต บางคนอาจถึงขั้นวิตกกังวลว่า ตัวเองจะสามารถเลี้ยงดูลูกให้มีความสุขได้หรือไม่ หากผู้ชายได้กลายเป็น “พ่อเลี้ยงเดี่ยว (Single Dad)” ก็อาจจะเกิดคำถามว่า พ่อเลี้ยงเดี่ยวดูแลลูกยังไง

จากสถิติของกระทรวงมหาดไทย การจดทะเบียนสมรสและหย่าพ.ศ. 2545-2556 พบว่า การแต่งงานของคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ครอบครัวมีขนาดเล็กลง คืออยู่คนเดียวหรืออยู่เฉพาะพ่อแม่ลูกมากขึ้น นอกจากนี้การสำรวจขององค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) 2556 พบว่า มีเด็กอายุตั้งแต่ 0-17 ปี ที่อาศัยอยู่กับพ่อเพียงลำพังมีมากถึงร้อยละ 13.9 ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อย และเมื่อดูจากฐานะในการดูแลลูกของพ่อเลี้ยงเดี่ยว พบว่ามีส่วนใหญ่อ้อยละ 4.5 มีฐานะปานกลาง และร่ำรวย ร่ำรวยมาก ร้อยละ 3.5 ,3.2 ตามลำดับ หลายคนมองว่า ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว โดยเฉพาะครอบครัวที่เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว เป็นเหตุให้เกิดปัญหาสังคม ซึ่งปัญหาที่พบก็คือ ลูกขาดความใกล้ชิดกับพ่อเนื่องจากพ่อ อาจใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับงานเพื่อทำมาหาเลี้ยงครอบครัวจึงทำให้ขาดเวลาในการอยู่กับลูก ในแง่ของปัญหาทางอารมณ์บางคนก็อาจจะแสดงออกมาในรูปแบบของความหงุดหงิดโมโห พฤติกรรมเช่นนี้ อาจทำให้ลูกห่างเหินได้ง่าย พ่อบางคนมีพฤติกรรมติดเหล้า ติดบุหรี่จึงเป็นปัญหาที่น่ากังวลเพราะเด็กอาจจะซึมซับเลียนแบบในจุดนี้ได้ ที่น่าเป็นห่วงอีกเรื่องหนึ่งสำหรับครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยงเดี่ยวก็คือการเลี้ยงดูลูกผู้หญิง พ่อบางคนนิ่งเฉยเพราะไม่รู้ว่าจะต้องเลี้ยงดูลูกผู้หญิงอย่างไรดี ซึ่งอาจจะทำให้เด็กรู้สึกว่าการไม่พ่อไม่เข้าใจหรือไม่สนใจ กรณีนี้ขอแนะนำว่าพ่อควรมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพราะพ่อกับลูกก็มีหัวอกเดียวกันคือขาดแม่อย่าให้สิ่งอื่นใดมาทำลายความเชื่อมั่นในความเป็นพ่อได้ และที่สำคัญทักษะการเข้าใจกันและกันจะช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพภายใน

¹ เปรม ปิยะพงษ์, พ่อเลี้ยงเดี่ยว...ที่รักลูกหมดใจ[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา www.prdmh.com/เอกสารสาระสุขภาพจิต/5/298-พ่อเลี้ยงเดี่ยว-ที่รักลูกหมดใจ.html ศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัวได้ ควรใช้ความหนักแน่นของผู้ชายเป็นต้นแบบให้กับลูก ซึ่งจะทำให้เด็กมีวุฒิภาวะและโตเร็วกว่าเด็กคนอื่น ๆ

2.1.2 พัฒนาการของวัยเด็กตอนปลาย มีอยู่ด้วยกัน 4 ด้าน²

พัฒนาการทางกาย

การเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็กวัยนี้มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไปอย่างช้า ๆ สม่่าเสมอ มีการเปลี่ยนแปลงของกล้ามเนื้อและระบบประสาทซึ่งทำงานประสานกันได้ดีขึ้น การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของอวัยวะภายในเกือบทุกระบบ การเปลี่ยนแปลงด้านน้ำหนัก การเจริญเติบโตของกระดูกและฟัน และการขยายออกของร่างกายซึ่งเปลี่ยนไปในด้านส่วนสูงมากกว่าส่วนกว้าง โดยความสูงจะเพิ่มขึ้น 2-3 นิ้วต่อปี สัดส่วนร่างกายใกล้เคียงผู้ใหญ่มากขึ้น เด็กผู้หญิงจะมีการเจริญเติบโตทั้งด้านร่างกายและวุฒิภาวะเร็วกว่าเด็กผู้ชายประมาณ 1-2 ปี

จากลักษณะการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายดังกล่าว ทำให้เด็กวัยนี้เริ่มให้ความสนใจกับรูปร่างหน้าตา มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องราวทางกายของเพศตรงข้าม อย่างไรก็ตามการเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นทุกด้านของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ลักษณะทางพันธุกรรม การเลี้ยงดูเอาใจใส่ทั้งจากครอบครัว และตัวเด็กเอง เช่นรูปแบบการรับประทานอาหาร การออกกำลังกายที่เหมาะสม การมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แข็งแรง เป็นต้น

พัฒนาการทางอารมณ์

พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กวัยนี้จะมีลักษณะเป็นกลาง ๆ คือ ไม่ดีหรือร้ายจนเกินไป เด็กวัยนี้มีความคิดที่ละเอียดอ่อนมากขึ้น สามารถเข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ดีขึ้น ควบคุมอารมณ์ของตนได้ เรียนรู้ที่จะแสดงอารมณ์ได้เหมาะสมในรูปแบบที่สังคมยอมรับได้ ดังนี้ (ทิพย์ภา เชมฐ์เขาวลิต, 2541, น. 81-82 ; สุชา จันทน์เอม, 2540, น. 131-132)

1. อารมณ์โกรธ เด็กวัยนี้สามารถควบคุมและระงับความโกรธได้ดีขึ้น ไม่โกรธง่ายและหายเร็ว นัก พัฒนาการการแสดงออกจะเปลี่ยนไป จากเดิมที่แสดงออกด้วยการร้องไห้ดิ้นกับพื้นเสียงดัง ทั้งตัว

² บ้านจอมยุทธ, จิตวิทยาพัฒนาการวัยเด็กตอนปลาย (Late Childhood)[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา

http://www.baanjomjut.com/library_2/extension1/concepts_of_developmental_psychology/01_1เอกส2.html เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงนอนเมื่อได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการ ก็จะเปลี่ยนเป็นการคิดแก้แค้นในใจแต่ไม่ทำจริงดังที่คิด หรือการหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่ไม่พึงใจในทันที ไม่มีพฤติกรรมแบบต่อสู้โดยใช้กำลัง

2. อารมณ์รัก เด็กวัยนี้จะแสดงออกในด้านความรักด้วยการมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น ร่าเริงแจ่มใส อารมณ์ดี จะระมัดระวังไม่ทำให้ผู้อื่นเสียใจหรือกระทบกระเทือนใจ โดยเฉพาะขณะอยู่ในกลุ่มเพื่อน สังคม ต้องการความรัก ความอบอุ่นมั่นคงในครอบครัวและหมู่คณะ

3. อารมณ์กลัว เด็กวัยนี้จะเลิกกลัวสิ่งที่ไม่เป็นตัวตน พิสูจน์ไม่ได้ อารมณ์กลัวของเด็กวัยนี้เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ได้รับมา สิ่งที่เด็กวัยนี้กลัวมากที่สุดคือ กลัวไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม กลัวไม่มีเพื่อน ไม่ชอบการแข่งขัน ไม่ต้องการเด่นหรือด้อยกว่ากลุ่ม

4. ความริษยา การแสดงออกถึงความริษยาของเด็กมีการแสดงออกโดยการทะเลาะวิวาท หัวเราะเยาะ รังแกเด็กที่ตนมีความรู้สึกริษยาโดยตรงและอาจมีการแสดงออกโดยทางอ้อมคือ พุดกระทบกระเทือน เป็นต้น

5. ความอยากรู้อยากเห็น ความอยากรู้อยากเห็นของวัยเด็กตอนปลายจะลดน้อยลงกว่าวัยเด็กตอนต้นเพราะเด็กได้มีประสบการณ์มาพอสมควรแล้วมีความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีเด็กจะพยายามแสวงหาคำตอบให้กับปัญหาที่พบได้ด้วยตนเอง

6. อารมณ์ร่าเริง เด็กจะมีลักษณะคล้ายกับวัยเด็กตอนต้นเด็กมักจะยิ้มหรือหัวเราะเมื่อผ่านสถานการณ์ที่ทำให้เด็กตกใจไปชั่วขณะ หรือเมื่อได้ยินเสียงดังอย่างทันทีทันใดและมีการเปลี่ยนแปลงเป็นความตื่นเต้น

อย่างไรก็ตาม เด็กวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเร็ว บางครั้งทำตัวเป็นผู้ใหญ่ บางครั้งทำตัวเป็นเด็ก ความขัดแย้งทางอารมณ์จึงเกิดขึ้นได้เสมอ พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กวัยนี้ จึงขึ้นอยู่กับลักษณะการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้สึกมั่นคงของเด็กต่อไป

พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการทางสังคมของเด็กวัยนี้เด่นชัดมาก เด็กจะให้ความสำคัญต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งต่อบุคคลใกล้ชิดและบุคคลอื่น ทั้งวัยเดียวกันและต่างวัยกัน เด็กวัยนี้ต้องการเพื่อนมาก เด็กจะแสวงหาเพื่อนที่มีความคล้ายคลึงกันในด้านของบุคลิกลักษณะ ความชอบ และเป็นเพื่อนที่สามารถไว้วางใจได้ เข้าใจกัน มักยึดมั่นกับกลุ่มเพื่อน สังคมรอบข้าง มีความรู้สึกผูกพัน เป็นเจ้าของและซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม มีพฤติกรรมการแสดงออกทางกาย วาจา และการแต่งกายที่เหมือนกลุ่ม สังคมของเพื่อนในเด็กวัยนี้มักเป็นสังคมเฉพาะของเพื่อนเพศเดียวกัน และเด็กผู้ชายจะรักษาความสนใจที่มีต่อกลุ่มได้มากกว่าเด็กผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการทางสติปัญญา

เด็กวัยนี้สามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้ชัดเจนมากขึ้น รู้จักการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา รับผิดชอบและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง รับฟังคนอื่นมากขึ้น กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับเพียงพอต่อการแก้ปัญหา การเสนอความคิดเห็นและการมีบทบาทในการช่วยเหลือกลุ่ม ตลอดจนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น

ที่กล่าวมาข้างต้น คือ พัฒนาการของเด็กตอนปลาย ซึ่งเป็นการพัฒนาของเด็กปกติทั่วไป แต่ก็มีเด็กบางกลุ่มที่มีพัฒนาการในแต่ละด้านที่ปกติ แตกต่างจากเด็กทั่วไป ดังเช่น โรค แอสเพอร์เกอร์ซินโดรม (Asperger's Syndrome) ซึ่งทำให้เด็กมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านที่ผิดปกติ

2.1.3 แอสเพอร์เกอร์ซินโดรม (Asperger's Syndrome)³

เป็นโรคที่อยู่ในกลุ่มอาการที่ระบบประสาทผิดปกติ จัดอยู่ในกลุ่มออทิสติก โรคนี้ถูกรายงานครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1940 โดยคุณหมอบุคฮานส์ แอสเพอร์เกอร์ (Hans Asperger) กุมารแพทย์ชาวออสเตรีย ที่พบว่าคนไข้ของเขาซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชายมีความเฉลียวฉลาด สติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่กลับมีปัญหาเรื่องทักษะการเข้าสังคม มีพฤติกรรมหมกมุ่น ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไม่รู้จะอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างไร ทั้งที่เขาสามารถพูดคุยสื่อสารกับคนทั่วไปได้ปกติ

ปัจจุบันพบอัตราผู้ป่วยโรคแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม ร่วมกับโรคออทิสติก และโรคเกี่ยวกับความผิดปกติทางประสาทอื่น ๆ หรือ ความบกพร่องของพัฒนาการแบบรอบด้าน (PDDs - Pervasive Developmental Disorder) ทั่วโลกประมาณ 1:1,000 ซึ่งถือว่าเป็นแนวโน้มสูงขึ้น

ปัญหาของแอสเพอร์เกอร์ก็คือ เด็กกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีรูปร่างหน้าปกติ และการแสดงออกแทบจะเหมือนกับเด็กส่วนใหญ่ แคมยังมีสติปัญญาบานกลางถึงดีมาก พูดเก่ง (แต่ไม่รู้จักรูปปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น) ซึ่งถ้าหากพ่อแม่หรือผู้เกี่ยวข้องไม่มีความรู้ ก็คงยากที่จะสังเกตเห็นความผิดปกติของเด็ก

ซึ่งเด็กแอสเพอร์เกอร์จะมีธรรมชาติที่แตกต่างจากเด็กทั่วไป โดยอาจมีอาการต่าง ๆ กันหลายแบบ หรือรวมกันได้ (ไม่จำเป็นต้องมีครบทุกอาการ) ดังนี้

³KAPOOK HEALTH โรคและการป้องกัน, แอสเพอร์เกอร์ซินโดรม โรคทางพฤติกรรมที่ต้องช่วยกันดูแล[ออนไลน์], เอกส 13 ธันวาคม 2559 แหล่งที่มา <https://health.kapook.com/view52954.htm> อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hyperactive (ไฮเปอร์แอคทีฟ - อาการซุกซน ไม่อยู่นิ่ง พลังมากกว่าเด็กปกติ)⁴

มักเกิดขึ้นเมื่อเด็กแอสเพอร์เกอร์เข้าสังคม หรือเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมใหม่ โดยเด็กแอสเพอร์เกอร์มักจะมีอาการไม่สามารถอยู่นิ่งได้ เนื่องจากมีความตื่นเต้น กังวล ทำให้หลายครั้งอาจถูกวินิจฉัยว่าเป็น “สมาธิสั้น”

Language Disorder (อาการบกพร่องในทักษะที่ซับซ้อนทางภาษา)

เด็กแอสเพอร์เกอร์มีความสามารถในการเรียนรู้ และใช้คำศัพท์ การออกเสียง และหลักไวยากรณ์ได้ตามปกติ แต่มีปัญหาในเรื่องการเลือกใช้บทสนทนา อาจมีการใช้ภาษาที่สูงเกินกว่าระดับปกติ เช่น ใช้ภาษาของผู้ใหญ่ในการพูดกับเพื่อน หลายครั้งพบว่า เด็กแอสเพอร์เกอร์ชอบพูดเสียงที่มีโทน และจังหวะการพูดที่แปลกกว่าเด็กทั่วไป เด็กแอสเพอร์เกอร์ มีความบกพร่องในการแปลความหมายของบทสนทนา การแปลความหมายคำพูดแบบตรงไปตรงมา เช่น การไม่เข้าใจความหมายของประโยคการประชดประชัน คำเสียดสี ฯลฯ

Movement Disorder (อาการบกพร่องในการเคลื่อนไหว)

เด็กแอสเพอร์เกอร์ มีพัฒนาการในเรื่องการประสานการทำงานของอวัยวะ หรือความคล่องแคล่วในการใช้มือช้ากว่าปกติเล็กน้อย เช่น ผูกเชือกทรงเท้าไม่ได้ ขี่จักรยานไม่ได้ จับลูกบอลไม่แม่นยำ ลายมือไม่สวย มีการเดิน-วิ่งที่ไม่สมบุรณ์ เด็กแอสเพอร์เกอร์บางคนพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (Motor tics) เช่น การขยับตา-กระพริบตาบ่อย ฯลฯ และบางคนพบในการพูด (Vocal tics) อาจมีการพูดบางอย่างออกไปโดยไม่ได้ตั้งใจ

Mood Disorder (ความวุ่นวายทางอารมณ์)

เมื่อเกิดสถานการณ์ไม่ปกติ ทำให้เด็กแอสเพอร์เกอร์มีความเครียด ความกังวล เด็กแอสเพอร์เกอร์จะมีการแสดงออกแบ่งเป็นสองลักษณะ คือ

1. อาการตื่นตัวตลอด วิตกกังวล ทำให้เด็กแอสเพอร์เกอร์อาจจะเหนื่อยเกินไป
 2. หรือกังวลมากไปจนไม่ยอมไปโรงเรียน อาการเสียบ ไม่พูดที่โรงเรียน
- ซึ่งในความคิด อาจมีแนวคิดเป็นสองแบบคือ

1. Internalized (I'm stupid) อาการซึมเศร้า ต่ำหนิตัวเองถึงความแตกต่าง
2. Externalized (It's your fault) บางคนตำหนิคนอื่น แสดงออกมาเป็นการโกรธคนรอบข้าง เมื่อตัวเองไม่สามารถเข้าใจในสถานการณ์นั้น

⁴ Thai's Asperger Blog, ธรรมชาติแอสเพอร์เกอร์[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา

เอกสาร http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post_27.html ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Eating Disorder (การควบคุมการรับประทานอาหารไม่ได้)

เด็กอาจมีการปฏิเสธอาหารบางอย่าง เนื่องจากมีรส กลิ่น รูปร่างพิเศษ เนื่องจากเด็กมีความไวต่อประสาทสัมผัสบางอย่างมากกว่าปกติ หรือในทางกลับกัน เด็กอาจชอบทานอาหารบางอย่างมากเป็นพิเศษ บางรายมาด้วยอาการซูบผอม เนื่องจากเลือกกินมากเกินไป

Non-Verbal Learning Disability (เด็กมีความไม่เข้าใจในภาษาท่าทาง)

เด็กแอสเพอร์เกอร์มีความเข้าใจในภาษาพูดได้ตามปกติ แต่มักไม่เข้าใจภาษาท่าทาง เช่น ถ้าคนทำหน้าบึ้งใส่ เด็กจะไม่เข้าใจ แต่ถ้าพูดว่าโกรธจึงจะเข้าใจ การกวักมือเรียกอย่างเดียวเด็กอาจไม่เข้าใจจำเป็นต้องเรียก และบอกให้มาหา

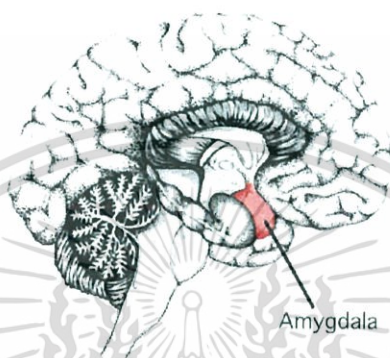
เด็กแอสเพอร์เกอร์จะสบตาคนไม่เป็น โดยเฉพาะในการพูดคุย เด็กแอสเพอร์เกอร์จะไม่สบตาคนที่คุยด้วย อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เด็กไม่สนใจ ไม่เชื่อฟังคำสั่ง ดื้อ และพูดไม่รู้เรื่อง

Conduct or Personality Disorder (ความประพฤติ หรือ บุคลิกที่ผิดปกติ)

เด็กแอสเพอร์เกอร์ ชอบทำตัวเป็นผู้ใหญ่เมื่ออยู่กับเพื่อนวัยเดียวกัน (จะชัดเจนมากขึ้นในกรณีเด็กแอสเพอร์เกอร์ไอคิวสูง) โดยอาจทำตัวเป็นผู้ช่วยคุณครู เป็นผู้ควบคุมกฎ คอยคุมความประพฤติของเพื่อนๆ หรืออาจไปถึงทำตัวข่มเพื่อนๆ ทั้งการใช้กำลัง และไม่ใช้กำลัง

2.1.4 ความโกรธ ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์⁵

ผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์ มักมีส่วนของสมอง อมิกดาลา (Amygdala) ทำงานแตกต่างจากคนปกติ ส่งผลเรื่องความสามารถในการควบคุมความโกรธ ทำให้เวลาโกรธสามารถโกรธได้อย่างรุนแรง ไร้สติ และหยุดยาก

ภาพที่ 2.1 ภาพของสมองในส่วนของอมิกดาลาที่ทำงานผิดปกติ ของเด็กที่เป็นโรคแอสเพอร์เกอร์

หากแบ่งความโกรธของคนทั่วไปเป็นระดับสิบระดับ คือ 1-10 (1 หมายถึงโกรธน้อย, 10 หมายถึงโกรธมาก) แต่ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์จะมีเพียง 1-2 และข้ามไป 9-10 เลย

ภาพที่ 2.2 แผนภาพแสดงระดับความโกรธของคนทั่วไป เปรียบเทียบกับผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์

⁵ Thai's Asperger Blog, ความโกรธ ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post_2279.html ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมือนกับคนทั่วไป เมื่อความโกรธมาถึงระดับ 9 หรือ 10 แล้ว จะหยุดยาก แม้ว่าทุกสิ่งรอบข้างจะบอกให้หยุดอย่างไรก็ตาม ความโกรธของผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์ อาจแปลเปลี่ยนมาจากความเศร้าได้ โดยในคนปกติเมื่อเศร้า จะระบายออกด้วยการร้องไห้ แต่ผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์อาจเปลี่ยนเป็นความโกรธ อาจการขว้างข้าวของเพื่อเป็นการระบาย แม้ว่าจะมีใครมาปลอบใจผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์ที่กำลังเศร้าอยู่ แต่เขาจะคิดว่า คำพูดเหล่านั้นช่วยอะไรเขาไม่ได้

2.1.5 แอสเพอร์เกอร์ เอกลักษณ์⁶

เอกลักษณ์ที่ชัดเจนอีกอย่างของผู้เป็น แอสเพอร์เกอร์คือ การไม่ยอมแพ้ และไม่ยอมรับผิด มีความอดทนต่อการถูกวิจารณ์ จะทนไม่ได้กับสถานการณ์ที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นตัวเอง ไม่เก่ง แพ้ ซึ่งมักจะมีผลที่ตามมาคือ พฤติกรรมการโกรธเกรี้ยว การคุมอารมณ์ไม่อยู่ ทำลายข้าวของ หรือ หนีจากสถานการณ์นั้นๆ ทั้งทางกายภาพ แอสเพอร์เกอร์จะไม่มีทางที่จะยอมรับว่าตัวเขาผิด ซึ่งจะมีทางออกหลายทางในความผิด เช่น

- การโทษคนรอบข้าง
- การหาเพื่อนในจินตนาการมารับความผิด
- การโกหก หรือการตะแบง
- การไม่ยอมรับกฎ หรือทำเป็นไม่เข้าใจกฎ หรือเถียงในกฎระเบียบที่กำหนดขึ้น
- การแสดงความโกรธ หรือก้าวร้าว
- ฯลฯ

⁶ Thai's Asperger Blog, แอสเพอร์เกอร์ ผู้ไม่(ยอม)แพ้ และไม่(ยอม)ผิด[ออนไลน์], 12 ตุลาคม 2559. แหล่งที่มา <http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post.html> นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม VS ออทิสติก ต่างกันอย่างไร⁷

อย่างที่ข้างต้นบอกไปแล้วว่า แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม เป็นอาการที่จัดอยู่ในกลุ่มออทิสติก แต่ผู้ป่วยโรคนี้อาจไม่ได้มีอาการเหมือนกับออทิสติกเสียทีเดียว เพราะมีทั้งลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ดังนี้

อาการที่แสดงออกด้านต่าง ๆ	แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม	ออทิสติก
ด้านภาษา	พัฒนาการด้านภาษาปกติ พูดคุยสื่อสารได้รู้เรื่อง แต่ไม่เข้าใจ ความหมายลึก ๆ ที่แฝงอยู่ เช่น ไม่เข้าใจมุกตลก คำประชดประชัน ฯลฯ	มีพัฒนาการพูด พูดช้า พูดไม่ชัด อาจพูดคุยไม่รู้เรื่อง
ด้านสังคม	ไม่ค่อยสบตา ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่รู้จักการทักทาย ไม่ค่อยรู้จักกาลเทศะ ชอบคุยเรื่องของตัวเอง ชอบพูดซ้ำ ๆ เรื่องเดิม ๆ ที่ตนเองสนใจ	ไม่ชอบการสบตา ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ มักจะพูดแต่เรื่องที่ตนเองสนใจ โดยไม่ได้สังเกตว่าคนที่ฟังอยู่นั้นสนใจหรือไม่
ด้านพฤติกรรม	หมกมุ่นกับเรื่องที่ตัวเองสนใจ โดยเฉพาะ ในบางรายมีความไวต่อสิ่งเร้าที่มาจากภายนอกค่อนข้างมากกว่าคนทั่วไป มีสติปัญญาในระดับปกติหรือสูงกว่าปกติ	อยู่ไม่นิ่ง ชอบกระตุกตนเอง หมุนตัว สะบัดมือ โยกตัว ความสามารถทางสติปัญญาขึ้นอยู่กับผู้ป่วยโรคแอสเพอร์เกอร์

ตารางที่ 2.1 แสดงความแตกต่างของโรคแอสเพอร์เกอร์กับโรคออทิสติก

จากข้อแตกต่างข้างบนจะเห็นได้ชัดว่า ความแตกต่างของทั้ง 2 อาการนี้อยู่ที่เรื่องของ "การใช้ภาษา" ที่เด็กแอสเพอร์เกอร์สามารถพูดคุยสื่อสารได้เหมือนคนปกติ ขณะที่เด็กออทิสติกมีปัญหาในเรื่องนี้ รวมทั้งปัญหาทางด้านสติปัญญาที่เด็กแอสเพอร์เกอร์มีสติปัญญาในระดับปกติ หรืออาจจะสูงกว่าปกติด้วยซ้ำ แต่เด็กออทิสติกจะมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติ

สำหรับพ่อแม่ สิ่งที่ยากในการสังเกตก็คือ ถ้าไม่เคยมีลูกมาก่อนหรือไม่คุ้นเคยกับโรคจะไม่รู้ถึงความแตกต่าง หรือแยกความแตกต่างได้ค่อนข้างยาก เพราะมีจุดเหลี่ยมที่แตกต่างกัน และไม่มีเส้นแบ่งชัดเจนระหว่างแอสเพอร์เกอร์กับคนปกติที่มีปัญหาเรื่องบุคลิกภาพบางอย่างไม่เหมาะสม หรือว่าบางรายที่เป็นแอสเพอร์เกอร์กับออทิสติกที่มีปัญหาเรื่องบุคลิกบางอย่างไม่เหมาะสม หรือว่าบางรายที่เป็นแอสเพอร์เกอร์กับออทิสติกที่มีความสามารถสูงก็ยิ่งแยก ยาก

⁷ KAPOOK HEALTH โรคและการป้องกัน, แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม โรคทางพฤติกรรมที่ต้องช่วยกันดูแล[ออนไลน์], 22 กันยายน 2559, แหล่งที่มา <https://health.kapook.com/view52954.html> ญาติให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.7 เด็กที่มีพัฒนาการผิดปกติกับการเข้าสังคมโรงเรียน

มุมมองของผู้ปกครองเด็กที่ป่วย⁸

เรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของผู้ปกครองท่านหนึ่งที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ ซึ่งเขาเปิดเผยความจริงในเชิงความรู้สึกที่เขาเข้าใจและพบเจอมา

ถ้าวันหนึ่งคุณพบว่า ผู้ปกครองพร้อมใจกันบอกว่าจะขอลาออก ถ้าหากว่าลูกคุณยังเรียนอยู่ห้องเดียวกับลูกเขา

เรื่องนี้เกิดหลายปีแล้ว ผ่านไปนานจนลืมไป ถ้าไม่ได้อ่านกระทู้แนะนำเมื่อคืนนี้ ทั้งในมุมมองของข้างเด็กพิเศษ และ ในมุมมองของข้างเด็กปกติ แต่สรุปได้ที่ตรงนี้ก่อนเลยว่า...

ไม่ใช่ทุกคนที่เข้าใจ
ไม่ใช่ทุกคนที่เห็นใจ
และ..ไม่ใช่ใครผิด ไม่ใช่ใครถูกไปเสียทั้งหมด

ทุกคนมี"ความแตกต่าง"ในตัวเองทั้งสิ้น ทำอย่างไร จะจัดการควบคุมความแตกต่างในตัวเองขณะเดียวกัน ก็ต้องยอมรับความแตกต่างของคนอื่นด้วย ไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปเสียทั้งหมด ขึ้นอยู่กับ"สมบูรณ์แบบ"สำหรับใคร และ สำหรับอะไร

"ถ้าคุณตัดสินปลาด้วยความสามารถในการปีนต้นไม้ ทั้งชีวิตมันจะคิดว่ามันโง่" -- ไลน์สไตน์ (และคนทั้งโลก ก็จะคิดว่ามันโง่ด้วยเช่นกัน --- แม้ก้อยต่อท้าย)

มุมมองของพ่อแม่เด็กปกติที่เรียนร่วมกับเด็กที่ป่วย

ในส่วนของมุมมองของพ่อแม่เด็กปกติที่มีลูกเรียนร่วมกับเด็กที่ป่วย ข้าพเจ้าได้ลองสอบถามจากผู้ปกครองท่านอื่นว่าคิดอย่างไรกับเด็กพิเศษ หลายคนบอกว่าเห็นใจแต่ในใจก็กลัวว่าลูกเราเวลาเรียนอยู่ที่โรงเรียนร่วมกับเขาจะเกิดอันตรายหรือเปล่า เขาเป็นยังไงไม่รู้ ไม่ค่อยรู้ว่าโรคนี้มีอาการของโรคนี้ว่าเป็นอย่างไร

⁸ Pantip, แม้ก้อย FriendFlock Bloggang[ออนไลน์], 22 ตุลาคม 2559. แหล่งที่มา

<http://topicstock.pantip.com/family/topicstock/2010/06/N9328575/N9328575.html> ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมมองของครูที่ดูแลเด็ก⁹

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสศึกษาจากหนังสือเรื่อง “ศิษย์รักออทิสติก” ซึ่งภายในเล่มนี้แฝงไปด้วยความในใจของผู้เป็นครู และความจริง อาการที่เกิดขึ้นจริงของเด็กออทิสติก ซึ่งเราจะได้รับรู้ความคิดของเด็ก ที่ถูกวิเคราะห์จากผู้เป็นครูที่ได้ประสบ พบเจอกับเหตุการณ์จริงๆ

ภาพที่ 2.3 ภาพหนังสือ “ศิษย์รัก ออทิสติก”

ในตอนหนึ่งของหนังสือ รศ.ดร.จงรักษ์ โกลนาม อดีตอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ศิษย์รักออทิสติกทำให้ครูอาจารย์และแพทย์ คือ มีโอกาสได้ทำงานสร้างสรรค์ พัฒนาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้า เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีศิษย์บางคนพูดกับใครๆ ว่า ครูและโรงเรียนจะเสียชื่อเสียงเพราะเขา ซึ่งความจริงก็เป็นเช่นนั้น แต่ยังไม่จำเป็นต้องขอบใจศิษย์รักออทิสติกด้วย

⁹ รศ.ดร.จงรักษ์ โกลนาม. “คำนำ” ใน ศิษย์รัก ออทิสติก. หน้า4-6. สุภาวดี หาญเมธี,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : เอกสารพิมพ์ดีดจำกัด, 2545. ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.8 ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษาเรื่อง Forrest Gump

“LIFE IS LIKE A BOX OF CHOCOLATES. YOU NEVER KNOW WHAT YOU ARE GOING TO GET.”¹⁰

(ชีวิตเปรียบเสมือนกล่องช็อกโกแลต คุณไม่มีทางรู้ว่าคุณจะได้เจอช็อกโกแลตรสอะไร จนกว่าคุณจะไปเปิดกล่องนั้น)

นี่เป็นประโยคคำคมตลอดกาลจากภาพยนตร์ดราม่าที่ดีที่สุดในโลก เรื่อง Forrest Gump (1994)

ภาพที่ 2.4 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump

ภาพที่ 2.5 ภาพในเรื่อง Forrest Gump

¹⁰ Kwanmanee.com, ถ้าจะโง่ ก็จงโง่แบบ “Forrest Gump” [ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2560. แหล่งที่มา <http://www.kwanmanie.com/forrestgump/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kwanmanee Haemanurux ได้เขียนเชื่อมโยงเรื่องราวของประโยคเด็ดในบล็อกของเธอไว้เกี่ยวกับฟอร์เรส กัมพ์ในช่วงฉากเปิดเรื่อง Forrest Gump ทักทายหญิงแปลกหน้าผิวดำที่มานั่งอย่างซื่อๆ เขายื่นกล่องช็อกโกแลตให้เธอ “Do you want a chocolate?” (คุณต้องการช็อกโกแลตไหม?) หญิงคนนั้นส่ายหัว เขาพูดกับเธอต่อว่า “My mama always said life was like a box of chocolates. You never know what you are going to get.”

หญิงผิวดำคนนั้นมอง Forrest ว่าเขาเป็นคนเพี้ยน แล้วก้มหน้าก้มตาอ่านนิตยสาร People ต่ออย่างไม่สนใจ แล้ว Forrest ก็ทักรองเท้าแสนสะอาดสีขาวโอโม่ของเธอว่า ดูเป็น comfortable shoes (รองเท้าที่สะอาด) ซึ่งต่างจากรองเท้า Nike คู่เชรอะของเขา แล้วเขาก็เอ่ยถึงแม่ของเขาอีกครั้งว่า “My mama always said you can tell a lot about a person by their shoes. Where they’re going. Where they’ve been.”

ซึ่งประโยคคำพูดง่ายๆ ของเขา สื่อความหมายออกมาได้อย่างลึกซึ้ง รองเท้าของผู้หญิงคนนี้ขาวสะอาดราวกับไม่เคยผ่านอะไรหนักหนาสาหัสมาก่อนเลยในชีวิต ในขณะที่รองเท้าของ Forrest นั้นเกรอะกรังไปด้วยขี้ดินขี้โคลน บ่งบอกชัดเจนว่ารองเท้าคู่นี้ผ่านร้อนผ่านหนาวมาแล้วกว่าทั่วทุกสารทิศ

ดังนั้นประโยค “Life is like a box of chocolates. You never know what you are going to get.” จึงสื่อได้อีกว่า ชีวิตเปรียบเสมือนกล่องช็อกโกแลต คุณไม่มีทางรู้ว่าคุณจะได้เจอกับช็อกโกแลตรสอะไร จนกว่าคุณจะเปิดกล่องนั้น เหมือนกับที่คุณไม่มีทางรู้ destiny (โชคชะตา) ของคุณเอง จนกว่าคุณจะเปิดใจและใช้ชีวิตไปกับมัน นั่นจึงไม่แปลกที่ผู้หญิงผู้สวมใส่รองเท้าขาวสะอาดคนนี้จะปฏิเสธช็อกโกแลตของ Forrest

ฟอร์เรส กัมพ์คือเด็กไอคิวต่ำ หรือจะเรียกอีกอย่างว่าเด็กปัญญาอ่อน ไม่ใช่เพราะเขามีสติปัญญาที่อ่อนกว่ามาตรฐานคนปกติ แต่เป็นเพราะสิ่งที่เขาทำมันช่างใหญ่เกินนักที่เขาทั่วไปจะทำตามได้สำเร็จ แต่นั่นอาจเป็นข้อดีของฟอร์เรส เพราะนั่นทำให้ฟอร์เรส เชื่อฟังทุกคน รักษาคำสัญญา และทุ่มเททุกสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

สิ่งเหล่านี้ทำให้ฟอร์เรส กัมพ์ประสบความสำเร็จในชีวิตหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นนักวิ่งของมหาวิทยาลัย นักปกป้องทีมชาติ ความกล้าในสมรภูมิมรบจนได้เหรียญกล้าหาญ กัปตันเรือกึ่ง นักวิ่งมาราธอน หรืออะไรก็ตามที่ฟอร์เรส มุ่งหน้าบากบั่นทำมัน

ภาพที่ 2.6 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump

แต่สิ่งที่ฟอร์เรส ทำมันทั้งหมดนั้นฟอร์เรส ต้องการมันแล้วหรือ หรือเป็นเพราะโชคชะตาลิขิตขึ้นมา ไขแล้วฟอร์เรส ไม่ได้ต้องการอะไรกับชีวิตของเขาเลย ขนบกที่ลอยละล่องในฉากเปิดเรื่อง และตอนจบนั้นบ่งบอกในสิ่งที่ฟอร์เรส เป็นได้อย่างดี เพราะฟอร์เรส ได้ปล่อยให้ตัวเองเป็นแค่ขนนก ที่ปลิวว่อนไปตามกระแสแรงลม ตั้งหน้าตั้งตาทำในสิ่งข้างหน้าที่สุดแรง และนี่คงเป็นเคล็ดลับความสำเร็จของฟอร์เรส นั่นเอง

และประเด็นเหล่านี้คงเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังสั่งสอนคนดูในแบบอ้อมๆ โดยใช้ฟอร์เรส เป็นตัวอย่างที่งดงาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีน้ำหนักเป็นอย่างมากทันที เมื่อเปรียบทุกคนรอบกายของฟอร์เรสเอง ที่มีปรัชญาการใช้ชีวิตที่ขัดไปกับวิถีการใช้ชีวิตของฟอร์เรส¹¹

¹¹ Pantip, วิจารย์ Forrest Gump[ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2560. แหล่งที่มา

<http://topicstock.pantip.com/chalermthai/topicstock/2011/10/A11165035/A11165035.html> (ชนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ มาทั้งหมดสามารถนำมารวบรวมสรุปของส่วนที่นำมาป ระยุกต์ใช้ให้เข้ากับภาพยนตร์สั้นได้ดังนี้

1. เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพ่อที่ต้องเลี้ยงลูกคนเดียว และยังเป็นลูกผู้หญิงต้องมีการเตรียมตัวในด้านการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ด้านอารมณ์
2. ศึกษาด้านอารมณ์ของเด็กวัยประถมปลาย เด็กช่วงวัยนี้จะมีความอัจฉริยภาพ ซึ่งแสดงออกโดยการทะเลาะวิวาทจนถึงขั้นทำร้ายกัน ด้านสังคม เด็กช่วงนี้เป็นช่วงที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็นวัยรุ่นซึ่งมีความต้องการเพื่อนมาก เด็กจะแสวงหาเพื่อนที่มีความคล้ายคลึงกันในด้านของบุคลิกลักษณะ ความชอบ และจะยึดมั่นกับกลุ่มเพื่อน
3. วิเคราะห์ปัญหาเรื่องทักษะการเข้าสังคม มีพฤติกรรมหมกมุ่น ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไม่รู้จะอยู่ร่วมกับคนอื่นอย่างไร ในเรื่องนี้ตัวละครเด็กผู้หญิงจะมีความบกพร่องในด้านการเข้าสังคม (Non-Verbal Learning Disability) เด็กมีความไม่เข้าใจในภาษาท่าทาง เด็กแอสเพอร์เกอร์จะสบตาคนไม่เป็น โดยเฉพาะในการพูดคุย เด็กแอสเพอร์เกอร์จะไม่สบตาคนที่คุยด้วย อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เด็กไม่สนใจ ไม่เชื่อฟังคำสั่ง ดื้อ และพูดไม่รู้เรื่อง
4. ผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์ มักไม่สามารถควบคุมความโกรธได้ ทำให้เวลาโกรธสามารถโกรธได้อย่างรุนแรง ไร้อสติ และหยุดยาก ผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์อาจเปลี่ยนเป็นความโกรธ อาจการขว้างข้าวของเพื่อเป็นการระบาย แม้ว่าจะมีใครมาปลอบใจผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์ที่กำลังเศร้าอยู่ แต่เขาจะคิดว่าคำพูดเหล่านั้นช่วยอะไรเขาไม่ได้
5. นำเอกลักษณ์เด่นของผู้ที่เป็นแอสเพอร์เกอร์มาใช้ เช่น การไม่สบตาคน การจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ชอบและเพื่อนในจินตนาการ พฤติกรรมการโกรธเกรี้ยว การคุมอารมณ์ไม่อยู่ เป็นต้น
6. มุมมองแต่ละมุมมองที่มีความเห็นเกี่ยวกับผู้ป่วยแอสเพอร์เกอร์ ทั้งด้านผู้ที่มีลูกเป็นแอสเพอร์เกอร์เอง หรือผู้ปกครองท่านอื่นที่มีลูกเรียนร่วมกับเด็กที่ป่วยเป็นแอสเพอร์เกอร์
7. ภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump (1994) เป็นตัวอย่างของเด็กที่ป่วยเป็นออทิสติก ซึ่งเป็นขั้นรุนแรงกว่าแอสเพอร์เกอร์ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ศึกษาในด้านสังคมของเด็ก การใช้ชีวิต และมุมมองของคนทั่วไปเกี่ยวกับโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็นของเรื่อง (THEME)

“พ่อ...ทำได้ทุกอย่างเพื่อลูก”

3.2 โครงเรื่องย่อ (PLOT)

เรื่องราวของพ่อที่มีลูกเป็นเด็กพิเศษ (แอสเพอร์เกอร์) ซึ่งพ่อพยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้รู้สึกว่าการที่ลูกของตนนั้นเป็นเด็กปกติเหมือนกับเด็กคนอื่น เขาจึงส่งลูกเข้าเรียนโรงเรียนปกติทั่วไปแต่ลูกเขากลับมีบาดแผลติดตัวกลับมาบ้านทุกวัน จนเหตุการณ์เริ่มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดผู้เป็นพ่อได้พบความจริงว่า ลูกของเขาเป็นโรคที่มีพฤติกรรมที่เข้ากับคนอื่นไม่ได้

3.3 โครงเรื่องขยาย (TREATMENT)

เงาสะท้อนผ่านกระจกสีดำ เห็นเป็นร่างทึม ๆ บุคๆ เบี้ยวที่ดูคล้ายเหมือนเอเลี่ยนกำลังจ้องเข้ามา ภาพค่อยๆ ลอยออกมาจนเห็นได้ชัดว่ากระจกสีดำนั้นคือ ไมโครเวฟ ก่อนจะมีมือเล็ก ๆ เอื้อมไปหมุนตัวตั้งเวลาไปที่ 2 นาที ทันทีที่หมุนแสงไฟจากกระจกสีดำก็สะท้อนออกมาผ่านหน้าของเด็กสาวที่ยังคงนั่งจ้องดูไมโครเวฟอย่างไม่ลดละสายตา

ของขวัญ เด็กสาวผมสั้นวัย 10 ขวบได้เทกกับข้าวใส่ชามก่อนที่ผู้เป็นพ่อจะมานั่งลงอีกฝั่งของโต๊ะ ผู้เป็นพ่อมองเห็นรอยซ้ำของลูกสาวแต่ก็ไม่ได้พูดอะไร

ในตอนรุ่งเช้าอาทิตย์ได้ปลุกลูกสาวให้ลุกขึ้นอาบน้ำแปรงฟัน เตรียมไปโรงเรียน และตนจะไปเตรียมอาหารเช้า ก่อนที่จะผลัดกับลูกไปอาบน้ำเพื่อที่จะได้ไม่ไปทำงานสาย เมื่อทั้งคู่เตรียมตัวเสร็จอาทิตย์ก็ขับมอเตอร์ไซด์พาลูกไปส่งที่โรงเรียน แล้วตรงไปที่ทำงานต่อ อาทิตย์มาถึงที่ทำงาน เขาพบว่าโต๊ะของตนที่มีกองแฟ้มเอกสารวางกองพะเนินอยู่ อาทิตย์มองมันสักพักก่อนจะนั่งลงและทำการแยกเอกสารออกตามตำแหน่ง หน้าที่ของอาทิตย์คือพนักงานเดินเอกสารภายในอาคาร เขาจะคอยคัดแยกเอกสาร ทำสำเนา และนำไปให้พนักงานแต่ละตำแหน่งเซ็นรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ขณะที่เด็กคนอื่นมีผู้ปกครองทยอยมารับกลับบ้านกันหมด เหลือแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่คนเดียวรอผู้เป็นพ่อมารับ จนเวลาล่วงเลยไปจน 17.30 ครูมุกที่คอยเฝ้าดูอยู่ก็เดินมาหาพร้อมกับอาสาจะไปส่ง แต่ของขวัญเอาแต่ก้มหน้าและส่ายหัว ครูจึงได้แต่นั่งรอเป็นเพื่อน และสังเกตเห็นแผลที่แขนของของขวัญ ครูมุกจึงถามว่าไปโดนอะไรมา แต่ของขวัญไม่ตอบ ไม่นานนักผู้เป็นพ่อมารับลูกสาวที่โรงเรียน ครูมุกบอกกับผู้เป็นพ่อว่าจะไปส่งที่บ้านแต่ของขวัญก็เอาแต่ปฏิเสธ อาทิตย์มองหน้าครูสาวแฉ่ง ก่อนจะรีบดันลูกสาวกลับบ้านอย่างรวดเร็ว

เมื่อกลับมาบ้านของขวัญตรงดิ่งไปที่ครัว ผู้เป็นพ่อเดินตามหลังมาและคอยเก็บกระเป๋าที่เด็กสาวเหวี่ยงลงที่พื้นไปเก็บเข้าที่ อาทิตย์เรียกลูกสาวให้ไปอาบน้ำและมากินข้าว แต่ไร้เสียงตอบรับ เขาจึงเดินตามเสียงไปจนถึงครัว และเห็นลูกสาวเอาแต่นั่งจ้องโมโครเวฟอยู่ เขารู้สึกโมโหที่ลูกสาวไม่เชื่อฟัง จึงเดินไปชักปลั๊กโมโครเวฟออกและไล่ลูกสาวไปอาบน้ำอีกครั้ง ของขวัญมองจ้องหน้าอาทิตย์ตาเขม็ง ก่อนจะวิ่งออกไป อาทิตย์ได้แต่แฉ่งกับสายตาที่ลูกสาวมองเขาเมื่อสักครู่ ในขณะที่อาทิตย์กำลังจะเข้านอน เขามองไปที่ลูกสาวที่นอนหลับอยู่ข้างๆ และเห็นรอยแผลที่มากขึ้นทุกที เขจึงหยิบยาหม่องมาทาตรงรอยขีดของลูกสาว ก่อนจะค่อยๆ ลืมตัวลงนอนอีกด้านหนึ่งของที่นอนพุกปูพื้น

วันต่อมาขณะที่อาทิตย์กำลังอุ่นเคลียร์งานอยู่ที่ออฟฟิศ มีโทรศัพท์จาก “ครูมุก” ครูประจำชั้นของของขวัญ โทรมาด้วยอาการตื่นตระหนก อาทิตย์ รับโทรศัพท์ สักพักเขาก็ตัดสายและหยิบกระเป๋าออกไปทันที ไม่นานอาทิตย์ก็มาถึงโรงเรียน เขาตรงดิ่งไปที่ห้องพยาบาล โดยมีครูมุกยืนรออยู่หน้าห้อง อาทิตย์ ไม่รอช้ารีบเข้าไปในห้องสภาพที่เห็นคือ ของขวัญหัวแตก ครูมุกเล่าว่าของขวัญหายไปในคาบเรียนที่ผ่านมา ครูถามนักเรียนคนอื่นก็ไม่มีใครรู้ จึงลงมาตามหาและพบว่าของขวัญนั่งอยู่คนเดียวตรงสนามเด็กเล่น และมีสภาพอย่างที่เห็น ผู้เป็นพ่อฟังความจากครูจบจึงหันไปสอบถามความเป็นไปจากลูกสาว แต่ของขวัญมีอาการเดิมคือไม่สบตา และไม่พูด อาทิตย์จึงโทษว่าเป็นความผิดครู และเขาพาของขวัญกลับบ้านไป

เช้าวันต่อมาของขวัญมาเรียนตามปกติ ในเวลาต่อมา ครูมุกเดินเข้ามา ก่อนจะบอกเรื่องสำคัญของวันนี้ นั่นคือเมื่อวานมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับของขวัญ ครูมุกจึงบอกกับทุกคนว่าให้ช่วยกันดูแลของขวัญและเพื่อนทุกคน ทุกคนต่างตกลงและขานรับเป็นเสียงเดียวกัน มีแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่และรู้สึกว่ามีใครบางคนกำลังจ้องมาที่ตัวของขวัญอยู่ แต่เธอก็ไม่กล้าหันไปมอง ในช่วงกลางวันซึ่งเป็นเวลาพักกินข้าว แต่ของขวัญยืนอยู่ที่อ่างล้างหน้าข้างตึกคนเดียว เพราะโดนเพื่อนแกล้งเทนมใส่รองเท้า

ของขวัญใช้ชีวิตภายในโรงเรียนอย่างโดดเดี่ยว จนแล้ววันหนึ่งช่วงบ่าย ในคาบเรียนศิลปะ เด็กๆทุกคนได้รับมอบหมายให้ วาดรูปเกี่ยวกับครอบครัว ของขวัญเอาแต่นั่งนิ่งไม่ยอมลงมือระบายสี จนครูมุกเริ่มสังเกตเห็นเลยจะลุกขึ้นมาถามไถ่แต่ดันมีโทรศัพท์เรียกประชุมเข้ามาเสียก่อน ครูมุกจึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกไป ปล่อยให้เด็กๆ วาดรูประบายสีกัน “วิน” เด็กชายเกรคนหนึ่งเดินมาแก้มของขวัญโดยการหยิบรูปที่ของขวัญพยายามที่จะวาดไปแก้มเล่น นั่นกลับกลายเป็นว่าทำให้เธอโกรธ ของขวัญจึงคว้าดินสอสีปลายแหลมแทงไปทางวินและทำร้ายพวกเพื่อนกลับ ทุกคนในห้องต่างวิ่งหนีกันซุลมุนกรีดร้องอย่างบ้าคลั่ง จนครูประจำวิชาได้ยินและวิ่งสวนทางกับเด็กๆ เพื่อเข้าไปในห้อง และได้เห็นว่าของขวัญกำลังจะทำร้ายวิน จึงรีบเข้าไปห้ามก่อนจะเกิดเหตุร้ายขึ้น

ต่อมาเมื่อเหตุการณ์สงบลง ของขวัญถูกแยกตัวไปห้องปกครอง นักเรียนบางส่วนแยกตัวไปทำแผล อีกบางส่วนต่างขวัญเสียร้องไห้ ร้องไห้ จนครูหลายท่านต้องเข้ามาลอบและโทรเรียกผู้ปกครองของนักเรียนทั้งหมด และต่อมาไม่นานอาทิตย์ ผู้เป็นพ่อของของขวัญได้มาถึงโรงเรียน เขาฝ่าฝูงชนเข้าไปห้องปกครอง อาทิตย์ ตกใจกับภาพที่เห็น ของขวัญนั่งอยู่บนเก้าอี้กลางห้อง เลือที่เปื้อนเลือด และขาดหลุดลุ่ย และของกลางคือ ดินสอสีที่เปื้อนเลือด อาทิตย์ พยายามควบคุมสติ ครมุกเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้อาทิตย์ฟัง ครมุกถามผู้เป็นพ่อว่า “รู้บ้างหรือเปล่า ว่าเด็กมีปัญหา และต้องได้รับการดูแลพิเศษ” อาทิตย์ชะงัก และคอยนั่งลงต่อหน้าลูกสาวของเขา อาทิตย์ ยื่นมือไปปิดผมของของขวัญ ที่หลุดลุ่ยลงมาปกปิดใบหน้า ของขวัญเงยหน้าขึ้นมามองพ่อ ผู้เป็นพ่อมองตอบด้วยสายตาอันหวังใยลูกสาว ก่อนจะค่อยๆ ลุก และพาของขวัญเดินออกไปอย่างเงียบๆ ครูหลายท่านเองก็ไม่ได้คัดค้านอะไร เมื่ออาทิตย์เปิดประตูห้องปกครองออกมา ผู้ปกครองหลายท่านต่างมารุมล้อมและว่าคำทอเสียหายๆ อาทิตย์ เห็นลูกสาวเริ่มมีอาการหวาดกลัวตัวสั่น จึงเข้าไปอุ้มขึ้นและพาแหวกฝูงชนออกไป

เรื่องราวผ่านไปสักระยะเวลาหนึ่ง อาทิตย์ ได้พาของขวัญไปสมัครเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งโรงเรียนแห่งนี้อยู่ไกลจากโรงเรียนเก่าอย่างมาก และเขามั่นใจว่า ลูกสาวของเขาเป็นเด็กปกติทั่วไป สามารถอยู่ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปคนอื่นได้ แต่แค่ต้องได้รับการปรับตัว ซึ่งแน่นอนอาทิตย์นั้นยังคงให้ของขวัญดำเนินชีวิตด้วยตัวเองเหมือนเดิม เรียนรู้ให้เหมือนเด็กปกติทั่วไปเรียนรู้ แต่ตัวเขาเองไม่ได้เรียนรู้กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา และเขากำลังทำร้ายลูกเขาด้วยตัวเขาเอง.

3.4 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY)

บทภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการนำไอเดียเรื่องพ่อและลูกมาพัฒนาต่อ โดยใส่เรื่องราวความสัมพันธ์พ่อและลูกสาวที่มีความห่างเหินกัน และข้าพเจ้ายังใส่ปัญหาความเป็นเด็กพิเศษ เพื่อที่จะทำให้เรื่องราวมีความน่าสนใจมากขึ้น ข้าพเจ้าใช้เวลาพัฒนาบทภาพยนตร์เป็นเวลาถึง 5 เดือน เพื่อหาบทภาพยนตร์ที่มีความสมจริง และได้อารมณ์ความเป็นธรรมชาติอย่างเข้มข้น ข้าพเจ้าได้หยิบยกบทภาพยนตร์ที่มีความเปลี่ยนแปลงมาด้วยกัน 3 ร่าง ดังนี้

1. บทภาพยนตร์ร่างที่ 1
2. บทภาพยนตร์ร่างที่ 4
3. บทภาพยนตร์ร่างที่ 6

3.4.1 บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1 ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญไปที่ผู้เป็นพ่อ โดยให้ผู้เป็นพ่อเป็นตัวดำเนินเรื่องหลัก ข้าพเจ้าสนใจแต่ความรู้สึกของผู้เป็นพ่อเพียงอย่างเดียว ในร่างแรกข้าพเจ้าวางให้ผู้เป็นพ่อมีฐานะร่ำรวย แต่กลับมีลูกเป็นเด็กพิเศษ เรื่องราวจึงหนักไปที่การรักษาหน้าตาของผู้เป็นพ่อ สิ่งที่ทำให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องถูกพัฒนาต่อ เป็นเพราะว่า ข้าพเจ้าต้องลองดูมุมมองของคนอื่นในสังคมที่มีมุมมองเกี่ยวกับเด็กพิเศษในด้านต่าง ๆ

Scene: 1

(ภายใน / กลางคืน / โต๊ะกินข้าว)

อาทิตย์

“ไปโดนอะไรมาเนี่ย... ของขวัญ”

อาทิตย์ ชายผู้เป็นพ่อวัย 34 ปี จับแขนลูกสาวผมเปีย ในชุดนักเรียนประถม วัย 10 ขวบพลิกไป พลิกมา เพื่อหาสาเหตุที่มาของรอยจ้ำสีแดง ที่อยู่ตามแขนทั้ง 2 ข้าง ผู้เป็นพ่อจ้องไปในแววตาของลูกสาว แล้วถามเอาความเข้าใจไปมา

อาทิตย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของข้าพเจ้า หากมีใครนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของขวัญยังคงสนใจแต่ปากกาสีด้ามใหม่ ลายม้า Pony ผู้เป็นพ่อถอนหายใจพลางสายหัว ก่อนจะเดินไปหยิบยาหม่องมาทาให้ลูกสาว

Scene: 2

(ภายใน / เข้า / รถยนต์ของอาทิตย์)

ในเช้าวันต่อมาผู้เป็นพ่อได้ขับรถมาส่งของขวัญที่หน้าประตูรั้วโรงเรียนรัฐบาล ย่านชานเมืองแห่งหนึ่ง ก่อนที่ลูกสาวจะเปิดประตูข้างที่นั่งคนขับลงไป ผู้เป็นพ่อได้ทวงขึ้นถึงमारयाทการสวัสดิ์

อาทิตย์

“ของขวัญ ลูกสวัสดิ์พกก่อนไปหรือยัง”

แต่ของขวัญกลับเปิดประตูลงไปอย่างไรเยื่อใยสวนทางกับพ่อที่ยังพูดไม่จบ

อาทิตย์

“ถ้าลูกรยังขึ้นดื้อแบบนี้อีก พ่อจะไม่มาส่งที่โรงเรียนอีกแล้วนะ ของขวัญ ของขวัญ”

อาทิตย์หัวเสียถึงการไม่เชื่อฟังของลูกสาว ซึ่งในตอนนั้น ครูมุกสังเกตเห็นท่าทีของผู้เป็นพ่อที่แสดงต่อลูกสาว

Scene: 3

(ภายใน / เข้า / โต๊ะทำงานของอาทิตย์)

เมื่อถึงที่ทำงาน อาทิตย์เดินทักทายลูกน้องในออฟฟิศด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส แตกต่างกับตอนที่อยู่กับลูกสาว เขาเดินลงไปนั่งที่โต๊ะประจำตำแหน่ง ก่อนจะวางกระเป๋าและทิ้งตัวลงบนเก้าอี้ ก่อนจะหลับตาลงอย่างช้าๆ ไม่นานเสียงเคาะฉากกั้นกระจกก็ดังขึ้น เป็นเชิงขออนุญาตจากผู้ที่มาถึงด้านนอก อาทิตย์ สัมผัสขึ้นอย่างรวดเร็วและพบว่า เป็น “ภู” ลูกน้องคนสนิทของเขา ที่เอางานมาให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภุ

“ขออนุญาตครับหัวหน้า”

ภูเดินเข้ามาพร้อมกับวางแฟ้มเอกสารจำนวนหนึ่งลงบนโต๊ะของอาทิตย์

ภุ

“ช่วงนี้ เยอะหน่อยนะพี่”

อาทิตย์ ได้แต่ทำหน้าที่เซ็งๆ แล้วเตรียมจัดการกับกองเอกสารพวกนี้ ขณะที่ภุที่กำลังจะเดินกลับออกไป เขาย้อนกลับมาถามไถ่ถึงลูกสาวที่เพิ่งจะย้ายมาอยู่ด้วย หลังจากภรรยาที่แยกทางกันเพิ่งเสียชีวิตลง

ภุ

“เออ...ว่าแต่ ลูกสาวพี่เป็นไงบ้างล่ะ ได้ข่าวว่าหนักเอาการอยู่”

อาทิตย์ มองกลับด้วยสายตาที่ไม่สบอารมณ์ นั่นทำให้ภุรับรู้ถึงสิ่งไม่ดีที่กำลังจะเกิดขึ้น เขาจึงรีบเผ่นออกไป อาทิตย์ เปิดแฟ้มด้วยความหวัหวั

Scene: 4

(ภายนอก-ภายใน / เย็น / หน้าบ้าน-ครัว)

ในตอนเย็นของวัน ของขวัญกลับมาจากโรงเรียนโดยรถตู้รับส่งของทางโรงเรียน เธอควานหากุญแจบ้านที่อยู่ในกระเป๋าข้างของเป้สะพายหลังออกมาไขประตู ก่อนจะเก็บลงกระเป๋าข้างอย่างเดิม และเปิดประตูบ้านเข้าไป ก่อนจะพบเพียงบ้านที่ว่างเปล่า ของขวัญเดินตรงไปเปิดประตูห้องตัวเองและวางกระเป๋าลงก่อนจะเดินตรงไปที่ครัวและเปิดตู้เย็นหยิบข้าวกล่องแช่แข็งใส่เข้าไปในไมโครเวฟ ของขวัญหมุนไมโครเวฟไปที่ 1 นาที ก่อนจะลากเก้าอี้มานั่งลงตรงหน้าไมโครเวฟ สายตาของของขวัญพุ่งเข้าไปยังกล่องข้าวที่อยู่ในไมโครเวฟอย่างไม่ละสายตา เสียงของไมโครเวฟเป็นเสียงที่ของขวัญชอบมากที่สุด เพราะมันทำให้เด็กสาวใจจดจ่ออยู่กับสิ่งตรงหน้า ไม่นานเวลา 1 นาทีก็หมดลง เรียกสติของขวัญกลับมา เด็กสาวยื่นมือไปหมุนไมโครเวฟไปอีก 1 นาทีอีกครั้ง และนั่งจ้องเหมือนเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene: 5

(ภายใน / กลางคืน / ภายในบ้าน-ห้องของขวัญ)

เวลา 3 ทุ่ม ผู้เป็นพ่อได้กลับถึงบ้าน เขาไขกุญแจเข้าบ้านและพบว่าบ้านมืดสนิท มีเพียงแสงไฟจากใต้ ประตูห้องลูกสาวเท่านั้นที่เปิดอยู่ ผู้เป็นพ่อเดินเปิดไฟทั่วบ้านก่อนจะเดินไปเคาะห้องลูกสาว

อาทิตย์

“ของขวัญ หลับหรือยังลูก”

แต่กลับไม่มีเสียงตอบรับ อาทิตย์จึงเปิดเข้าไป ของขวัญที่กำลังทำการบ้านอยู่ถึงกับชะงักและลุกขึ้นมา ในตอนนั้นกระโปรงของขวัญเล็กขึ้นมาจนถึงต้นขาอ่อน เผยให้เห็นรอยข้ำสีม่วงพาดไปตามแนวขา

อาทิตย์

“ขวัญ นัยรอยอะไรนะ”

อาทิตย์ ตกใจรีบเดินเข้าไปดู และถามว่าไปโดนอะไรมา

อาทิตย์

“นี่ไปโดนอะไรมาอีกแล้วเนี่ย ห๊ะ”

แต่ของขวัญไม่บอกและพยายามดึงกระโปรงลงไม่ให้พ่อดู

อาทิตย์

“ขวัญ เลิกทำแบบนี้สักที เป็นอะไร ทำไมไม่ยอมบอก ห๊ะ”

อาทิตย์ อารมณ์ขึ้นและเริ่มแสดงสีหน้าโกรธออกมาอย่างเห็นได้ชัด

อาทิตย์

“ถ้าขวัญยังทำแบบนี้ พ่อก็ยังไม่รู้ แล้วพ่อจะช่วยอะไรขวัญได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำเสียงที่รุนแรงและดั่งขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ของขวัญเริ่มหวาดกลัว ในขณะที่อาทิตย์สังเกตเห็นว่าของขวัญเริ่มตัวสั่น จากอารมณ์โกรธของเขา จึงรีบสงบสติอารมณ์ และเริ่มพูดด้วยน้ำเสียงเรียบปกติพร้อมกับยุดิคำถาม

อาทิตย์

“พ่อยากให้ขวัญเป็นเด็กไม่ดี เราเป็นพ่อลูกกันนะ แม่เขาก็ไม่อยู่แล้ว พ่อแค่อยากดูแลลูกให้มันดี...แค่นั้น”

ของขวัญพยักหน้าเป็นเชิงเข้าใจ อาทิตย์ จ้องลูกที่ไม่ยอมสบตาอยู่พักหนึ่ง ก่อนจะลุกไปหยิบยาหม่องมาทาให้

Scene: 6

(ภายใน / กลางวัน / โต๊ะทำงานของอาทิตย์)

วันต่อมาขณะที่อาทิตย์กำลังวุ่นเคลียงานอยู่ที่ออฟฟิศ มีโทรศัพท์เข้ามาซึ่งเป็นเบอร์ที่ไม่คุ้น อาทิตย์รับสายด้วยน้ำเสียงทั่วไป

อาทิตย์

“สวัสดีครับ”

ครูมุก

“สวัสดีค่ะ นั่นใช่คุณอาทิตย์ พ่อของน้องของขวัญหรือเปล่าคะ”

แต่เสียงที่ตอบกลับมาคือ “ครูมุก” ครูประจำชั้นของของขวัญ ที่โทรมาด้วยอาการตื่นตระหนก อาทิตย์ ตกใจรับวางงานทุกอย่างลงบนโต๊ะ ก่อนจะจับโทรศัพท์อย่างจริงจัง

อาทิตย์

“ใช่ครับ เอ่อ.. มีอะไรหรือเปล่าครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมุก

“คือ คุณพ่อต้องใจเย็นนะคะ คือตอนนี้น้องเกิดอุบัติเหตุ หัวแตกค่ะ อยากให้คุณพ่อดูน้องที่โรงเรียนหน่อย”

ครูมุกบอกสาเหตุที่โทรมาเพราะของขวัญเกิดอุบัติเหตุ อยากให้คุณพ่อรีบไปที่โรงเรียน อาทิตย์ กัดตัดสายและหยิบกระเป๋าออกจากออฟฟิศอย่างรวดเร็ว

Scene: 7

(ภายนอก-ภายใน / กลางวัน / ห้องพยาบาล)

ไม่นานอาทิตย์ก็มาถึงโรงเรียน เขาตรงดิ่งไปที่ห้องพยาบาล โดยมีครูมุกยืนรออยู่หน้าห้อง อาทิตย์ ไม่รอช้ารีบเข้าไปในห้องสภาพที่เห็นคือ ของขวัญนั่งห้อยขาอยู่บนเตียงภายในห้องพยาบาล เพื่อนักเรียนมีหยดเลือดสีแดงเปื้อนอยู่ และมีพลาสติกอันเล็กติดอยู่ที่มุมหัวด้านซ้าย ผู้เป็นพ่อเดินเข้าไปนั่งลงใกล้และเพ่งมองทั่วทุกจุดว่ามีแผลตรงไหนอีก ก่อนจะหันมาถามสาเหตุของเรื่องราวทั้งหมด

อาทิตย์

“นี่มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นครับเนี่ย ลูกสาวไปโดนอะไรมา”

ครูมุก

“คืออ๊ะค่ะคุณพ่อ ในช่วงคาบเรียนที่แล้วของขวัญหายไป ครูจึงลงมาตามหาและเห็นน้องนั่งหัวแตก อยู่คนเดียวที่สนามเด็กเล่น หลังตึกนี้ค่ะ ครูเลยพามาทำแผลที่ห้องพยาบาลและโทรบอกคุณพ่อนี้แหละค่ะ”

ครูมุกเล่าเรื่องที่เห็นทั้งหมด ผู้เป็นพ่อฟังความจากครูจึงหันไปสอบถามความเป็นไปจากลูกสาว

อาทิตย์

“แล้วตกลง หนูไปโดนอะไรมาห๊ะ ของขวัญ”

แต่ของขวัญมีอาการเดิมคือไม่สบตา และไม่พูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์

“ตอบสิ่ หุบปากอย่างนี้แล้วจะรู้ได้ไงว่าไปโดนอะไรมา”

ครูมุก

“ใจเย็นก่อนนะคะ คุณพ่อ ค่อยๆ พูดค่อยๆ จานะคะ”

อาทิตย์เริ่มหัวเสียขึ้นมา จนครูมุกต้องคอยห้ามให้ใจเย็น

อาทิตย์

“แล้วคุณจะรู้มัยละ ในเมื่อเขาไม่ยอมบอก”

ครูมุก

“คือ ครูเองก็ถามน้องแล้วนะคะ แต่น้องไม่ยอมบอกอะไรเลย แล้วครูว่าช่วงนี้น้องก็ดูแปลกๆ ไปนะคะ ไม่เห็นค่อยพูดค่อยจา หรือคุยกับใครเลย ชอบปลีกตัวอยู่คนเดียวด้วยค่ะ”

ครูมุกที่คอยสังเกตอยู่ก็บอกว่าของขวัญตอนนี้เริ่มไม่พูดไม่จา ไม่สนใจกับใคร ไม่เหมือนเมื่อก่อน ผู้เป็นพ่อนิ่งไปสักพักก่อนจะอารมณ์เสียขึ้นมา

อาทิตย์

“แต่คุณครูก็ไม่ควรปล่อยให้เรื่องแบบนี้มันเกิดขึ้น คนเป็นครู อย่างน้อยก็ต้องดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์สิ”

ครูมุก

“เอ่อ..เป็นความผิดของดิฉันเองค่ะ ที่ไม่ยอมดูแลเด็กให้ดี ขอโทษทีค่ะ ต่อไปดิฉันจะ.....”

อาทิตย์

“ช่างมันเหอะ เอาเป็นว่าต่อไปก็ช่วยดูแลเด็กให้มันดีกว่านี้หน่อย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์ โทษว่าเป็นเพราะครูที่ไม่เข้าใจลูกสาวของตนและยังปล่อยปะละเลย ไม่ยอมดุเด็กให้ตี ปล่อยให้เด็กเรื่องแบบนี้ขึ้น ครูมุกได้แต่ก้มหน้ายอมรับผิด และขอโทษขอโพย แต่อาทิตย์กลับทำเป็นหูทวนลม และขออนุญาตพาของขวัญกลับบ้านไปพักผ่อนก่อน

อาทิตย์

“งั้นผมขอพาลูกกลับบ้านก่อน ของขวัญกลับบ้านกับพ่อก่อน ปะ”

ครูมุก

“คะ คะ”

Scene: 8

(ภายใน / กลางวัน / รถยนต์ของอาทิตย์)

อาทิตย์ พาของขวัญขึ้นรถ ก่อนที่ตนจะเดินอ้อมไปขึ้นอีกทาง ในขณะที่อาทิตย์ขึ้นรถและปิดประตูเรียบร้อย เขานั่งนิ่งสักพักหนึ่งก่อนจะเริ่มขึ้นเสียงใส่ของขวัญ เรื่องที่ไม่พูดไม่จา และพยายามทำตัวแตกแยกจากสังคม และอื่นๆตามมามากมาย

อาทิตย์

“ของขวัญ ทีหลังอย่าให้เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นอีกนะ ขวัญก็รู้ว่าพ่อมีงานต้องทำเยะเยะ แต่ขวัญทำให้พ่อเสียเวลาไปดูลูก และลูกกลับไม่บอกว่าเป็นอะไร”

ของขวัญจ้องหน้าพ่อที่กำลังระเบิดอารมณ์ใส่เธออยู่

อาทิตย์

“แล้วนี่ยังทำตัวแปลกแยกอีกไข่ม้อย ลูกไม่อยากมีเพื่อนเหรอ ถึงได้ทำตัวแบบนี้ พ่อสอนก็ครั้งแล้วห๊ะ ว่าอย่าทำตัวมีปัญหา ลูกจะเป็นเหมือนเด็กปกติทั่วไปมั่งไม่ได้เหรอ”

ของขวัญได้แต่นั่งเงียบก่อนจะมองออกไปทางนอกหน้าต่างรถ เสียงของผู้เป็นพ่อตอนนี้ไม่ได้ซึมซับเข้าสู่หัวสมองของลูกสาวอีกต่อไป

Scene: 9

(ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

เช้าวันต่อมาของขวัญมาเรียนตามปกติ แต่เมื่อของขวัญก้าวเท้าเข้ามาในห้อง ทั้งห้องต่างเจียบกริบ ก่อนจะมีเสียงซุบซิบนินทา เป็นระยะๆ ของขวัญกวาดสายตามองไปที่เพื่อนรอบๆห้อง ก่อนจะเดินลง ไปนั่งที่โต๊ะของตัวเอง ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกันกับครูมุกที่เดินเข้ามา

ครูมุก

“เออล่ะเด็กๆ วันนี้ครูจะพูดเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ทุกคนเจียบและตั้งใจฟังครูให้ดี”

เสียงที่ซุบซิบที่ดังๆอยู่ก็ค่อยๆเจียบลง

ครูมุก

“เมื่อวานนี้ เด็กหญิงของขวัญ เพื่อนในห้องของเราเกิดอุบัติเหตุ หัวแตก ซึ่งครูก็ถาม เจ้าตัวแล้ว และก็ถามพวกเธอทุกคนแล้ว แต่กลับไม่มีใครรู้ว่า ของขวัญไปโดนอะไรมา”

เสียงฮือฮาดังขึ้นมาเป็นระยะๆ

ครูมุก

“ครูคิดว่าเหตุการณ์ในลักษณะนี้ไม่ควรเกิดขึ้นอีก ไม่ว่าจะกับใครก็ตาม ครูจึงอยาก ขอให้พวกเธอทุกคน เป็นหูเป็นตา ดูแลเพื่อนพวกเรากันให้ดีๆ อย่าให้มีใครต้องเจ็บตัวโดยไม่ทราบ สาเหตุอีก”

ทุกคนต่างตกลงและขานรับเป็นเสียงเดียวกัน

เด็กทั้งห้อง

“ค่ะ/ครับ”

มีแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่และรู้สึกว่ามีใครบางคนกำลังจ้องมาที่ตัวของขวัญอยู่ แต่เธอก็ไม่กล้า หันไปมอง ครูมุกเองก็สังเกตดูของขวัญที่มีท่าทางไม่รับฟังอะไรเลย อีกทั้งยังหันมองออกไปนอก หน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene: 10

(ภายใน / กลางวัน / โถงทางเดินอาคารเรียน)

ในช่วงกลางวันซึ่งเป็นเวลาพักกินข้าว แต่ของขวัญกลับนั่งอยู่บนห้องเรียนที่เดิม คนเดียว จนครูมุกต้องมาตามไปกินข้าว

ครูมุก

“ของขวัญ นั่งทำอะไรอยู่คนเดียวคะ ไม่กินข้าวกับเพื่อนๆ เหนอ”

ของขวัญถึงเรียกสติตัวเองกลับมา แล้วตอบครู

ของขวัญ

“อยากกินคะ”

ของขวัญทำหน้าที่เสิร์ฟ ครูมุกจึงชวนเธอไปกินด้วยกัน

ครูมุก

“ถ้าจะไปกินกะครู 2 คนมั้ย”

ของขวัญพยักหน้าและลุกตามครูมุกออกมา จนถึงหน้าห้องครูมุกเดินนำออกไป ของขวัญนั่งลงหยิบรองเท้าหน้าห้องขึ้นมา เตรียมจะใส่ แต่กลับมีนมสีขาวขุ่น เต็มรองเท้าของของขวัญที่จอดอยู่ ครูมุกที่เดินไปสักพักเริ่มเอะใจว่าทำไมลูกศิษย์ถึงยังไม่ตามมา จึงเดินกลับมาดู เห็นเพียงของขวัญกำลังใส่รองเท้า และวิ่งตามมาด้วยท่าทางแปลกๆ

Scene: 11

(ภายใน / กลางวัน / ห้องพักครู)

ครูมุกพาของขวัญมาที่ห้องพักครู ครูมุกเดินไปเปิดตู้เย็นและหยิบอาหารแช่แข็งไปเวฟในไมโครเวฟ แต่ทันใดนั้น ของขวัญรีบพุ่งตัวไปที่หน้าไมโครเวฟทันที เธอจ้องเข้าไป และหมุนไมโครเวฟไปเรื่อยๆ เพื่อไม่ให้มันหยุด ครูมุกที่ยืนอยู่ด้านหลังสังเกตเห็นพฤติกรรมทั้งหมด จึงบอกให้ของขวัญไปนั่งแต่เธอไม่ไป ครูจึงเดินไปหมุนไมโครเวฟปิดและนำข้าวออกมาให้เธอกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมุก

“ของขวัญพอได้แล้ว มะ มากินข้าว”

ของขวัญ

“ใครจะไปกินลงละ ไหม้หมดละมั้ง”

ครูมุก

“แล้วถ้าอย่างนั้นเธอจะกินอะไร”

ของขวัญ

“ฉันไม่อยากกิน ฉันไม่กินของเธอหรอก”

จากนั้นสายตาของของขวัญก็เหลือบไปเห็นปากกาสาย Pony ที่เธอชื่นชอบ เธอจึงเปลี่ยนความสนใจไปที่ปากกาดำนั้น ครูมุกเริ่มเอะใจถึงพฤติกรรมแปลกของของขวัญ

Scene: 12

(ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียนวิชาคหกรรม)

ของขวัญใช้ชีวิตภายในโรงเรียนอย่างโดดเดี่ยว จนแล้ววันหนึ่งช่วงบ่าย ในคาบเรียนคหกรรม เด็กๆทุกคนได้รับมอบหมายให้ตัดกระดาษเพื่อจะทำมู่ลี่หน้าต่าง ในขณะที่ครูไม่อยู่ต้นเกิดเหตุการณ์ไม่ดีขึ้นเมื่อของขวัญลุกเดินเพื่อจะไปหยิบกระดาษมาตัด แต่ดันเดินไปสะดุดเท้าของ “วิน” เด็กชายร่างใหญ่ของขวัญหันไปมองที่เท้าเจ้าปัญหา ก่อนจะเดินไปโดยไม่ได้อะไร

วิน

“เหยียยย...”

แต่แล้วก็ต้องชะงักเมื่อมีมือของเด็กชายซึ่งเป็นเด็กสมุนในแก๊งค์ของวินคว้าแขนของขวัญไว้ ของขวัญหันมาอย่างตกใจ

ของขวัญ

“อะไรวะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินค่อยลุกขึ้นและเดินเข้ามาใกล้ของขวัญเรื่อยๆ

วิน

“มึง ไม่คิดจะขอโทษหน่อยหรือวะ ยัยเด็กปีศาจจจ”

เพื่อนในห้องต่างหยุดกิจกรรมและหันมาสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ของขวัญพยายามเบี่ยงหน้าหนีไปทางอื่น

วิน

“เห้ย...เวลาคุยกัน ก็ต้องมองหน้ากันดิอะ...”

วินพูดพลางจับคางของขวัญให้หันมา

วิน

“มึงไม่ขอโทษแล้วจะไม่เคารพกูด้วยหรือวะ”

ของขวัญพยายามเดินหนีออกมา แต่ก็ไม่เป็นผลวินยังคงพูดดูถูกจนของขวัญอารมณ์เสีย

วิน

“มึงเป็นอะไรของมึงเนี่ย ชอบทำตัวเด่น ตั้งแต่เรื่องหัวแตกละ อยากรู้ให้ครูเขาสงสาร เขาสนใจใจ อ่อ...หรือว่าเป็นพวกขาดความอบอุ่น ชอบเรียกร้องความสนใจ”

วินพูดเป็นเชิงหาเรื่อง ในขณะที่นั้นสมุนของวินอีก 2 คน ต่างเข้าล้อมแขนของของขวัญไว้คนละด้านของขวัญพยายามดิ้นหนี แต่ด้วยความที่เป็นเด็กผู้หญิงจึงสู้แรงผู้ชาย 3 คนไม่ได้

ของขวัญ

“เห้ยยย...ปล่อยนะจ้ะ”

วิน

“ถ้ามึงอยากจะให้กูปล่อย มึงก็ขอโทษกูก่อนดิ หรือต้องให้กูใช้กำลัง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินถามของขวัญเป็นครั้งสุดท้ายว่าจะขอโทษดีๆหรือจะให้ใช้กำลัง ของขวัญจึงยอมและพยักหน้าอย่างเข้าใจ จากนั้นวินจึงส่งสายตาบอกสมุนของเขาทั้งหมดว่าค่อยๆปล่อยตัวของขวัญ และผลักให้นั่งลงกับพื้น

วิน

“ถ้านั้น ไหนมีงลองกราบเท้ากู ให้เพื่อนๆชมเป็นขวัญตาหน่อยสิวะจะได้รู้ว่า เด็กปัญญาอ่อนแบบมีงก็ขอโทษคนอื่นเขาเป็น เร็ววว..”

จากนั้นก็เร่งเร้าให้ของขวัญกราบไปที่เท้าของเขา ของขวัญได้แต่ก้มหน้า ก่อนจะค่อยๆก้มลงไป ตอนนั้นทั้งห้องต่างเงียบเป็นเสียงเดียวและรอดูเหตุการณ์อยู่ในขณะที่ของขวัญกำลังก้มนั้น สายตาของเด็กสาวดันเหลือบไปเห็นกรรไกรตัดกระดาษที่วางอยู่ ของขวัญไม่รอช้ารีบกระโดดไปคว้ากรรไกรแล้วแกว่งไปที่สมุนของวิน

สมุนของวิน

“เหยยยย”

วิน

“เหยย...แม่งบ้าไปแล้ววะ”

เพื่อนๆในห้อง

“กรรดดดดดดดด...”

ทุกคนในห้องต่างกรี๊ดร้องออกมา ของขวัญรีบหันไปที่ตัวต้นเหตุอย่างวินที่กำลังจะวิ่งหนี ก่อนจะกระโดดขึ้นคร่อมจนวินล้มหายห้อง และใช้กรรไกรจ่อไปที่คอของวินแต่ในขณะนั้นวินได้ได้ใช้มือทั้งสองข้างยันกรรไกรเล่มนั้นไว้ไม่ให้เข้าใกล้คอกว่านี้

วิน

“เหย อีปีศาจ มีงจะทำไรกูเนี่ย”

ของขวัญ

“กูก็กำลังขอโทษมีงไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกคนในห้องต่างวิ่งหนีกันซุกมุนกรีดร้องอย่างบ้าคลั่ง จนครูประจำวิชาได้ยินและวิ่งสวนทางกับเด็กๆ เพื่อเข้าไปในห้อง และได้เห็นว่าของขวัญกำลังจะทำร้ายวิน จึงรีบเข้าไปห้ามก่อนจะเกิดเหตุร้ายขึ้น

ครูมุก

“นี่มันเกิดอะไรขึ้นเนี่ย...หยุดเลยยย พวกเธอ 2 คน ของขวัญลูกกกก หยุดก่อนๆ”

Scene: 13

(ภายใน / กลางวัน / ห้องปกครอง)

ต่อมาเมื่อเหตุการณ์สงบลง ของขวัญถูกแยกตัวไปห้องปกครอง นักเรียนบางส่วนแยกตัวไปทำแผล อีกบางส่วนต่างขวัญเสียร้องไห้ ร้องให้ จนครูหลายท่านต้องเข้ามาปลอบและโทรเรียกผู้ปกครองของนักเรียนทั้งหมด ไม่นานผู้ปกครองของเด็กแต่ละคนก็มายังโรงเรียนของลูกๆ ทั้งหมดต่างได้รับรู้เรื่องราวเหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้น และพยายามจะเอาเรื่องกับเด็กหญิงของขวัญ และต่อมาไม่นาน อาทิตย์ ผู้เป็นพ่อของของขวัญได้มาถึงโรงเรียน และเห็นถึงกลุ่มผู้ปกครองที่มายืนรอกันอยู่หน้าห้องปกครอง อาทิตย์ จึงแยกตัวเดินไปด้านข้างกลุ่มชุมนุม แต่ก็ยังมีายถูกสายตาและคำพูดที่พูดแตกตั้นเขาจนถึงประตูห้องปกครอง อาทิตย์ เปิดประตูเข้า

อาทิตย์

“ลูกของผมเป็นไงบ้างครับ”

และเขาก็ต้องตกใจกับภาพที่เห็น ของขวัญนั่งอยู่บนเก้าอี้กลางห้อง มือทั้งสองถูกมัดรวมกันไปด้านหลัง เสื้อที่เปื้อนเลือด และขาดหลุดลุ่ย และของกลางคือ กรรไกรที่เปื้อนเลือด วางอยู่บนโต๊ะด้านหลังของขวัญ อาทิตย์ พยายามควบคุมสติ

อาทิตย์

“เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นได้อย่างไรครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมุก

“คือจ๊ะคุณพ่อ จากที่ฟังเด็กๆหลายคนเล่ามา นื่องของขวัญทะเลาะกับเพื่อน และพยายามจะทำร้ายเพื่อนโดยใช้กรรไกรจ๊ะ”

ครูมุกเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้อาติศย์ฟัง ในขณะที่นั้นอาติศย์ได้เดินไปแก้มดให้ลูกสาว ท่ามกลางสายตาของครูหลายคน ที่ก็ไม่ได้เข้ามาห้าม

อาติศย์

“แล้วครู...ได้ถาม ลูกสามผมมั่งหรือยัง”

ครูมุก

“ครูถามแล้วนะจ๊ะ แต่นื่องเป็นเหมือนเดิม นื่องไม่พูด”

อาติศย์

“เหรอครับ”

อาติศย์แก้มดให้ลูกสาวเสร็จ เขานั่งลงและจ้องมองไปในเวทาลูก

ครูมุก

“คือครูอยากสอบถามคุณพ่อสักอย่างนะจ๊ะ ไม่ทราบว่าคุณพ่อรู้ไหม ว่านื่องมีปัญหา นื่องเป็นเด็กพิเศษ ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษนะจ๊ะ”

ครูมุกถามผู้เป็นพ่อถึงอาการของเด็กหญิงของขวัญ อาติศย์ชะงัก ของขวัญจ้องพ่อตอบ พลังसानหัว เล็กน้อย อาติศย์ ยื่นมือไปปิดผมของของขวัญ ที่หลุดล้วยลงมาปกปิดใบหน้า ก่อนจะค่อยๆติดโบว์ที่ เปีย 2 ข้างให้เข้าที่ ผู้เป็นพ่อมองลูกสาวด้วยสายตาอันห่วงใยลูกสาว ก่อนจะค่อยๆลุก และพา ของขวัญเดินออกไปอย่างเงียบๆ ครูหลายท่านเองก็ไม่ได้คัดค้านอะไร เมื่ออาติศย์เปิดประตูห้อง ปกครองออกมา ผู้ปกครองหลายท่านต่างมารุมล้อมและว่าต่าทอเสียๆหายๆ อาติศย์ เห็นลูกสาวเริ่มมี อาการหวาดกลัวตัวสั่น จึงเข้าไปอุ้มขึ้นและพาแหวกฝูงชนออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene: 14

(ภายใน / กลางวัน / ห้องพักครู โรงเรียนเอกชน)

เรื่องราวผ่านไปสักกระยะหนึ่ง อาทิตย์ ได้พาของขวัญไปสมัครเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งโรงเรียนแห่งนี้อยู่ไกลจากโรงเรียนเก่าอย่างมาก และเขามั่นใจว่า ลูกสาวของเขาเป็นเด็กปกติทั่วไป สามารถอยู่ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปคนอื่นได้ แต่แค่ต้องได้รับการปรับตัว ซึ่งแน่นอน อาทิตย์นั้นยังคงให้ของขวัญดำเนินชีวิตด้วยตัวเองเหมือนเดิม เรียนรู้ให้เหมือนเด็กปกติทั่วไปเรียนรู้ แต่ตัวเขาเองไม่ได้เรียนรู้กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา และเขากำลังทำร้ายลูกเขาด้วยตัวเอง.

3.4.2 บทภาพยนตร์ร่างที่ 4

บทภาพยนตร์ร่างที่ 3 ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงบทให้มีมุมมองของทั้งผู้เป็นพ่อ ครู และผู้ปกครองท่านอื่นเข้าไป เพื่อให้เห็นถึงมิติของความรู้สึก ว่ามีรู้สึกอย่างไรที่เด็กพิเศษต้องมาเรียนร่วมกับเด็กปกติ และข้าพเจ้าได้เปลี่ยนอาชีพของพ่อ โดยยังคงทำงานในออฟฟิศอยู่แต่เป็นแค่พนักงานธรรมดา ฐานะทางบ้านปานกลางไม่ได้ร่ำรวยอะไร เพื่อความสมจริงของเรื่อง

Sequence 1

Scene 1A : ใคร?

(ภายใน / กลางคืน 1 / ห้องครัว)

เงาสะทอนผ่านกระจกสีดำ เห็นเป็นร่างทึมๆ บูดๆ เบี้ยวที่ดูคล้ายเหมือนเอเลี่ยนกำลังจ้องเข้ามา ภาพค่อยๆ ถอยออกมาจนเห็นได้ชัดว่ากระจกสีดำนั้นคือ ไมโครเวฟ ก่อนจะมีมือเล็กๆ เอื้อมไปหมุนตัวตั้งเวลาไปที่ 2 นาที ทันทีที่หมუნแสงไฟจากกระจกสีดำก็สะท้อนออกมาผ่านหน้าของเด็กสาวที่ยังคงนั่งจ้องดูไมโครเวฟอย่างไม่ลดละสายตา

Scene 1B : รอยแผล

(ภายใน / กลางคืน 1 / โต๊ะกินข้าว)

ในตอนเมื่อค่ำภายในห้องเช่าเล็กๆ ที่มีผู้อาศัยอยู่แค่ 2 คน ผู้เป็นลูกได้ใส่ถุงมือถือจานข้าวที่เพิ่งจะอุ่นด้วยไมโครเวฟเสิร์ฟมาที่โต๊ะกินข้าว โดยมีผู้เป็นพ่อกำลังนั่งรออยู่ และเมื่อเด็กสาววางจานลง ผู้เป็นพ่อ

สังเกตเห็นรอยขีดข่วนบริเวณท้องแขนของเด็กสาว

เอกสารนั้นเป็นเด็กพิเศษที่เรียนพิเศษที่โรงเรียนเอกชน การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์

“ไปโดนอะไรมาเนี่ย... ของขวัญ”

อาทิตย์ ชายผู้เป็นพ่อวัย 36 ปี จับแขนลูกสาวผมเปีย ในชุดนักเรียนประถม วัย 10 ขวบพลิกไป พลิกมา เพื่อหาสาเหตุที่มาของรอยจ้ำสีแดง ที่อยู่ตามแขนทั้ง 2 ข้าง ผู้เป็นพ่อจ้องไปในแววตาของลูกสาว แล้วถามเอาความเข้าใจไปมา

อาทิตย์

“ของขวัญ ตอบพ่อสิว่าไปโดนอะไรมา”

ของขวัญเอาแต่เงิบ ไม่เปิดปาก ก่อนจะเดินไปนั่งฝั่งตรงข้ามผู้เป็นพ่อและหยิบส้อมตักข้าวกิน โดยเวลากินข้าวเธอมักจะใช้ส้อมเรียงข้าวเป็นเม็ดๆ ผู้เป็นพ่อถอนหายใจพลางส่ายหัว ก่อนจะเดินไปหยิบยาหม่องมาทาให้ลูกสาว

Sequence 2

Scene 2A : ตอนเช้าในทุกวัน

(ภายใน / เช้ามืด / บ้านห้องเช่า)

ในตอนเช้ามืด นาฬิกาปลุกบอกเวลา 4.45 น. อาทิตย์ ลุกขึ้นจากที่นอนด้วยสภาพงัวเงีย เขาสะกิดเรียกลูกสาวที่นอนอยู่ฟุ่กติดพื้นข้างๆ ให้ลุกไปอาบน้ำ

อาทิตย์

“ขวัญลูก..... ตื่นลุก ไปอาบน้ำ”

เด็กสาวสะดุ้งตัวจากการปลุกของผู้เป็นพ่อ ทำให้อาทิตย์ไม่พอใจกับท่าทีของลูกสาว

อาทิตย์

“ขวัญ จะตื่นไม่ตื่น ถ้าไม่ตื่นก็ไม่ต้องไปกันแล้ว โรงเรียนเนี่ย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของขวัญยอมลุกขึ้นพร้อมขี้ตา ก่อนจะลุกออกไปอย่างไม่พอใจ ผู้เป็นพ่อมองตาม ก่อนจะเก็บที่นอนให้ลูกสาว และลุกออกไป

Scene 2B : ตอนเช้าในทุกวัน

(ภายใน / เช้ามีด / บ้านห้องเช่า)

ผู้เป็นพ่อเดินเข้าครัวพร้อมกับจัดการหุงข้าวด้วยหม้อหุงข้าวใบเล็ก ก่อนที่จะมารีดเสื้อผ้าชุดนักเรียนที่ยังไม่ค่อยแห้งดีของลูกสาวด้วยสีหน้าพอใจกับชุดใหม่ที่ตนเป็นคนซื้อให้ พอดีกับของขวัญที่อาบน้ำเสร็จเดินลงมา อาทิตย์ จึงจัดการแต่งชุดให้ลูก แต่ของขวัญกลับไม่สนใจและไม่ยอมใส่เสื้อผ้า อาทิตย์จึงไม่พอใจและดุลูกสาว

อาทิตย์

“ขวัญ อ๊ะนี่ใส่เข้าไป...แล้วติดกระดุมเอาเอง”

ของขวัญ

“ไม่เอา ...หนูไม่อยากใส่”

อาทิตย์

“ทำไมล่ะลูก นี่ชุดโรงเรียนใหม่เพิ่งซื้อมาเลยนะ พ่อรีดให้เรียบเนียนเลยเนี่ย

อ๊ะ...ใส่”

ของขวัญ

“ไม่ใส่ ... ยิ่งงี่หนูกี่ไม่ใส่ หนูจะไม่ไปโรงเรียน”

อาทิตย์

“ขวัญ ทำไมทำแบบนี้ อย่าดื้อได้ไหม พ่อยิ่งรีบๆอยู่ ”

ของขวัญ

“หนูไม่ไปเรียนนนน ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กสาวเอาแต่ปฏิเสธที่จะใส่ชุดเพื่อไปโรงเรียน ทำให้ผู้เป็นพ่อไม่พอใจอย่างมาก เขาจึงจับของขวัญแต่งตัว ติดกระดุมให้ลูกจนเรียบร้อยพร้อมกับถักเปียให้ลูกสาว 2 ข้าง ก่อนที่ตนจะไปทอดไข่ดาวโปะข้าวให้ลูกนั่งกินตอนเช้า ในขณะที่ของขวัญกำลังนั่งกินข้าวผู้เป็นพ่อเหลือบมองนาฬิกา 5.50 น. เขาสนลานรีบขึ้นไปอาบน้ำแต่งตัวบ้าง ก่อนจะลงมาด้วยชุดที่ไม่เรียบร้อยนัก เขาจัดแจงจัดกระเป่าให้ลูกสาวและทำข้าวกล่องให้ตัวเอง จากนั้นก็พาลูกสาวกึ่งเดินกึ่งวิ่งไปที่หน้าปากซอย เพื่อเรียกรถมอเตอร์ไซด์พาลูกไปส่งที่โรงเรียน

Scene 3 : ส่งลูกสาวที่โรงเรียน

(ภายนอก / เช้ามืด / บ้านห้องเช่า-โรงเรียน)

ผู้เป็นพ่อพาลูกสาวออกมานอกบ้าน ก่อนจะล็อคประตูรั้วบ้านเหล็กอย่างสนลาน ก่อนจะจูงมือลูกสาวมือหนึ่ง อีกมือถือกระเป่าให้ลูก กึ่งเดินกึ่งวิ่งไปที่ปากซอย จากนั้นจึงเรียกรถมอเตอร์ไซด์เพื่อไปส่งลูกสาว โดยให้ลูกสาวนั่งกลางและตนซ้อนท้าย ในขณะที่ฟ้าเริ่มสว่างอาทิตย์พาของขวัญมาถึงประตูรั้วโรงเรียน โดยเขาบอกให้วินรอเพื่อไปส่งเขาที่ทำงานต่อ อาทิตย์ จูงมือลูกสาวไปส่งหน้าโรงเรียน พร้อมกับเอากะเป่าสะพายให้ลูก อาทิตย์ ฝากครูให้ช่วยดูแลลูกของเขา

อาทิตย์

“ฝากด้วยนะครับคุณครู”

ครู

“ได้ค่ะ ... คุณพ่อ”

ของขวัญเดินเข้าไปในรั้วโรงเรียนก่อนจะหันมามองพ่อที่รีบเดินออกไปขึ้นวินที่รออยู่

Scene 4 : อาทิตย์ไปทำงาน

(ภายใน / เช้า / ออฟฟิศ)

อาทิตย์มาถึงที่ทำงานเขาริบายเงินให้วินมอเตอร์ไซด์ อาทิตย์จัดเสื้อและทรงผมให้เข้ารูป ก่อนจะเดินเข้าที่ทำงานของตน อาทิตย์ เดินไปยังโต๊ะทำงานของตน พลาจสวัสดิ์เพื่อนร่วมงานด้วยหน้าตาอึดอัดแถมแจ่มใส ก่อนจะนั่งลงที่โต๊ะของตนที่มีกองแฟ้มเอกสารวางกองพะเนินอยู่ อาทิตย์มอมมันสักพักก่อนจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่งลงและทำการแยกเอกสารออกตามตำแหน่ง หน้าที่ของอาทิตย์คือพนักงานเดินเอกสารภายในอาคาร เขาจะคอยคัดแยกเอกสาร ทำสำเนา และนำไปให้พนักงานแต่ละตำแหน่งเซ็นรับ ในทุกๆวันก็จะมีพนักงานมาให้เขาช่วยถ่ายเอกสารบ้าง มาให้ช่วยนำเอกสารไปส่งฝ่ายนั้นบ้าง อาทิตย์ ก็เต็มใจช่วย เพราะเป็นหน้าที่ และในทุกตอนกลางวันอาทิตย์จะกินข้าวที่โต๊ะทำงานตัวเองทุกวัน เพราะเขาเตรียมข้าวกล่องมากินเอง

Scene 5 : รอ

(ภายนอก / เย็น / หน้าโรงเรียน)

ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ขณะที่เด็กคนอื่นมีผู้ปกครองทยอยมารับกลับบ้านกันหมด เหลือแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่คนเดียวรอผู้เป็นพ่อมารับ จนเวลาล่วงเลยไปจน 17.30 ครูมุกที่คอยเฝ้าดูอยู่ก็เดินมาหาพร้อมกับอาสาจะไปส่ง

ครูมุก

“เป็นไง ...ของขวัญ คุณพ่อยังไม่มาอีกหรือ ให้ครูไปส่งที่บ้านเอาไหม”

แต่ของขวัญเอาแต่ก้มหน้าและสายหัว

ครูมุก

“อ่า..ถ้าฉันครูรอเป็นเพื่อนละกันนะ”

ครูจึงได้แต่นั่งรอเป็นเพื่อน และสังเกตเห็นแผลที่แขนของของขวัญ ครูมุกจึงถาม

ครูมุก

“ของขวัญ นี่หนูไปโดนอะไรมาอีกแล้วเนี่ยลูก ทำไมมันเต็มตัว เต็มแขนไปหมด”

แต่ของขวัญไม่ตอบ ไม่นานนักผู้เป็นพ่อได้นั่งวินมารับลูกสาวที่โรงเรียน ครูมุกบอกกับผู้เป็นพ่อว่าจะไปส่งที่บ้านแต่ของขวัญก็เอาแต่ปฏิเสธ

อาทิตย์

“ขอโทษนะครั้นครู่ ผมมารับลูกข้า”

ครูมุก

“ไม่เป็นไรค่ะๆ ตอนแรกครูว่าจะไปส่งน้องที่บ้าน แต่ขวัญก็ไม่ยอม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์มองหน้าครูสาวแน่นิ่ง

อาทิตย์

“ขอบคุณมากครับๆ งั้นผมไปละครับ”

ก่อนจะรีบตันลูกสาวให้ขึ้นมอไซด์วินอย่างรวดเร็ว รถมอไซด์วินขับออกไปอย่างรวดเร็ว ครูมุกได้แต่ยืนงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสงสัยถึงท่าทีของผู้เป็นพ่อ

Scene 6 : เอาแต่จ้อง

(ภายใน / เย็น / บ้านเช่า)

เมื่อกลับมาบ้านของขวัญตรงดิ่งไปที่ครัว ผู้เป็นพ่อเดินตามหลังมาและคอยเก็บกระเป๋าที่เด็กสาวเหวี่ยงลงที่พื้นไปเก็บเข้าที่ อาทิตย์เรียกลูกสาวให้ไปอาบน้ำและมากินข้าว

อาทิตย์

“ขวัญลูก... ไปเปลี่ยนชุดแล้วมากินข้าวไปลูก”

แต่ไร้เสียงตอบรับ เขาจึงเดินตามเสียงไปจนถึงครัว และเห็นลูกสาวเอาแต่นั่งจ้องไม้โครเวฟอยู่ เขาจึงเรียกอีกรอบ

อาทิตย์

“ของขวัญ!!!!”

แต่ลูกสาวยังคงนิ่งเขาจึงรู้สึกโมโหที่ลูกสาวไม่เชื่อฟัง จึงเดินไปชักปลั๊กไม้โครเวฟออกและไล่ลูกสาวไปอาบน้ำอีกครั้ง

อาทิตย์

“ทำไมดื้ออย่างนี้หะ โตะแล้ว เลิกดื้อด้านสักที!!!”

ของขวัญมองจ้องหน้าอาทิตย์ตาเขม็ง ก่อนจะวิ่งออกไป อาทิตย์ ได้แต่แน่นิ่งกับสายตาที่ลูกสาวมองเขาเมื่อสักครู่

Scene 7 : เป็นห่วง

(ภายใน / มีด / บ้านเช่า)

ในขณะที่อาทิตย์กำลังจะเข้านอน เขามองไปที่ลูกสาวที่นอนหลับอยู่ข้างๆ และเห็นรอยแผลที่มากขึ้นทุกที เขาจึงหิบบยาหม่องมาทาตรงรอยขีดของลูกสาว ก่อนจะค่อยๆ ล้มตัวลงนอนอีกด้านหนึ่งของที่นอนฟูฟุ่ม

Sequence 3

Scene 8 : สายเรียกเข้า

(ภายใน / กลางวัน / โต๊ะทำงานของอาทิตย์)

วันต่อมาขณะที่อาทิตย์กำลัง่วนเคลียงานอยู่ที่ออฟฟิศ มีโทรศัพท์เข้ามาซึ่งเป็นเบอร์ที่ไม่คุ้น อาทิตย์รับสายด้วยน้ำเสียงทั่วไป

“สวัสดีครับ”

แต่เสียงที่ตอบกลับมามีอาการตื้นตระหนก อาทิตย์ ตกใจรีบวางงานทุกอย่างลงบนโต๊ะ ก่อนจะจับโทรศัพท์อย่างจริงจัง อาทิตย์ใจจดใจจ่อกับสิ่งที่ตนกำลังได้ฟังก่อนจะเรียกสติคืนมาก่อนจะกดตัดสายและหิบบกระเป่าออกจากออฟฟิศอย่างรวดเร็ว

Scene 9 : ลูกสาวหัวแตก

(ภายนอก-ภายใน / กลางวัน / ห้องพยาบาล)

ไม่นานอาทิตย์ก็มาถึงโรงเรียน เขาตรงดิ่งไปที่ห้องพยาบาล โดยมีครูมุกยืนรออยู่หน้าห้อง อาทิตย์ไม่รอช้ารีบเข้าไปในห้องสภาพที่เห็นคือ ของขวัญนั่งห้อยขาอยู่บนเตียงภายในห้องพยาบาล เสื้อนักเรียนมีหยดเลือดสีแดงเปื้อนอยู่ และมีพลาสติกอันเล็กติดอยู่ที่มุมหัวด้านซ้าย ผู้เป็นพ่อเดินเข้าไปนั่งลงใกล้และเพ่งมองทั่วทุกจุดว่ามีแผลตรงไหนอีก ก่อนจะหันมาถามสาเหตุของเรื่องราวทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์

“นี่มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นครับเนี่ย ลูกสาวไปโดนอะไรมา”

ครูมุก

“คือี่ค่ะคุณพ่อ ในช่วงคาบเรียนที่แล้วของขวัญหายไป ครูจึงลงมาตามหาและเห็นน้องนั่งหัวแตก อยู่คนเดียวที่สนามเด็กเล่น หลังตึกนี้ค่ะ ครูเลยพามาทำแผลที่ห้องพยาบาลและโทรบอกคุณพ่อนี้แหละค่ะ”

ครูมุกเล่าเรื่องที่เห็นทั้งหมด ผู้เป็นพ่อฟังความจากครูจบจึงหันไปสอบถามความเป็นไปจากลูกสาว

อาทิตย์

“แล้วตกลง หนูไปโดนอะไรมาห๊ะ ของขวัญ”

แต่ของขวัญมีอาการเดิมคือไม่สบตา และไม่พูด

อาทิตย์

“ตอบสิ หนูปากอย่างนี้แล้วจะรู้ได้ไงว่าไปโดนอะไรมา”

ครูมุก

“ใจเย็นก่อนนะคะ คุณพ่อ ค่อยๆ พูดค่อยๆ จานะคะ”

อาทิตย์เริ่มหัวเสียขึ้นมา จนครูมุกต้องคอยห้ามให้ใจเย็น

อาทิตย์

“แล้วคุณจะมีรู้มี่ยะ ในเมื่อเขาไม่ยอมบอก”

ครูมุก

“คือ ครูเองก็ถามน้องแล้วนะคะ แต่น้องไม่ยอมบอกอะไรเลย แล้วครูว่าช่วงนี้น้องก็ดูแปลกๆไปนะคะ ไม่เห็นค่อยพูดค่อยจา หรือคุยกับใครเลย ชอบปลีกตัวอยู่คนเดียวด้วยค่ะ”

ครูมุกที่คอยสังเกตอยู่ก็บอกว่าของขวัญตอนนี้เริ่มไม่พูดไม่จา ไม่สูงสิงกับใคร ไม่เหมือนเมื่อก่อน ผู้เป็นพ่อนิ่งไปสักพักก่อนจะอารมณ์เสียขึ้นมา

อาทิตย์

“แต่คุณครูก็ไม่ควรปล่อยให้เรื่องแบบนี้มันเกิดขึ้น คนเป็นครู อย่างน้อยก็ต้องดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์สิ”

ครูมุก

“เอ่อ..เป็นความผิดของดิฉันเองค่ะ ที่ไม่ยอมดูแลเด็กให้ดี ขอโทษที่ค่ะ ต่อไปดิฉันจะ..”

อาทิตย์

“ช่างมันเหอะ เอาเป็นว่าต่อไปก็ช่วยดูแลเด็กให้มันดีกว่านี้หน่อย”

อาทิตย์ โทษว่าเป็นเพราะครูที่ไม่เข้าใจลูกสาวของตนและยังปล่อยปะละเลย ไม่ยอมดูแลเด็กให้ดี ปล่อยให้เรื่องแบบนี้ขึ้น ครูมุกได้แต่กำหนัดยอมรับผิด และขอโทษขอโพย แต่อาทิตย์กลับทำเป็นหูทวนลม และขออนุญาตพาของขวัญกลับบ้านไปพักฝ่อนก่อน

อาทิตย์

“งั้นผมขอพาลูกกลับบ้านก่อน ของขวัญกลับบ้านกับพ่อก่อน ปะ”

ครูมุก

“ค่ะ ค่ะ”

Sequence 4

Scene 10 : แอบอยู่

(ภายใน / กลางวัน 4 / ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

เช้าวันต่อมาของขวัญมาเรียนตามปกติ แต่เมื่อของขวัญก้าวเท้าเข้ามาในห้อง ทั้งห้องต่างเงิบกริบ ก่อนจะมีเสียงซุบซิบนินทา เป็นระยะๆ ของขวัญกวาดสายตามองไปที่เพื่อนรอบๆห้อง ก่อนจะเดินลงไปที่โต๊ะของตัวเอง ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกันกับครูมุกที่เดินเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุฑุก

“เอาล่ะเด็กๆ วันนี้ครูจะพูดเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ทุกคนเงียบและตั้งใจฟังครูให้ดี”

เสียงที่ซุบซิบที่ดังๆ อยู่ก็ค่อยๆ เงียบลง

ครุฑุก

“เมื่อวานนี้ เด็กหญิงของขวัญ เพื่อนในห้องของเราเกิดอุบัติเหตุ หัวแตก ซึ่งครูก็ถามเจ้าตัวแล้ว และก็ถามพวกเธอทุกคนแล้ว แต่กลับไม่มีใครรู้ว่า ของขวัญไปโดนอะไรมา”

เสียงฮือฮาดังขึ้นมาเป็นระยะๆ

ครุฑุก

“ครูคิดว่าเหตุการณ์ในลักษณะนี้ไม่ควรเกิดขึ้นอีก ไม่ว่าจะกับใครก็ตาม ครูจึงอยากขอให้พวกเธอทุกคน เป็นหูเป็นตา ดูแลเพื่อนพวกเรากันให้ดีๆ อย่าให้มีใครต้องเจ็บตัวโดยไม่ทราบสาเหตุอีก”

ทุกคนต่างตกลงและขานรับเป็นเสียงเดียวกัน

เด็กทั้งห้อง

“คะ/ครับ”

มีแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่และรู้สึกว่ามีใครบางคนกำลังจ้องมาที่ตัวของขวัญอยู่ แต่เธอเองก็ไม่กล้าหันไปมอง ครุฑุกเองก็สังเกตเห็นของขวัญที่มีท่าทางไม่รับฟังอะไรเลย อีกทั้งยังหันมองออกไปนอกหน้าต่าง

Scene 11 : โดดเดี่ยว

(ภายใน / กลางวัน / โถงทางเดินอาคารเรียน)

ในช่วงกลางวันซึ่งเป็นเวลาพักกินข้าว แต่ของขวัญกลับนั่งอยู่บนห้องเรียนที่เดิม คนเดียว จนครุฑุกต้องมาตามไปกินข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมุก

“ของขวัญ นิ่งทำอะไรอยู่คนเดียวคะ ไม่กินข้าวกับเพื่อนๆ เหมอ”

ของขวัญถึงเรียกสติตัวเองกลับมา แล้วตอบครู

ของขวัญ

“อยากกินคะ”

ของขวัญทำหน้าเศร้า ครูมุกจึงชวนเธอไปกินด้วยกัน

ครูมุก

“ถ้าฉันไปกินกับครู 2 คนมัย”

ของขวัญพยักหน้าและลุกตามครูมุกออกมา จนถึงหน้าห้องครูมุกเดินนำออกไป ของขวัญนั่งลงหยิบรองเท้าหน้าห้องขึ้นมา เตรียมจะใส่ แต่กลับมีนมสีขาวขุ่น เต็มรองเท้าของของขวัญที่จอดอยู่ ครูมุกที่เดินไปสักพักเริ่มเอะใจว่าทำไมลูกศิษย์ถึงยังไม่ตามมา จึงเดินกลับมาดู เห็นเพียงของขวัญกำลังใส่รองเท้า และวิ่งตามมาด้วยท่าทางแปลกๆ

Scene 12 : หนังสือที่อ่านอยู่
(ภายใน / กลางวัน 5 / ห้องพักครู)

ครูมุกพาของขวัญมาที่ห้องพักครู ครูมุกเธอจัดแจงตั้งโต๊ะเล็กๆ ขึ้นมาก่อนจะลากเก้าอี้มาและเรียกของขวัญให้นั่ง

ครูมุก

“ของขวัญ มากินข้าวมาลูก”

ของเธอหันไปเรียกของขวัญแต่พบเด็กสาวกำลังยืนอยู่หน้าโต๊ะทำงานของเธอก่อนจะหยิบที่ทับกระดาษลายหินอ่อนขึ้นมา ดูแล้วหันมามองหน้าครู ครูมุกเรียกเธออีกรอบ

ครูมุก

“เล่นอะไรของขวัญ มากินข้าวได้แล้ว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของขวัญพยักหน้าแล้วเดินมาพร้อมที่ทับกระดาษในมือ เด็กสาวนั่งลงบนโต๊ะ ก่อนจะหยิบซ่อนส้อมที่ครูมุกจัดเตรียมไว้ให้มาวางไว้ข้างแล้วหยิบส้อมอย่างเดียวตักข้าวกิน และเรียงข้าวในจานอย่างที่เราชอบทำเป็นประจำ โดยที่สายต่ายังคงพุ่งความสนใจไปที่ที่ทับกระดาษอันนั้น ครูมุกเดินกลับมาที่โต๊ะของตัวเองและนั่งลง เธอนั่งตรงข้ามกับโต๊ะที่ของขวัญนั่งกินข้าว เธอสังเกตเห็นความผิดปกติอะไรบางอย่างที่แสดงออกผ่านท่าทีของของขวัญ ก่อนจะดึงหนังสือที่เธออ่านค้างไว้มาเปิดอ่านต่อ พร้อมกับคอยดูเด็กสาวอย่างไม่คาดสายตา

Sequence 5

Scene 13 : คาบศิลปะ

(ภายใน / กลางวัน / ห้องเรียนวิชาศิลปะ)

ของขวัญใช้ชีวิตภายในโรงเรียนอย่างโดดเดี่ยว จนแล้ววันหนึ่งช่วงบ่าย ในคาบเรียนศิลปะ เด็กๆทุกคนได้รับมอบหมายให้ วาดรูปเกี่ยวกับครอบครัว ของขวัญเอาแต่นั่งนิ่งไม่ยอมลงมือระบายสี จนครูมุกเริ่มสังเกตเห็นเลยจะลุกขึ้นมาถามไถ่แต่ดันมีโทรศัพท์เรียกประชุมเข้ามาเสียก่อน ครูมุกจึงออกไปปล่อยให้เด็กๆ วาดรูประบายสีกัน เพื่อนๆสังเกตเห็นว่าของขวัญไม่ทำงานสักที จึงหยิบกระดาษของเธอไปพับเล่น ของขวัญนั่งนิ่งสักพักก่อนจะหยิบกระดาษที่โดนพับแล้วมาคลี่ออก และพยายามใช้สีวาดรูปครอบครัวของเธอออกมา ของขวัญก้มหน้าก้มตาวาดรูป จนเสร็จเธอลุกจะเอาไปส่ง แต่ดันเดินไปสะดุดเท้าของ “วิน” เด็กชายร่างใหญ่ ของขวัญหันไปมองที่เท้าเจ้าปัญหา ก่อนจะเดินไปโดยไม่ได้คิดอะไร แต่แล้วก็เกิดเรื่องขึ้น เมื่อวินพยายามจะหาเรื่องเด็กสาว

วิน

“เหยยยย...”

แต่แล้วก็ต้องชะงักเมื่อมีมือของเด็กชายซึ่งเป็นเด็กสมุนในแก๊งค์ของวินคว้าแขนของขวัญไว้ ของขวัญหันมาอย่างตกใจ แต่ยังคงไม่สบตากับวิน

ของขวัญ

“อะไร”

วินค่อยลุกขึ้นและเดินเข้ามาใกล้ของขวัญเรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“มึง ไม่คิดจะขอโทษหน่อยเหรวะ”

เพื่อนในห้องต่างหยุดกิจกรรมและหันมาสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ของขวัญพยายามเบี่ยงหน้าหนีไปทางอื่น

วิน

“เหี้ย...เวลาคุยกัน ก็ต้องมองหน้ากันดิวะ...”

วินพูดพลางจับคางของขวัญให้หันมา ของขวัญพยายามเดินหนีออกมา แต่ก็ไม่เป็นผลวินยังคงพูดดูถูกจนของขวัญอารมณ์เสีย

วิน

“มึงเป็นอะไรของมึงเนี่ย ชอบทำตัวเด่น ตั้งแต่เรื่องหัวแตกละ อยากให้ครูเขาสงสารเขาสนใจใจ อ้อ...หรือว่าเป็นพวกขาดความอบอุ่น ชอบเรียกร้องความสนใจ”

วินพูดเป็นเชิงหาเรื่อง ในขณะนั้นสมุนของวินอีก 2 คน ต่างเข้าล้อมแขนของของขวัญไว้คนละด้านของของขวัญพยายามตีหนี แต่ด้วยความที่เป็นเด็กผู้หญิงจึงสู้แรงผู้ชาย 3 คนไม่ได้

ของขวัญ

“เหี้ยยย...ปล่อยนะๆ”

จากนั้นวินได้กระชากรูปวาดของของขวัญไป

วิน

“นี่รูปอะไรของมึงเนี่ย สัตว์ประหลาดซัดๆ ฮ่าๆๆ”

ของขวัญพยายามจะดึงรูปคืนมา แต่ก็ถูกสมุนของวินล็อคเอาไว้ ทำให้เกิดการขัดขืนของเด็กสาว วินเอาแต่ล้อที่ของขวัญทำอะไรไม่ได้

วิน

“เหี้ย..พวกเราคุ้มันดี บ้าไปแล้ว ให้อภัยนะอ่อน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินล้อของขวัญกลางส่งให้เพื่อนต่อกันไป จนในที่สุดวินก็แย่งคืนมาจนรูปร่างขนาด ของขวัญโกรธมาก ของขวัญจึงคว่ำดินสอสีปลายแหลมแทงไปทางวินและทำร้ายพวกเพื่อน

สมุนของวิน

“เหี้ยยยย”

วิน

“เหี้ยย...แหม่งบ้าไปแล้ววะ”

เพื่อนๆในห้อง

“กรี๊ดดดดดดดดด...”

ทุกคนในห้องต่างวิ่งหนีกันซุลมุนกรี๊ดร้องอย่างบ้าคลั่ง จนครูประจำวิชาได้ยินและวิ่งสวนทางกับเด็กๆ เพื่อเข้าไปในห้อง และได้เห็นว่าของขวัญกำลังจะทำร้ายวิน จึงรีบเข้าไปห้ามก่อนจะเกิดเหตุร้ายขึ้น

Scene 14 : พ่อและลูก
(ภายใน / กลางวัน / ห้องปกครอง)

ต่อมาเมื่อเหตุการณ์สงบลง ของขวัญถูกแยกตัวไปห้องปกครอง นักเรียนบางส่วนแยกตัวไปทำแผล อีกบางส่วนต่างขวัญเสียร้องไห้ ร้องไห้ จนครูหลายท่านต้องเข้ามาปลอบและโทรเรียกผู้ปกครองของนักเรียนทั้งหมด ไม่นานผู้ปกครองของเด็กแต่ละคนก็มายังโรงเรียนของลูกๆ ทั้งหมดต่างได้รับรู้เรื่องราวเหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้น และพยายามจะเอาเรื่องกับเด็กหญิงของขวัญ และต่อมาไม่นาน อาทิตย์ ผู้เป็นพ่อของของขวัญได้มาถึงโรงเรียน และเห็นถึงกลุ่มผู้ปกครองที่มายืนรอกันอยู่หน้าห้องปกครอง อาทิตย์ จึงแยกตัวเดินไปด้านข้างกลุ่มชุมนุม แต่ก็ยังมีวายุถูกสายตาและคำพูดที่พูดแตกดัน เขาจนถึงประตูห้องปกครอง อาทิตย์ เปิดประตูเข้า

อาทิตย์

“ลูกของผมเป็นไงบ้างครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเขาก็ต้องตกใจกับภาพที่เห็น ของขวัญนั่งอยู่บนเก้าอี้กลางห้อง มือทั้งสองถูกมัดรวมกันไปด้านหลัง และยังคงกำกระดาษที่เธอวาดรูปไว้อย่างเหนียวแน่น เลื้อยที่เปื้อนเลือด และขาดหลุดลุ่ย และของกลางคือ ดินสอสีที่เปื้อนเลือด วางอยู่บนโต๊ะด้านหลังของขวัญ อาทิตย์ พยายามควบคุมสติ

อาทิตย์

“เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นได้ยังไงครับ”

ครูมุก

“คือนี่คะคุณพ่อ จากที่ฟังเด็กๆหลายคนเล่ามา น้องของขวัญทะเลาะกับเพื่อน และพยายามจะทำร้ายเพื่อนโดยใช้ดินสอสีแทงเพื่อนคะ”

ครูมุกเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้อาทิตย์ฟัง ในขณะที่นั้นอาทิตย์ได้เดินไปแก้มัดให้ลูกสาว ท่ามกลางสายตาของครูหลายคน ที่ไม่ได้เข้ามาห้าม

อาทิตย์

“แล้วครู...ได้ถาม ลูกสามผมมั้งหรือยัง”

ครูมุก

“ครูถามแล้วนะคะ แต่น้องเป็นเหมือนเดิม น้องไม่พูด”

อาทิตย์

“เหรออครับ”

อาทิตย์แก้มัดให้ลูกสาวเสร็จ เขานั่งลงและจ้องมองไปในแวตากลูก ก่อนจะหยิบกระดาษมาคลี่ออก

ครูมุก

“คือครูอยากสอบถามคุณพ่อสักอย่างนะคะ ไม่ทราบว่าคุณพ่อรู้ไหม ว่าน้องมีปัญหา น้องเป็นเด็กพิเศษ ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษนะคะ”

ครูมุกถามผู้เป็นพ่อถึงอาการของเด็กหญิงของขวัญ อาทิตย์ชะงัก ของขวัญจ้องพ่อตอบ พลังसानหัว เล็กน้อย อาทิตย์ ยื่นมือไปปิดผมของของขวัญ ที่หลุดลุ่ยลงมาปกปิดใบหน้า ก่อนจะค่อยๆติดโบว์ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปีย 2 ข้างให้เข้าที่ ผู้เป็นพ่อมองลูกสาวด้วยสายตาอันห่วงใยลูกสาว ก่อนจะค่อยๆลุก และพาของขวัญเดินออกไปอย่างเงียบๆ ครูหลายท่านเองก็ไม่ได้คิดค่าอะไร เมื่ออาทิตย์เปิดประตูห้องปกครองออกมา ผู้ปกครองหลายท่านต่างมารุมล้อมและว่าด่าทอเสียๆหายๆ อาทิตย์ เห็นลูกสาวเริ่มมีอาการหวาดกลัวตัวสั่น จึงเข้าไปอุ้มขึ้นและพาแหวกฝูงชนออกไป

Scene 15 : โรงเรียนใหม่

(ภายใน / กลางวัน / ห้องพักครู โรงเรียนเอกชน)

เรื่องราวผ่านไปสักระยะหนึ่ง อาทิตย์ ได้พาของขวัญไปสมัครเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งโรงเรียนแห่งนี้อยู่ไกลจากโรงเรียนเก่าอย่างมาก และเขามั่นใจว่า ลูกสาวของเขาเป็นเด็กปกติทั่วไป สามารถอยู่ร่วมกับเด็กปกติทั่วไปคนอื่นได้ แต่แค่ต้องได้รับการปรับตัว ซึ่งแน่นอนอาทิตย์นั้นยังคงให้ของขวัญดำเนินชีวิตด้วยตัวเองเหมือนเดิม เรียนรู้ให้เหมือนเด็กปกติทั่วไปเรียนรู้ แต่ตัวเขาเองไม่ได้เรียนรู้กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา และเขากำลังทำร้ายลูกเขาด้วยตัวเขาเอง.

3.4.3 บทภาพยนตร์ร่างที่ 6

บทภาพยนตร์ร่างที่ 6 นี้ มีความเปลี่ยนแปลงไม่มากนักจากร่างที่ 3 เพราะเรื่องมุมมองและอาชีพของผู้เป็นพ่อลงตัวแล้ว แต่มีการปรับเปลี่ยนบางฉากเพื่อให้เหมาะสมกับสถานที่ และข้าพเจ้ายังดีใจส์ฉากที่เด็กเกรงกลัวของขวัญใหม่

Sequence 1

Scene 1 : ใคร?

(ภายใน / กลางวัน 1 / ห้องครัว)

เงาสะทอนผ่านกระจกสีดำ เห็นเป็นร่างทึมๆบุดูๆเบี้ยวที่ดูคล้ายเหมือนเอเลียนกำลังจ้องเข้ามา ภาพค่อยๆถอยออกมาจนเห็นได้ชัดว่ากระจกสีดำนั้นคือ ไมโครเวฟ ก่อนจะมีมือเล็กๆเอื้อมไปหมุนตัวตั้งเวลาไปที่ 2นาที่ ทันทีที่หมุนแสงไฟจากกระจกสีดำก็สะท้อนออกมาผ่านหน้าของเด็กสาวที่ยังคงนั่งจ้องดูไมโครเวฟอย่างไม่ลดละสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 : โรงเรียนใหม่

(ภายใน / กลางวัน 2 / ห้องเรียนชั้นประถม 4)

ภายในห้องเรียนชั้นประถม 4 เด็กนักเรียนชาย หญิง ต่างนั่งประจำโต๊ะเรียนของตัวเอง ไม่นานครูประจำชั้น ได้พานักเรียนหญิงคนใหม่เข้ามา ครูแนะนำของขวัญให้กับเพื่อนๆรู้จัก

ครูมุก

“เด็กๆจะ วันนี้เรามีเพื่อนเข้าใหม่ละ อ๊ะชื่ออะไรแนะนำตัวสิ”

แต่ของขวัญเอาแต่ก้มหน้าก้มตา ไม่ยอมทักทายเพื่อน

ครูมุก

“อ๊ะ ไม่เป็นไร นี่เด็กหญิงของขวัญนะทุกคน ช่วยกันดูแลเพื่อนกันด้วยนะ”

ครูจึงให้ของขวัญไปนั่งโต๊ะตัวที่ว่างอยู่

Scene 3 : รอยแผล

(ภายใน / กลางคืน 2 / โต๊ะกินข้าว)

ในตอนมีด่าภายในบ้านเล็กๆ ที่มีผู้อาศัยอยู่แค่ 2 คน ผู้เป็นลูกสาวกำลังเทแกงและข้าวสวย ที่พ่อซื้อมาลงถ้วย พอดีกับอาทิตย์ ชายวัย 36 ปี ผู้เป็นพ่อที่เดินตามเข้ามา

อาทิตย์

“เสร็จรียังของขวัญ”

แต่ลูกสาวกลับเงียบไม่ตอบ ก่อนจะนำขยะไปใส่ถังและกลับมานั่งที่เก้าอี้ อาทิตย์มองตามลูกสาวก่อนจะเดินมานั่งตรงกันข้ามกับลูก ทั้งคู่นั่งกินข้าวด้วยกัน อาทิตย์จึงไปที่ลูกสาวที่นั่งใช้ส้อมตักข้าวกิน โดยเวลากินข้าวเธอมักจะใช้ส้อมเรียงข้าวเป็นเม็ดๆ ผู้เป็นพ่อถอนหายใจ เมื่อกินได้สักพัก อาทิตย์สังเกตเห็นรอยขีดบริเวณแขนของลูกสาว เขานั่งนิ่งและกินข้าวต่อโดยไม่ได้สนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 2

Scene 4A : ตอนเช้าในทุกวัน

(ภายใน / เช้ามีต 3 / บ้านห้องเช่า)

ในตอนเช้ามีต นาฬิกาปลุกบอกเวลา 4.45 น. อาทิตย์ ลุกขึ้นจากที่นอนด้วยสภาพงัวเจียว ก่อนจะลุกไปอาบน้ำเตรียมตัว ภายในห้องน้ำเขาเงยขึ้นมาจากกรงล้างหน้าพลางจ้องไปในกระจกอยู่พักใหญ่ ก่อนจะไปแต่งตัวและปลุกลูกสาว อาทิตย์ เดินเข้ามาในห้องลูกสาวก่อนจะเรียกลูกสาวให้ไปอาบน้ำ

อาทิตย์
“ขวัญลูก..... ตื่นลุก ไปอาบน้ำ”

เด็กสาวสะดุ้งตื่นจากการปลุกของผู้เป็นพ่อ ทำให้อาทิตย์ไม่พอใจกับท่าทีของลูกสาว

อาทิตย์
“ขวัญ จะตื่นไม่ตื่น ถ้าไม่ตื่นพ่อจะตื่นนะ”

ของขวัญยอมลุกขึ้นพร้อมขี้ตา ก่อนจะลุกออกไปอย่างไม่พอใจ ผู้เป็นพ่อมองตาม ก่อนจะเก็บที่นอนให้ลูกสาว และลุกออกไป

Scene 4B : ตอนเช้าในทุกวัน

(ภายใน / เช้ามีต 3 / บ้านห้องเช่า)

ของขวัญอาบน้ำเสร็จและเดินออกมากินข้าวด้วยชุดเสื้อกล้าม เด็กสาวนั่งลงหน้าทีวีที่มีชามข้าวของเธอวางไว้ ผู้เป็นพ่อที่กำลังรีดชุดนักเรียนให้เธอใส่ก็เสร็จพอดีเขาจัดการแขวนมันไว้หน้าตู้ ก่อนจะหยิบทีวีไปทำผมถักเปียให้ลูกสาว เมื่อถักเปียเสร็จผู้เป็นพ่อเดินไปหยิบชุดมาให้ลูกสาวเปลี่ยน แต่ลูกสาวกลับบอแงไม่ยอมไปโรงเรียน

อาทิตย์

“ขวัญ อ่ะนี่ใส่เข้าไป...แล้วติดกระดุมเอาเอง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของขวัญ

“ไม่เอา ...หนูไม่อยากใส่”

อาทิตย์

“ทำไมละลูก นี่ชุดโรงเรียนใหม่เพิ่งซื้อมาเลยนะ พ่อรีดให้เรียบเนียนเลยเนี่ย อ๊ะ...
ใส่”

ของขวัญ

“ไม่ใส่ ... ยังไงหนูก็ไม่ใส่ หนูจะไม่ไปโรงเรียน”

อาทิตย์

“ขวัญ ทำไมทำแบบนี้ อย่าดื้อได้ไหม พ่อยิ่งรีบๆอยู่ ”

ของขวัญ

“หนูไม่ไปโรงเรียนนนน ”

เด็กสาวเอาแต่ปฏิเสธที่จะใส่ชุดเพื่อไปโรงเรียน ทำให้ผู้เป็นพ่อไม่พอใจอย่างมาก เขาจึงจับของขวัญ
แต่งตัว ตีตกระตุมให้ลูกจนเรียบริ้ว

ตัดมาหน้าบ้าน อาทิตย์และลูกสาวเดินมาเปิดรั้วหน้าบ้าน ก่อนที่ผู้เป็นพ่อจะเดินกลับไปขับมอไซด์
ออกมาและพาลูกสาวไปส่งที่โรงเรียน

Scene 4C : ส่งลูกสาวที่โรงเรียน

(ภายนอก / เข้ามิต 3 / บ้านห้องเช่า-โรงเรียน)

ในขณะที่ฟ้าเริ่มสว่างอาทิตย์พาของขวัญมาถึงประตูรั้วโรงเรียน โดยเขาบอกให้วินรอเพื่อไปส่งเขาที่
ทำงานต่อ อาทิตย์ จูงมือลูกสาวไปส่งหน้าโรงเรียน พร้อมกับเอากะเป๋าสะพายให้ลูก อาทิตย์ ฝากครู
ให้ช่วยดูแลลูกของเขา

อาทิตย์

“ฝากด้วยนะครีบกคุณครู”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครู

“ได้ค่ะ ... คุณพ่อ”

อาทิตย์เดินกลับออกมาสวนกับผู้ปกครองของเด็กคนอื่นที่จูงมือลูกเดินสวนเข้าไปในโรงเรียนอย่างมีความสุข เขาได้แต่มองผ่านแล้วรีบเดินออกไป

Scene 5 : อาทิตย์ไปทำงาน

(ภายใน / เข้า 3 / ออฟฟิศ)

อาทิตย์มาถึงที่ทำงานเขารีบจ่ายเงินให้วินมอเตอร์ไซด์ อาทิตย์จัดเสื้อและทรงผมให้เข้ารูป ก่อนจะเดินเข้าที่ทำงานของตน อาทิตย์ เดินไปยังโต๊ะทำงานของตน พลังสวัสดิ์เพื่อนร่วมงานด้วยหน้าตาอึดอัดแถมแจ่มใส ก่อนจะนั่งลงที่โต๊ะของตนที่มีกองแฟ้มเอกสารวางกองพะเนินอยู่ อาทิตย์มองมันสักพักก่อนจะนั่งลงและทำการแยกเอกสารออกตามตำแหน่ง หน้าที่ของอาทิตย์คือพนักงานเดินเอกสารภายในอาคาร เขาจะคอยคัดแยกเอกสาร ทำสำเนา และนำไปให้พนักงานแต่ละตำแหน่งเซ็นรับ ในทุกๆวันก็จะมีพนักงานมาให้เขาช่วยถ่ายเอกสารบ้าง มาให้ช่วยนำเอกสารไปส่งฝ่ายนู่นนี่บ้าง อาทิตย์ ก็เต็มใจช่วย เพราะเป็นหน้าที่ และในทุกตอนกลางวันอาทิตย์จะกินข้าวที่โต๊ะทำงานตัวเองทุกวัน เพราะเขาเตรียมข้าวกล่องมากินเอง

Scene 6 : รอ

(ภายนอก / เย็น 3 / หน้าโรงเรียน)

ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ขณะที่เด็กคนอื่นมีผู้ปกครองทยอยมารับกลับบ้านกันหมด เหลือแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่คนเดียวรอผู้เป็นพ่อมารับ จนเวลาล่วงเลยไปจน 17.30 ครูมุกที่คอยเฝ้าดูอยู่ก็เดินมาหาพร้อมทั้งอาสาจะไปส่ง

ครูมุก

“เป็นไง ... ของขวัญ คุณพ่อยังไม่มาอีกเหรอ ให้ครูไปส่งที่บ้านเอาไหม”

แต่ของขวัญเอาแต่ก้มหน้าและส่ายหัว

ครูมุก

“อ่า..ถ้าฉันครูรอเป็นเพื่อนละกันนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูจึงได้แต่นั่งรอเป็นเพื่อน และสังเกตเห็นแผลที่แขนของของขวัญ ครูมุกจึงถาม

ครูมุก

“ของขวัญ นี่หนูไปโดนอะไรมาอีกแล้วเนี่ยลูก ทำไมมันเต็มตัว เต็มแขนไปหมด”

แต่ของขวัญไม่ตอบ ไม่นานนักผู้เป็นพ่อได้นั่งวินมารับลูกสาวที่โรงเรียน ครูมุกบอกกับผู้เป็นพ่อว่าจะไปส่งที่บ้านแต่ของขวัญก็เอาแต่ปฏิเสธ

อาทิตย์

“ขอโทษนะครับครู ผมมารับลูกช้า”

ครูมุก

“ไม่เป็นไรค่ะๆ ตอนแรกครูว่าจะไปส่งน้องที่บ้าน แต่ขวัญก็ไม่ยอม”

อาทิตย์มองหน้าครูสาวเนนิง

อาทิตย์

“ขอบคุณมากครับๆ ฉันผมไปละครับ”

ก่อนจะรีบดันลูกสาวให้ขึ้นมอไซด์วินอย่างรวดเร็ว รถมอไซด์วินขับออกไปอย่างรวดเร็ว ครูมุกได้แต่ยืนงงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสงสัยถึงหาที่ของผู้เป็นพ่อ

Scene 7 : เอาแต่จ้อง

(ภายใน / เย็น 3 / บ้านเช่า)

เมื่อกลับมาบ้านของขวัญตรงดิ่งไปที่ครัว ผู้เป็นพ่อเดินตามหลังมาและคอยเก็บกระเป่าที่เด็กสาวเหวี่ยงลงที่พื้นไปเก็บเข้าที่ อาทิตย์เรียกลูกสาวให้ไปอาบน้ำและมากินข้าว

อาทิตย์

“ขวัญลูก... ไปเปลี่ยนชุดแล้วมากินข้าวไปลูก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ไร้เสียงตอบรับ เขาจึงเดินตามเสียงไปจนถึงครัว และเห็นลูกสาวเอาแต่นั่งจ้องไมโครเวฟอยู่ เขาจึงเรียกอีกรอบ

อาทิตย์

“ของขวัญ!!!!”

แต่ลูกสาวยังคงนั่งเขาจ้องรู้สึกโมโหที่ลูกสาวไม่เชื่อฟัง จึงเดินไปชักปลั๊กไมโครเวฟออกและไล่ลูกสาวไปอาบน้ำอีกครั้ง

อาทิตย์

“ทำไมต้องอย่างนี้ห๊ะ โตะแล้ว เลิกต่อต้านสักที!!!”

ของขวัญมองจ้องหน้าอาทิตย์ตาเขม็ง ก่อนจะวิ่งออกไป อาทิตย์ได้แต่แน่นิ่งกับสายตาที่ลูกสาวมองเขาเมื่อสักครู่

Scene 8 : เป็นหัวง
(ภายใน / มืด 3 / บ้าน)

ในขณะที่อาทิตย์กำลังจะเข้านอน เขาได้เดินไปยังห้องลูกสาว พร้อมกับขวยขวดยาหม่อง อาทิตย์นั่งลงข้างลูกสาวที่กำลังหลับอยู่ เขามองไปที่แขนของลูกสาวที่มีรอยขีดข่วนมากขึ้นทุกวัน ก่อนจะทายาหม่องให้ลูกสาวจนทั่วแขน เขาลูกสาวด้วยความสงสาร และอาทิตย์ก็ลุกออกไป

Sequence 3

Scene 9 : สายเรียกเข้า
(ภายใน / กลางวัน 4 / โต๊ะทำงานของอาทิตย์)

วันต่อมาขณะที่อาทิตย์กำลังรุ่นเคลียงานอยู่ที่ออฟฟิศ มีโทรศัพท์เข้ามาซึ่งเป็นเบอร์ที่ไม่คุ้น อาทิตย์รับสายด้วยน้ำเสียงทั่วไป

อาทิตย์

“สวัสดีครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เสียงที่ตอบกลับมามีอาการตื่นตระหนก อาทิตย์ ตกใจรีบวางงานทุกอย่างลงบนโต๊ะ ก่อนจะจับโทรศัพท์อย่างจริงจัง อาทิตย์เฝ้าจ้องกับสิ่งที่ตนกำลังได้ฟังก่อนจะเรียกสติคืนมาก่อนจะกอดตัดสายและหยิบกระเป๋าออกจากออฟฟิศอย่างรวดเร็ว

Scene 10 : ลูกสาวหัวแตก

(ภายนอก-ภายใน / กลางวัน 4 / ห้องพยาบาล)

ไม่นานอาทิตย์ก็มาถึงโรงเรียน เขาตรงดิ่งไปที่ห้องพยาบาล โดยมีครูมุกยืนรออยู่หน้าห้อง อาทิตย์ไม่รอช้ารีบเข้าไปในห้องสภาพที่เห็นคือ ของขวัญนั่งห้อยขาอยู่บนเตียงภายในห้องพยาบาล เพื่อนนักเรียนมีหยดเลือดสีแดงเปื้อนอยู่ และมีพลาสติกอันเล็กติดอยู่ที่มุมหัวด้านซ้าย ผู้เป็นพ่อเดินเข้าไปนั่งลงใกล้และเพ่งมองทั่วทุกจุดว่ามีแผลตรงไหนอีก ก่อนจะหันมาถามสาเหตุของเรื่องราวทั้งหมด

อาทิตย์

“นี่มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นครับเนี่ย ลูกสาวไปโดนอะไรมา”

ครูมุก

“คือจ๊ะคุณพ่อ ของขวัญเขาหายไปคาบที่แล้ว ครูจึงลงมาตามหา และเห็นน้องนั่งหัวแตก อยู่คนเดียวที่สนามเด็กเล่น”

ครูมุกเล่าเรื่องที่เห็นทั้งหมด ผู้เป็นพ่อฟังความจากครูจบจึงหันไปสอบถามความเป็นไปจากลูกสาว

อาทิตย์

“แล้วตกลง หนูไปโดนอะไรมาห๊ะ ของขวัญ”

แต่ของขวัญมีอาการเดิมคือไม่สบตา และไม่พูด

อาทิตย์

“ตอบสิของขวัญ ไปโดนอะไรมา!!!!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูมุก

“ใจเย็นก่อนนะคะ คุณพ่อ ค่อยๆพูด ค่อยๆจามะคะ”

อาทิตย์เริ่มหัวเสียขึ้นมา จนครูมุกต้องคอยห้ามให้ใจเย็น

อาทิตย์

“แล้วคุณจะรู้มั้ละ ในเมื่อเขาไม่ยอมบอก”

ครูมุก

“คือ ครูเองก็ถามน้องแล้วนะคะ แต่น้องไม่ยอมบอกอะไรเลย แล้วครูว่าช่วงนี้น้องก็ดูแปลกๆไปนะคะ ไม่เห็นค่อยพูดค่อยจา กับใครเลย”

ครูมุกที่คอยสังเกตอยู่ก็บอกว่าของขวัญตอนนี้เริ่มไม่พูดไม่จา ไม่ส่งเสียงกับใคร ไม่เหมือนเมื่อก่อน ผู้เป็นพ่อตั้งใจไปสักพักก่อนจะอารมณ์เสียขึ้นมา

อาทิตย์

“แต่คุณครูก็ไม่ควรปล่อยให้เรื่องแบบนี้มันเกิดขึ้น คนเป็นครู อย่างน้อยก็ต้องดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์สิ”

ครูมุก

“เอ่อ..เป็นความผิดของตัวเองค่ะ ที่ไม่ยอมดูแลเด็กให้ดี ขอโทษทีค่ะ ต่อไปดิฉันจะ

..”

อาทิตย์

“ช่างมันเหอะ เอาเป็นว่าต่อไปก็ช่วยดูแลเด็กให้มันดีกว่านี้หน่อย”

อาทิตย์ โทษว่าเป็นเพราะครูที่ไม่เข้าใจลูกสาวของตนและยังปล่อยปะละเลย ไม่ยอมดูแลเด็กให้ดี ปล่อยให้เรื่องแบบนี้ขึ้น ครูมุกได้แต่ก้มหน้ายอมรับผิด และขอโทษขอโพย แต่อาทิตย์กลับทำเป็นหูทวนลม และขออนุญาตพาของขวัญกลับบ้านไปพักผ่อนก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์

“ฉันขอพาลูกกลับบ้านก่อน ของขวัญกลับบ้านกับพ่อก่อน ปะ”

Sequence 4

Scene 11 : แอบอยู่

(ภายใน / กลางวัน 5 / ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4)

เช้าวันต่อมาของขวัญมาเรียนตามปกติ แต่เมื่อของขวัญก้าวเท้าเข้ามาในห้อง ทั้งห้องต่างเงิบกริบ ก่อนจะมีเสียงซุบซิบนินทา เป็นระยะๆ ของขวัญกวาดสายตามองไปที่เพื่อนรอบๆห้อง ก่อนจะเดินลง ไปนั่งที่โต๊ะของตัวเอง ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับครูมุกที่เดินเข้ามา

ครูมุก

“เอ๊ะเต๊กๆ วันนี้ครูจะพูดเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ทุกคนเงิบและตั้งใจฟังครูให้ดี”

เสียงที่ซุบซิบที่ดังๆอยู่ก็ค่อยๆเงิบลง

ครูมุก

“เมื่อวานนี้ เด็กหญิงของขวัญ เพื่อนในห้องของเราเกิดอุบัติเหตุหัวแตก”

เสียงฮือฮาดังขึ้นมาเป็นระยะๆ มีแต่ของขวัญที่ก้มหน้านิ่ง

ครูมุก

“ครูคิดว่าเหตุการณ์ในลักษณะนี้ไม่ควรเกิดขึ้นอีก ไม่ว่าจะกับใครก็ตาม ครูจึงอยาก ขอให้พวกเธอทุกคน เป็นหูเป็นตา ดูแลเพื่อนพวกเรากันให้ดีๆ เข้าใจมั๊ยทุกคน”

ทุกคนต่างตกลงและขานรับเป็นเสียงเดียวกัน

เด็กทั้งห้อง

“ค่ะ/ครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีแต่ของขวัญที่นั่งก้มหน้าอยู่และรู้สึกว่ามีใครบางคนกำลังจ้องมาที่ตัวของขวัญอยู่ แต่เธอเองก็ไม่กล้าหันไปมอง ครูมุกเองก็สังเกตเห็นตัวของขวัญที่มีท่าทางไม่รับฟังอะไรเลย อีกทั้งยังหันมองออกไปนอกหน้าต่าง

Scene 12 : โดดเดี่ยว

(ภายใน / กลางวัน 5 / โถงทางเดินอาคารเรียน)

ในช่วงกลางวันซึ่งเป็นเวลาพักกินข้าว แต่ของขวัญกลับนั่งอยู่บนห้องเรียนที่เดิม คนเดียว จนครูมุกต้องมาตามไปกินข้าว

ครูมุก
“ของขวัญ นั่งทำอะไรอยู่คนเดียวคะ ไม่กินข้าวกับเพื่อนๆ เหนอ”

ของขวัญถึงเรียกสติตัวเองกลับมา แล้วตอบครู
ของขวัญ
“อยากกินค่ะ”

ของขวัญทำหน้าที่เสิร์ฟ ครูมุกจึงชวนเธอไปกินด้วยกัน
ครูมุก
“ปะ เดี่ยวครูพาไป”

ของขวัญพยักหน้าและลุกตามครูมุกออกมา จนถึงหน้าห้องครูมุกเดินนำออกไป ของขวัญนั่งลงหยิบรองเท้าหน้าห้องขึ้นมา เตรียมจะใส่ แต่กลับมีนมสีขาวขุ่น เต็มรองเท้าของของขวัญที่จอดอยู่ ครูมุกที่เดินไปสักพักเริ่มเอะใจว่าทำไมลูกศิษย์ถึงยังไม่ตามมา จึงเดินกลับมาดู เห็นเพียงของขวัญกำลังใส่รองเท้า และวิ่งตามมาด้วยท่าทางแปลกๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 5

Scene 13 : คาบศิลปะ

(ภายใน / กลางวัน 6 / ห้องเรียนวิชาศิลปะ)

ของขวัญใช้ชีวิตภายในโรงเรียนอย่างโดดเดี่ยว จนแล้ววันหนึ่งช่วงบ่าย ในคาบเรียนศิลปะ เด็กๆทุกคนได้รับมอบหมายให้ วาดรูปเกี่ยวกับครอบครัว ของขวัญเอาแต่นั่งนิ่งไม่ยอมลงมือระบายสี จนครูมุกเริ่มสังเกตเห็นเลยจะลุกขึ้นมาถามไถ่แต่ดันมีโทรศัพท์เรียกประชุมเข้ามาเสียก่อน ครูมุกจึงออกไปปล่อยให้เด็กๆ วาดรูประบายสีกัน วินเด็กชายเกเรลูกมาที่โต๊ะของขวัญ แล้วหยิบกระดาษที่ของขวัญพยายามวาดไป

วิน
“เห้ย นี่มีมึงวาดรูปอะไรของมึงวะเนี่ย ฮ่าๆๆ”

“ฮ่าๆๆ”

ของขวัญบอกให้วินคืนรูปให้เธอ

“เอาคืนมา”

“มึงว่าอะไรนะ”

ของขวัญกระโจนใส่วินทันด้วยความโกรธขั้นสุด

ของขวัญ

“เอาคืนมา.....”

วินตกใจที่โดนของขวัญทำร้าย เขาจึงผลักของขวัญไปชนกล่องสีลวง ของขวัญทรุดลงกับพื้น ก่อนจะเห็นสีที่ลวงจามลงมา เธอจึงคว้าสีปลายแหลมพุ่งแทงไปที่วินทันที ทุกคนในห้องต่างวิ่งหนีกันซุสุมุนกรีดร้องอย่างบ้าคลั่ง จนครูประจำวิชาได้ยินและวิ่งสวนทางกับเด็ก

ๆเพื่อเข้าไปในห้อง และได้เห็นว่าของขวัญกำลังจะทำร้ายวิน จึงรีบเข้าไปห้ามก่อนจะเกิดเหตุร้ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 14 : พ่อและลูก

(ภายใน / กลางวัน 6 / ห้องปกครอง)

อาทิตย์ ผู้เป็นพ่อของของขวัญได้มาถึงโรงเรียน และเห็นถึงกลุ่มผู้ปกครองที่มายืนรอกันอยู่หน้าห้องปกครอง อาทิตย์ จึงแยกตัวเดินไปด้านข้างกลุ่มชุมนุม แต่ก็ยังมีวายุถูกสายตาและคำพูดที่พูดแตกตั้น เขาจนถึงประตูห้องปกครอง อาทิตย์ เปิดประตูเข้า

อาทิตย์

“ลูกของผมเป็นไงบ้างครับ”

และเขาก็ต้องตกใจกับภาพที่เห็น ของขวัญนั่งอยู่บนเก้าอี้กลางห้อง มือทั้งสองถูกมัดรวมกันไปด้านหลัง และยังคงกำกระดาษที่เธอวาดรูปไว้อย่างเหนียวแน่น เสื้อที่เปื้อนเลือด และขาดหลุดลุ่ย และของกลางคือ ดินสอสีที่เปื้อนเลือด วางอยู่บนโต๊ะด้านหลังของของขวัญ อาทิตย์ พยายามควบคุมสติ

อาทิตย์

“เกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นได้อย่างไรครับ”

ครูมุก

“คือจ๊ะคุณพ่อ จากที่ฟังเด็กๆหลายคนเล่ามา น้องของขวัญทะเลาะกับเพื่อน และพยายามจะทำร้ายเพื่อนโดยใช้ดินสอสีแทงเพื่อนคะ”

ครูมุกเล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้อาทิตย์ฟัง ในขณะที่นั้นอาทิตย์ได้เดินไปแก้มัดให้ลูกสาวท่ามกลางสายตาของครูหลายคน ที่ก็ไม่ได้เข้ามาห้าม

อาทิตย์

“แล้วครู...ได้ถาม ลูกสามผมมั่งหรือยัง”

ครูมุก

“ครูถามแล้วนะคะ แต่น้องเป็นเหมือนเดิม น้องไม่พูด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาทิตย์แก้มัดให้ลูกสาวเสร็จ เขานั่งลงและจ้องมองไปในแนวตาลูก ก่อนจะหยิบกระดาษมาคลี่ออก

ครูมุก

“คือครูอยากสอบถามคุณพ่อสักอย่างนะคะ ไม่ทราบว่าคุณพ่อรู้ไหม ว่าน้องมีปัญหา
ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษนะคะ”

ครูมุกถามผู้เป็นพ่อถึงอาการของเด็กหญิงของขวัญ อาทิตย์ซังก ของขวัญจ้องพ่อตอบ พลังสายหัว
เล็กน้อย อาทิตย์ ยื่นมือไปปิดผมของของขวัญ ที่หลุดลุ่ยลงมาปกปิดใบหน้า ก่อนจะค่อยๆติดโบว์ที่
เปีย 2 ข้างให้เข้าที่ ผู้เป็นพอมองลูกสาวด้วยสายตาอันห่วงใยลูกสาว ก่อนจะค่อยๆลุก และพา
ของขวัญเดินออกไปอย่างเงียบๆ ครูหลายท่านเองก็ไม่ได้คิดคำนอะไร เมื่ออาทิตย์เปิดประตูห้อง
ปกครองออกมา ผู้ปกครองหลายท่านต่างมารุมล้อมและว่าด่าทอเสียๆหายๆ อาทิตย์ เห็นลูกสาวเริ่มมี
อาการหวาดกลัวตัวสั่น จึงเข้าไปอุ้มขึ้นและพาแหวกฝูงชนออกไป

Scene 15 : โรงเรียนใหม่

(ภายใน / กลางวัน 7 / ห้องพักครู โรงเรียนเอกชน)

เรื่องราวผ่านไปสักระยะหนึ่ง อาทิตย์ ได้พาของขวัญไปสมัครเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ด้วยใบหน้าที่ยิ้ม
แย้มแจ่มใส ของขวัญยืนอยู่หน้าห้องด้วยชุดนักเรียนของโรงเรียนใหม่ ผู้เป็นพ่อยืนดูลูกสาวอย่าง
ภาคภูมิใจอยู่หน้าห้อง

บทที่ 4

กระบวนการผลิตภาพยนตร์

กระบวนการผลิตภาพยนตร์ เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” มีกระบวนการดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นส่วนที่จำเป็นอย่างมากก่อนการลงสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์จริง ๆ การที่เรามีความพร้อม จะทำให้การทำงานราบรื่น ไม่มีเหตุการณ์หรือสิ่งไม่ดีเกิดขึ้น อันเป็นเหตุให้ต้องหยุดถ่ายทำ ภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” มีการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นเวลา 4 เดือน โดยมีการเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำ ดังนี้

1. การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์
2. การคัดเลือกนักแสดง
 - ตัวละครอาทิตย์ (พ่อ)
 - ตัวละครของขวัญ (ลูกสาว)
3. นักแสดงสมทบ
4. เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
5. อุปกรณ์ประกอบฉาก
6. สถานที่ถ่ายทำ
 - โรงเรียนรัฐบาล
 - บ้านเดี่ยว
 - ออฟฟิศ
7. มุมกล้องและขนาดภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” ข้าพเจ้าได้วางแผนการถ่ายทำไว้ 4 วัน ช่วงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนมีนาคม ข้าพเจ้าเลือกถ่ายทำเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ เพราะนักแสดงเด็กจะใช้เวลาได้เต็มที่ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกถ่ายวันที่ 4-5 มีนาคม ที่โรงเรียนแดงเป่า (สิงสุขบูรณะ) สาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกถ่ายทำที่โรงเรียนก่อนนั้น เพราะข้าพเจ้าคิดว่าในช่วงของการเริ่มถ่ายข้าพเจ้ายังมีทีมงานครบทีม เพียงพอที่จะช่วยกันคุมฉากในห้องเรียนที่มีเด็กนักเรียนชั้นประถมจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าทั้งชน ทั้งคุมยาก ข้าพเจ้าจึงต้องให้ทีมงาน รวมถึงนักแสดงช่วย ส่วนอีก 2 วันที่เหลือข้าพเจ้าจะถ่ายทำในช่วง เสาร์-อาทิตย์ที่ 11-12 มีนาคม 2560 สถานที่สำหรับถ่ายทำเป็นบ้านเดี่ยวแถวคุ้มเกล้า และออฟฟิศในมหาวิทยาลัย

4.1.2 การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องของขวัญของพ่อ เป็นบทภาพยนตร์ที่ถูกแต่งขึ้นจากประสบการณ์ในวัยเด็กของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงสามารถดึงความรู้สึกของผู้เป็นคุณดูเกี่ยวกับการเห็นเด็กพิเศษอยู่ร่วมกับเด็กปกติ และเหตุการณ์จริงของวัยเด็กที่ผู้ใหญ่บางคนอาจจะไม่เคยรู้เลยว่า เด็กก็มีความน่ารักในแบบของมันเอง ข้าพเจ้าจึงใช้นักแสดงที่เป็นเด็กนักเรียนปกติ ไม่เคยแสดงมาก่อนเพราะข้าพเจ้าอยากได้ความเป็นเด็กจริง ๆ โดยข้าพเจ้าจะเลือกเด็กที่หน้าตา และอุปนิสัยโดยปกติของเขาจะทำให้ไม่ต้องฝืนแสดงมาก ส่วนนักแสดงที่รับบทเป็นพ่อ ต้องใช้ความสามารถในการสื่อสารอารมณ์สูง ข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรใช้คนที่เป็มืออาชีพมาเล่นจะดีกว่า

อาทิตย์ (พ่อ)

อาทิตย์ ผู้เป็นพ่อ ข้าพเจ้าพยายามหาคนที่มารับบนี้โดยการโพสต์หาในเพจหานักแสดง เนื่องจากไม่สามารถหานักแสดงที่ตรงตามคิดไว้ได้

อาทิตย์เป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว เลี้ยงลูกสาวคนเดียวที่ป่วยเป็นโรคแอสเพอร์เกอร์ อาทิตย์ทำงานเป็นพนักงานเดินเอกสารในสำนักงาน หน้าที่เขาคือคอยถ่ายเอกสาร และนำเอกสารไปส่งแต่ละโต๊ะ ในช่วงที่อาทิตย์อยู่บ้านกับลูก เขาจะฝึกให้ลูกทำทุกอย่างที่เด็กปกติทำได้ อาทิตย์อยากให้ลูกเป็นปกติ เขาจึงให้ลูกเรียนโรงเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : อาทิตย์			
ชื่อ (ภาษาไทย) : รัตนชัย ภักดีรัตนะ			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Rattanachai Pakdeerattana			
ชื่อเล่น : รัตน์			
ที่อยู่ : -			
เบอร์โทรศัพท์ : 0819105057			
Facebook : -			
การศึกษา : -			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	45
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : นักแสดงประกอบ			
ความสามารถพิเศษ : การแสดง			

สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	170	น้ำหนัก	75	เสื้อ	L-XL	กางเกง	36
ผม	สีดำ			รองเท้า	42		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นอาทิตย์ ในฉากรู้อึ้งลูกทำร้ายเพื่อน

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นอาทิตย์ ในฉากทนายให้ลูก

ของขวัญ (ลูกสาว)

ของขวัญตัวละครผู้เป็นลูกสาว อายุ 10 ขวบเป็นโรคแอสเพอร์เกอร์ ด้วยอาการของโรค เวลาอยู่บ้าน เธอจะอยู่แต่หน้าไมโครเวฟเพราะเธอชอบฟังเสียงไมโครเวฟ และเวลาไปโรงเรียนไม่ชอบสูงลิ้งกับใคร ไม่สบตาใคร ทำให้เธอไม่มีเพื่อน และโดนแกล้งจนมีแผลซ้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

บทบาท : ของขวัญ			
ชื่อ (ภาษาไทย) : นรินทร ม่อนไหม			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Narintron Monmai			
ชื่อเล่น : มายด์			
ที่อยู่ : บ้านเลขที่ 2 ซ.พัฒนาชนบท 2 แยก 10 คลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง กทม			
เบอร์โทรศัพท์ : 0894037729			
Facebook : -			
การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแดงเป้า(สิงสุขบูรณะ)			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	11
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : -			
ความสามารถพิเศษ : -			

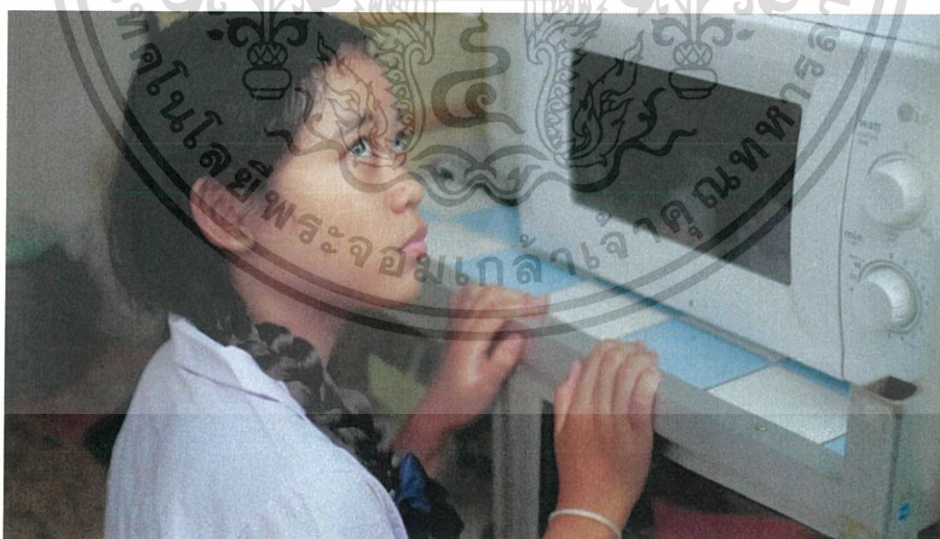

สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	157	น้ำหนัก	45	เสื้อ	M	กางเกง	M
ผม	สีดำ			รองเท้า	40		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นของขวัญ ในฉากห้องเรียน

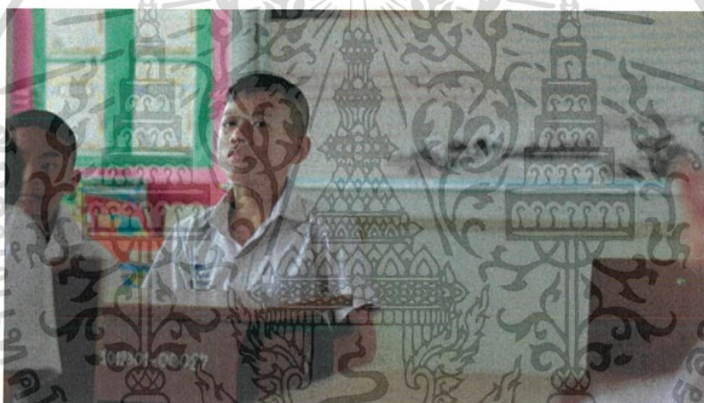
ภาพที่ 4.4 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นของขวัญ ในฉากโดนพ่อติงปลักไมโครเวฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 นักแสดงสมทบ

ภาพที่ 4.5 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นครู (นางสาวพนิตพิชา หลวงสุภา)

ภาพที่ 4.6 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นเพื่อนชื่อวิน (น้องฟู)

ภาพที่ 4.7 ภาพนักแสดงประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพนักแสดงประกอบ

ภาพที่ 4.9 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นรุ่นน้องที่ทำงาน (นายวรัทธ์ บัญเมือง)

ภาพที่ 4.10 ภาพนักแสดงสมทบรับบทเป็นครู (นางสาวเบญจรงค์ บุญช่วย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

อาทิตย์ผู้รับบทเป็นพ่อ ส่วนใหญ่ช่วงเวลาในเรื่องจะเป็นช่วงที่ก่อนไปทำงาน หรือกลับจากที่ทำงาน ชุดส่วนใหญ่จึงเป็นชุดทำงานของพนักงานออฟฟิศ แต่ด้วยตำแหน่งหน้าที่การงานที่ไม่สูงมากนัก ข้าพเจ้าจึงค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งการเดินเอกสารภายในอาคาร ซึ่งส่วนใหญ่จะใส่เสื้อเชิ้ตแขนสั้นทับในกางเกงสแล็ค ส่วนชุดอยู่บ้านจะใส่เสื้อกล้ามกับกางเกงขา 3 ส่วน

ภาพที่ 4.11 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์

ที่มา : โฆษณาไทยประกันชีวิต 2014 Unsung Hero[ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=sfGV1uwaT9M>

ภาพที่ 4.12 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์

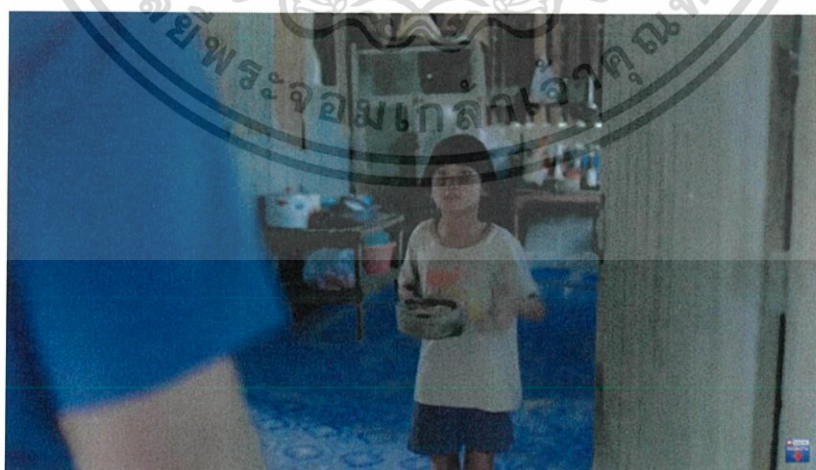
ที่มา : โฆษณาน้ำตาไหล! เมื่อพ่อต้องโกหกลูก[ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=y-f5LgT7gLo&t=2s>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

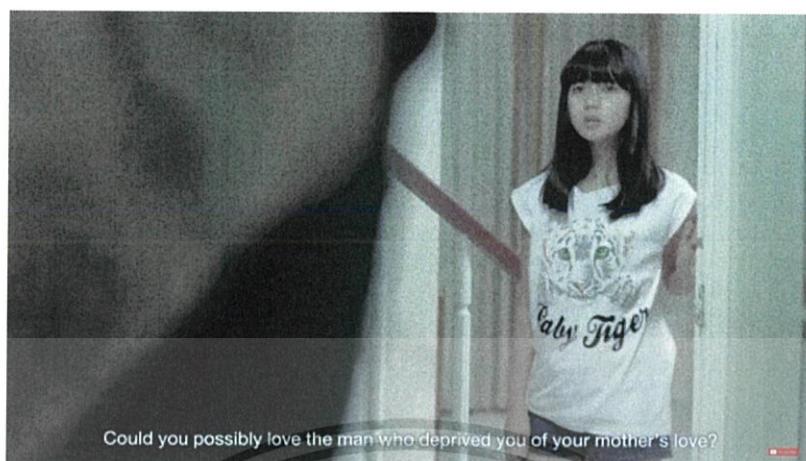
ภาพที่ 4.13 ภาพอย่างเสื้อผ้าของตัวละครอาทิตย์ ภายในเรื่อง

ของขวัญ ตัวละครลูกสาว ส่วนใหญ่เรื่องราวภายในเรื่องจะเกิดที่โรงเรียน ชุดที่ใส่จึงเป็นชุดนักเรียนรัฐบาล เสื้อนักเรียนหญิงคอบัวมีกระเป๋่า 1 ข้าง กระโปรงจีบรอบสีน้ำเงิน รองเท้าหนังสีดำมีสายคาด ถักเปีย 2 ข้าง ส่วนชุดอยู่บ้านเข้าพ่อก็คงอยากให้คงความเป็นเด็กอยู่ เป็นเสื้อยืดแขนสั้น สกินลายการ์ตูน สีขาว สีอมไข่ ถึงเหลืองเพราะแสดงได้ถึงความเป็นเด็ก มีความสดใส และสีเทาแสดงถึงความหม่นหมอง กับกางเกงขาสั้น

ภาพที่ 4.14 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ

ที่มา : โฆษณาสุดซึ้ง!!! อย่าตัดสินใครที่ภายนอก ดูไปน้ำตาไหลไม่รู้ตัวเลย[ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=IMvRzEBecCE>
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก้าวแรงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Could you possibly love the man who deprived you of your mother's love?

ภาพที่ 4.15 ภาพตัวอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ

ที่มา : ใครจะไปรักพ่อที่ฆ่าแม่ !!! (โฆษณา ชิงช้า) [ออนไลน์], สืบค้น 18 มกราคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=CknkR45roD4>

ภาพที่ 4.16 ภาพอย่างเสื้อผ้าของตัวละครของขวัญ ในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบฉากภายในเรื่อง “ของขวัญของพ่อ” ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นชิ้น ซึ่งอุปกรณ์ที่จำเป็นเหล่านี้จะช่วยบอกสถานะของตัวละคร ความเป็นอยู่ ฐานะ ส่วนอุปกรณ์ตกแต่งสถานที่ ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วในสถานที่นั้น ๆ แต่ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่ต้องนำอุปกรณ์ประกอบเพิ่มเติมที่จำเป็นต้องใช้ในภาพยนตร์ไปเสริมเพื่อความสมจริงตามเนื้อเรื่องมีดังนี้

	<p>1. ไมโครเวฟ</p> <p>ไมโครเวฟที่ใช้เป็นรุ่น LG MS2120VW 21 ลิตร ซึ่งเป็นไมโครเวฟที่มีราคาถูก และด้วยดีไซน์ที่ดูดีของตัว ไมโครเวฟที่มีขอบสีขาว ทำให้ดูเป็นบ้านที่มีฐานะปานกลาง</p> <p>ซึ่งตัวละครลูกสาวซึ่งป่วยด้วยโรคแอสเพอร์เกอร์ อาการจะชอบจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นเสียงไมโครเวฟจึงเป็นเสียงที่ของขวัญชอบมากเป็นพิเศษ</p>
	<p>2. รถมอเตอร์ไซด์</p> <p>รถมอเตอร์ไซด์ที่ใช้เป็นรุ่น wave 110 ปี 45 สีเทา มีลักษณะเกาและมีเสียงดัง ภายในเรื่องจะใช้เป็นยานพาหนะของผู้เป็นพ่อ ซึ่งจะบ่งบอกสถานะของครอบครัว</p>
	<p>3. โทรศัพท์มือถือ</p> <p>โทรศัพท์มือถือรุ่น Samsung Galaxy Y S5360 เป็นโทรศัพท์มือถือของผู้เป็นพ่อ รุ่นเก่า ซึ่งภายในเรื่องจะเป็นตัวกลางสื่อสารที่ครูสามารถติดต่อพ่อให้ไปดูลูกที่โรงเรียนได้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นแป๊ะใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	<p>4. รองเท้านักเรียนหญิงใส่นม</p> <p>ฉากนี้เป็นฉากที่ตัวละครของขวัญถูกแกล้งโดยการเทนมใส่รองเท้า ปกติข้าพเจ้าจะให้น้องใส่รองเท้าจริงของตัวเองแสดง แต่ฉากนี้ข้าพเจ้าได้เตรียมรองเท้าอีกคู่มาเพื่อใช้แทนคู่ที่น้องใส่</p>
	<p>5. ดินสอสี</p> <p>ดินสอสีเป็นอุปกรณ์สำคัญในเรื่อง เพราะภายในเรื่องตัวละครของขวัญจะใช้ทำร้ายเพื่อน ซึ่งมันดูเป็นอุปกรณ์ที่ไม่น่าจะสามารถทำร้ายใครได้ แต่ด้วยรูปทรงอันที่แหลมเรียว จึงส่งผลให้ดูน่าหวาดเสียว</p>
	<p>6. ภาพวาดของของขวัญ</p> <p>ภาพวาดของของขวัญเป็นภาพวาดของเด็กที่เป็นแอสเพอร์เกอร์ ซึ่งจริง ๆ แล้วด้วยอาการของโรคไม่สามารถวาดรูปได้ แต่ตัวของขวัญมีความพยายามที่จะวาดรูปครอบครัว จนสุดท้ายโดนเพื่อนแกล้งและเกิดเหตุการณ์เลวร้ายตามมา</p>

ตารางที่ 4.1(ต่อ) ตารางแสดงอุปกรณ์ประกอบฉากพร้อมคำอธิบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 สถานที่ถ่ายทำ

4.1.6.1 โรงเรียน(รัฐบาล)

โรงเรียนแดงเป่า(สิงสุขบูรณะ) เป็นโรงเรียนรัฐบาลที่ข้าพเจ้าเคยศึกษาในชั้นประถมศึกษา ข้าพเจ้าจึงมีความทรงจำเกี่ยวกับสถานที่แห่งนี้ ตั้งแต่ตอนที่ข้าพเจ้าเริ่มเขียนบทภาพยนตร์ขึ้น โรงเรียนแห่งนี้มีความเป็นชนบท เพราะเป็นโรงเรียนประจำชุมชนที่มีเด็กนักเรียนประมาณ100 กว่าคน อีกทั้งโรงเรียนแห่งนี้ยังมีโหนดโรงเรียนเป็นสีเขียวซึ่งมาตรงกับโหนดที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้

ห้องเรียน

ห้องเรียนที่ใช้ในภาพยนตร์ เป็นห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ห้องนี้เพราะมีโหนดสีเขียวซึ่งมา ตรงกับที่ตั้งใจไว้ อีกทั้งการตกแต่งภายในห้องไม่ได้มีสีฉูดฉาดจนเกินไป โหนดโหนดสีได้หม่นๆ ส่งผลให้ตัวละครของขวัญเวลาอยู่กับเพื่อนจะมีแต่ความหม่นหมอง ความเศร้า

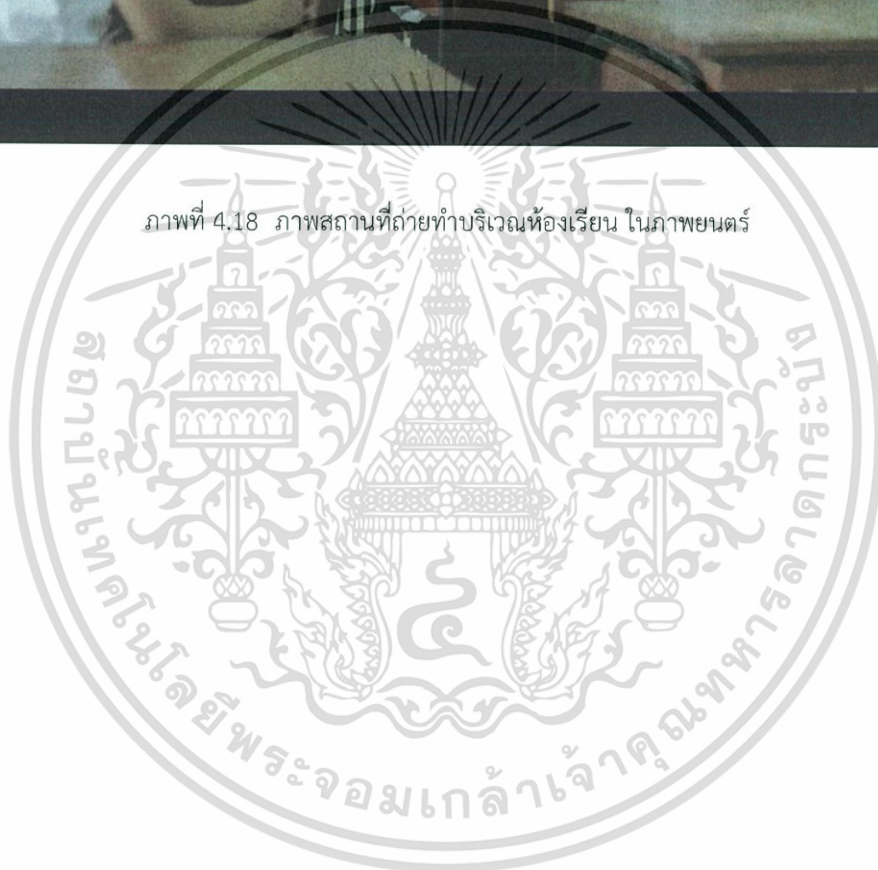

ภาพที่ 4.17 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

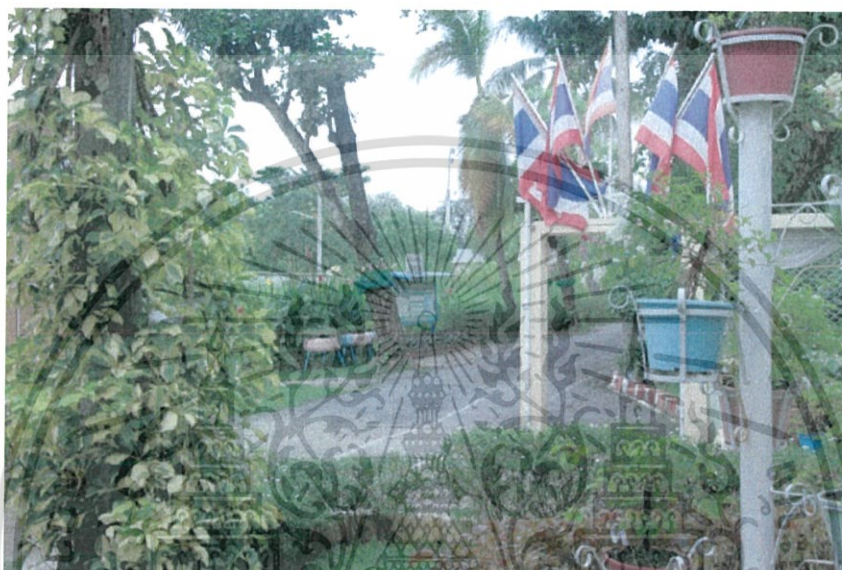
ภาพที่ 4.18 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องเรียน ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าโรงเรียน

หน้าโรงเรียนในภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” ค่อนข้างมีสีสันดู جذابเพราะเป็นโรงเรียนประถมศึกษา การที่มีสีสันดู جذابส่งผลให้การมาเรียนในตอนเช้าสดใสขึ้น แต่ด้วยโทนสีของเรื่องมีความคร่ำมำ ต้นไม้จึงมีส่วนทำให้สีสันเบาลง

ภาพที่ 4.19 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าโรงเรียน

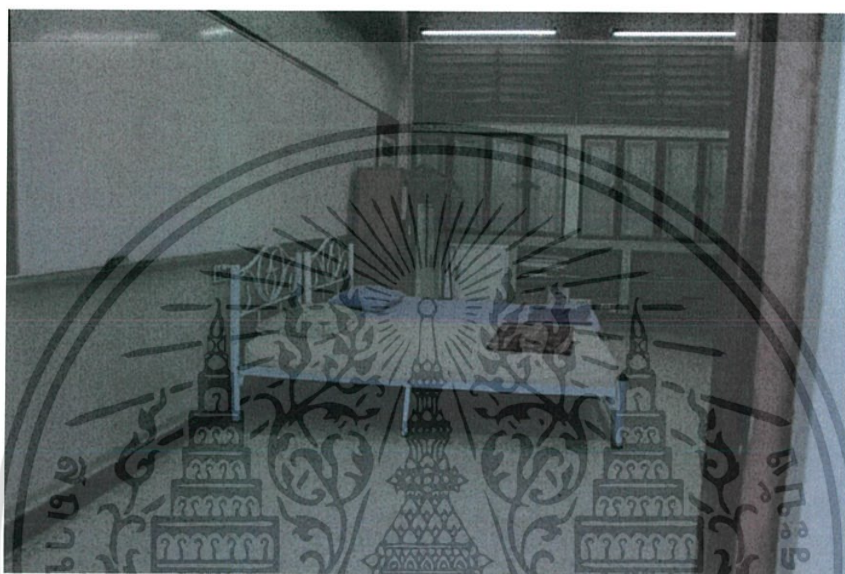

ภาพที่ 4.20 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าโรงเรียน ในภาพยนตร์

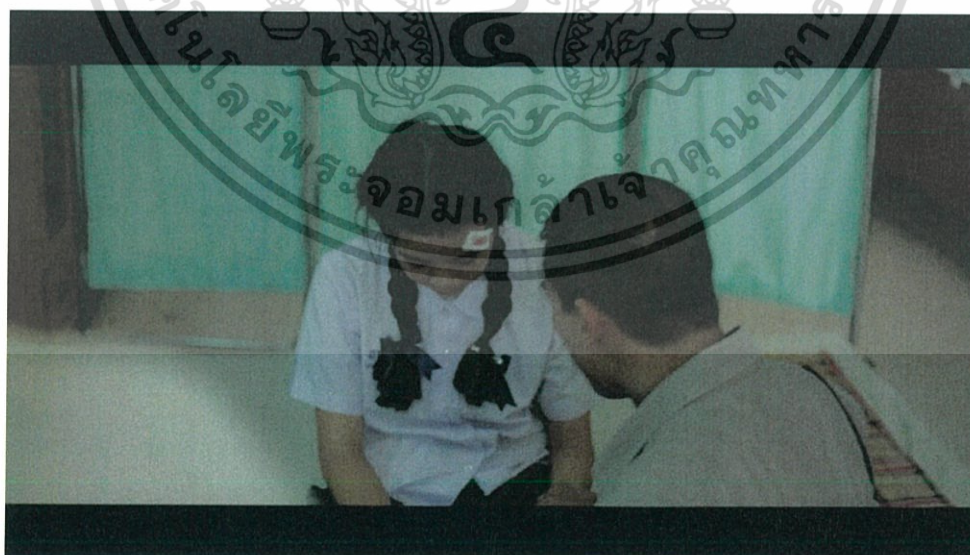
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องพยาบาล

ห้องพยาบาลของโรงเรียนนี้มีความอึดอัด ถึงแม้จะมีสิ่งของภายในห้องไม่มาก แต่เมื่อมีเตียงคนไข้ บรรยากาศก็หดหู่ขึ้นมา ฉากนี้เป็นฉากที่ตัวละครของขวัญโดนแก๊งจมนหัวแตก ครูจึงพามาทำแผลและรอพ้อมาหา

ภาพที่ 4.21 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องพยาบาล

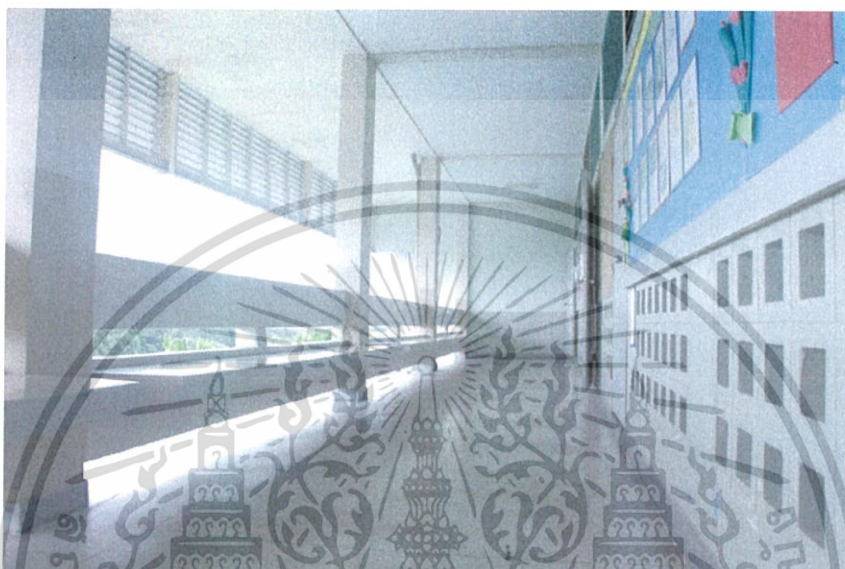

ภาพที่ 4.22 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณห้องพยาบาล ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โถงทางเดิน

โถงทางเดินหน้าห้องเรียน ข้าพเจ้าเลือกโถงทางเดินก่อนถึงห้องเรียนของตัวละครของขวัญ เพราะในบท การเคลื่อนที่ของตัวละครต้องเดินจากหน้าห้องเข้าไปในห้อง

ภาพที่ 4.23 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณโถงทางเดิน

ภาพที่ 4.24 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณโถงทางเดิน ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่นั่งข้างตึก

ที่นั่งข้างตึก ข้าพเจ้าได้วางสถานที่ไว้เป็นที่ที่ตัวละครของขวัญชอบมานั่งอยู่คนเดียว เพราะสถานที่ตรงนี้เป็นซอกเล็ก ๆ มีลมผ่าน อีกทั้งยังเงียบ ปราศจากผู้คนมากอรรบกรวนหรือกลิ่นแก๊สเมื่อใดที่ของขวัญโดนแก๊สเข้ามา ของขวัญจะแอบมาอยู่ตรงนี้คนเดียว

ภาพที่ 4.25 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณข้างตึก

ภาพที่ 4.26 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณข้างตึก ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าอาคาร

หน้าอาคารนี้เป็นฉากที่ผู้ปกครองของเด็กคนอื่นมารับลูกที่ถูกของขวัญทำร้าย ซึ่งสถานที่ที่จำเป็นต้องใช้ควรเป็นสถานที่ที่มีบริเวณกว้าง และด้วยความต่อเนื่องจากฉากที่พ่อพาของขวัญออกมาจากห้องปกครอง บริเวณที่พ่อและของขวัญเดินเป็นทางลาดลงทำให้ดูมีระยะของภาพ มีแนวทางการเดินที่ชัดเจน

ภาพที่ 4.27 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าอาคาร

ภาพที่ 4.28 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้าอาคาร ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6.2 บ้านเดี่ยว

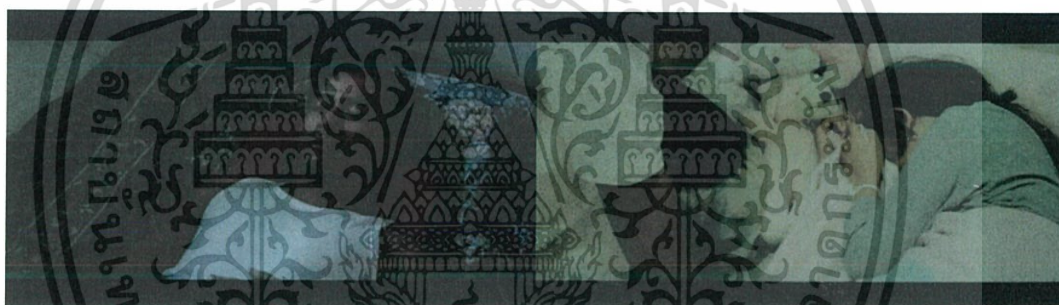
บ้านเดี่ยวชั้นเดียว ย่านชานเมือง มีลักษณะเก่า และดูโทรมบ่งบอกถึงสถานะของตัวละครที่มีฐานะปานกลาง ไม่ร่ำรวย

ห้องนอนพ่อ

ห้องนอนของพ่อ ข้าวเจ้าเซทให้ความเรียบง่าย ไม่มีของเยอะ เพราะไม่มีภรรยา นอนคนเดียวโดยไม่มีเตียง มีแต่ผ้าหนุนนอน

ห้องนอนลูก

ข้าวเจ้าได้ใช้ห้องเดียวกับห้องนอนพ่อ โดยข้าวเจ้าใช้การเปลี่ยนเซทเอา ข้าวเจ้าจะเซทห้องลูกสาวให้ดูมีความเป็นเด็กผู้หญิง โดยการนำตุ๊กตามาตกแต่ง และเปลี่ยนหมอนและผ้าห่มให้ดูน่ารัก สมวัย

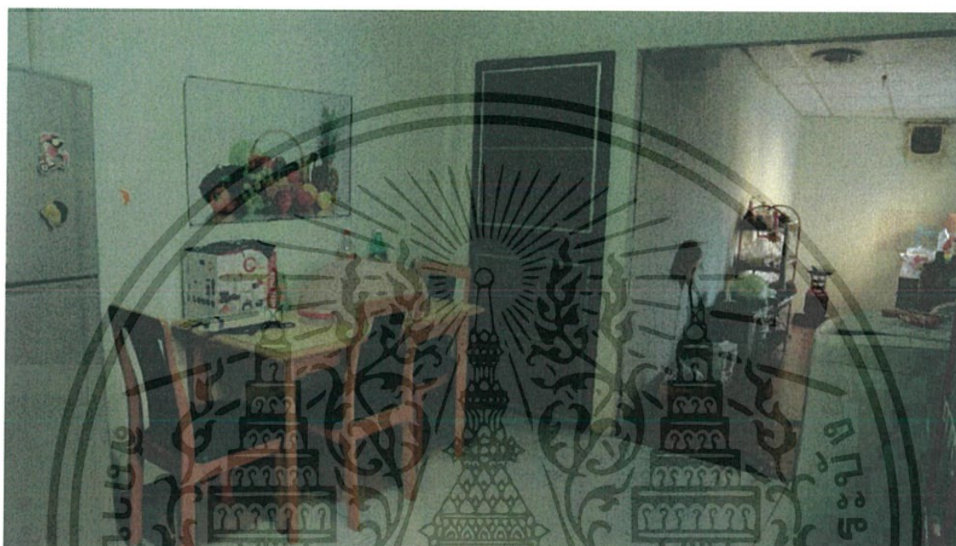

ภาพที่ 4.29 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนอนพ่อ และลูกในภาพยนตร์

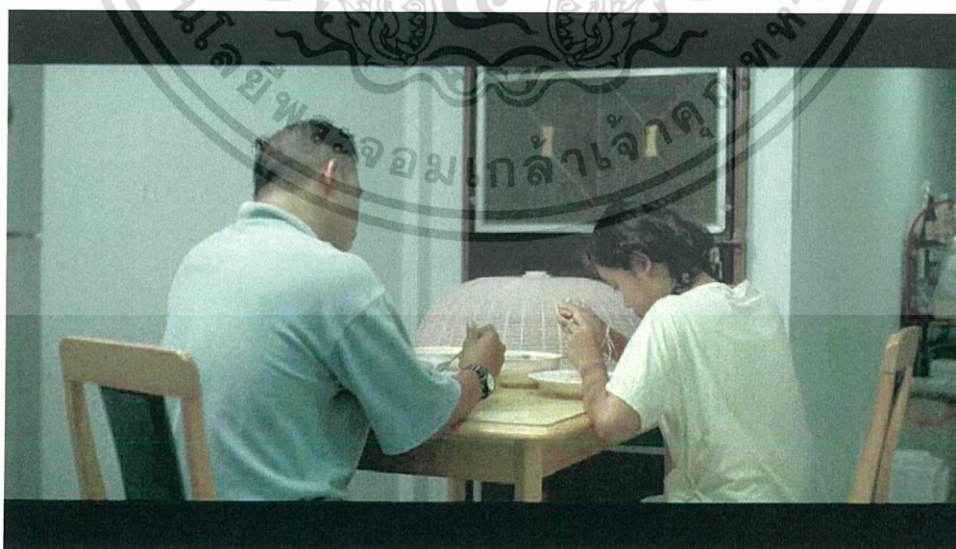
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องครัว

ห้องครัวข้าพเจ้าเซทให้มีความเป็นครัวที่มีความเรียบ ซึ่งในตอนแรกครัวนี้มีโปสเตอร์รูปผลไม้สีฉูดฉาดติดอยู่ ด้วยความที่เป็นหนังตราฆ่า ข้าพเจ้าจึงเอาโปสเตอร์และสิ่งของที่มีสีฉูดออกไป

ภาพที่ 4.30 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องห้องครัว

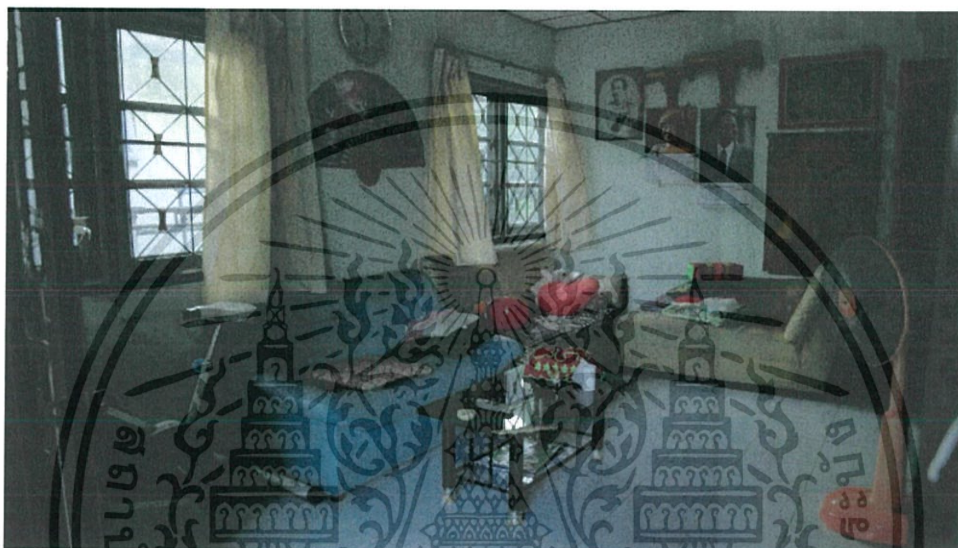

ภาพที่ 4.31 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องครัว ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องนั่งเล่น

ห้องนั่งเล่นมีลักษณะเป็นทางยาวต่อจากประตูทางเข้าบ้าน เป็นส่วนกลางที่คนของบ้านจะมารวมกัน ฉากในตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน ข้าพเจ้าได้ให้พ่อรีดผ้า พร้อมกับลูกที่มานั่งกินข้าวหน้าโทรทัศน์เพื่อแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ของบ้านที่มีความคับแคบ อึดอัด

ภาพที่ 4.32 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนั่งเล่น

ภาพที่ 4.33 ภาพสถานที่ถ่ายทำห้องนั่งเล่น ในภาพยนตร์

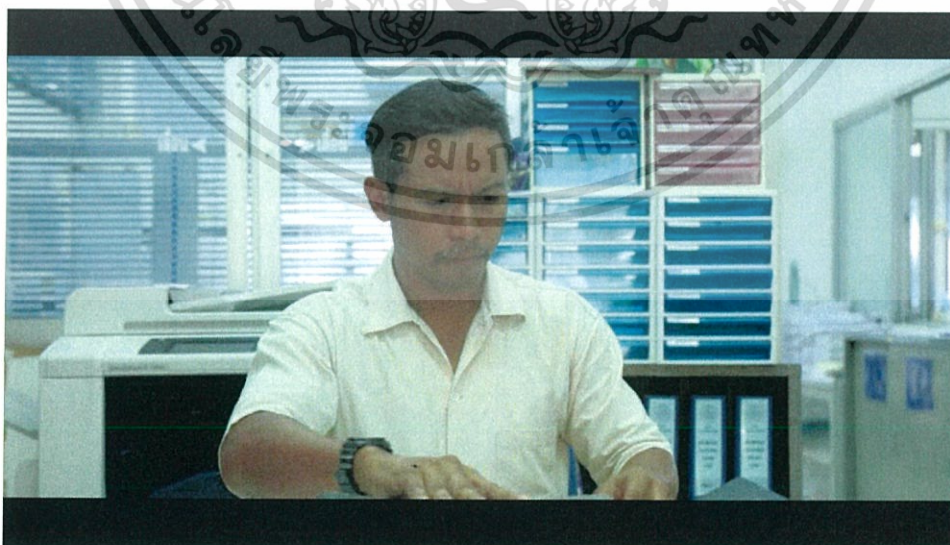
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6.3 ออฟฟิศ

ออฟฟิศในภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นที่ทำงานของผู้เป็นพ่อ ในบทบาทยนตร์ ตัวละครอาทิตย์จะ ขับมอเตอร์ไซด์มาทำงานในตอนเช้า และในทุกวันเขามีหน้าที่แค่คอยถ่ายเอกสาร สถานที่ถ่ายทำ คือ ห้องสำนักงานภาควิชาพืชและสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เหตุที่ข้าพเจ้าเลือกสถานที่แห่งนี้ถ่ายทำ เพราะมีความเป็นออฟฟิศที่บ้านๆ ไม่เหมือนเอกชนนัก เหมาะกับพนักงานออฟฟิศอย่างอาทิตย์ที่ไม่ได้ร่ำรวยอะไร

ภาพที่ 4.34 ภาพสถานที่ถ่ายทำออฟฟิศ

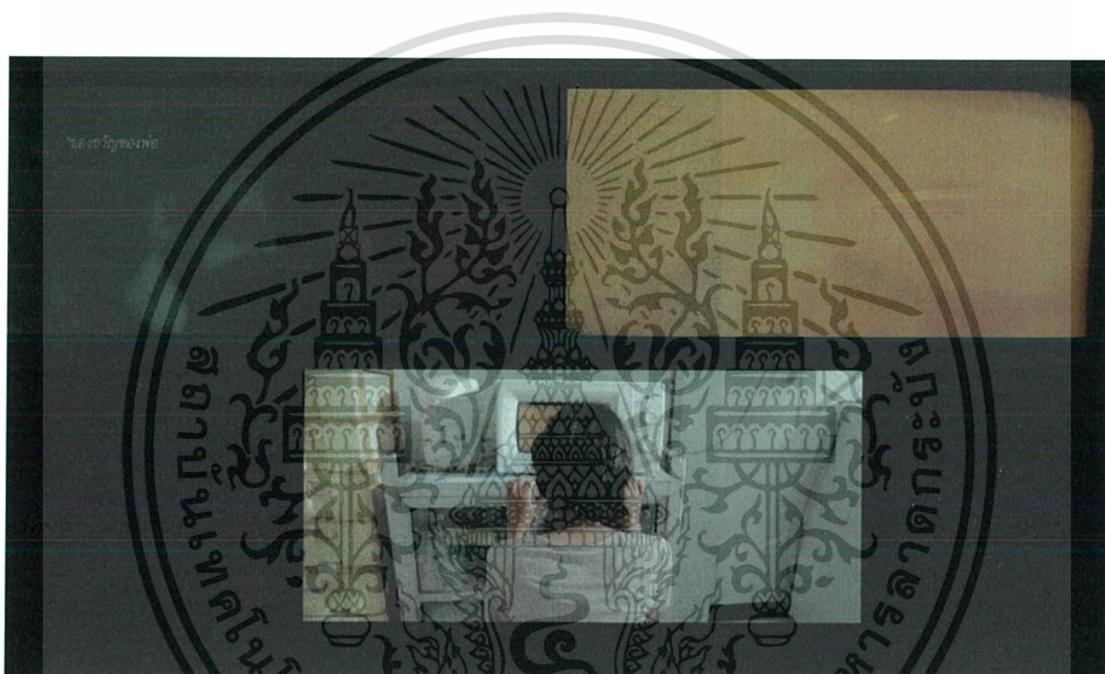

ภาพที่ 4.35 ภาพสถานที่ถ่ายทำออฟฟิศ ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.7 มุมกล้องและขนาดภาพ

มุมกล้องและขนาดภาพในภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” ส่วนใหญ่เป็นมุมกล้องพื้นฐาน เพราะข้าพเจ้าเลือกที่จะให้ความสนใจด้านการแสดงมากกว่าการตัดแปลงมุมกล้อง อีกทั้งภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นแนวรามา การตั้งกล้องนิ่งให้อารมณ์ความรู้สึกจดจ่อไปที่อารมณ์ของนักแสดงที่แสดงในฉากนั้น ๆ

ภาพที่ 4.36 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 1 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

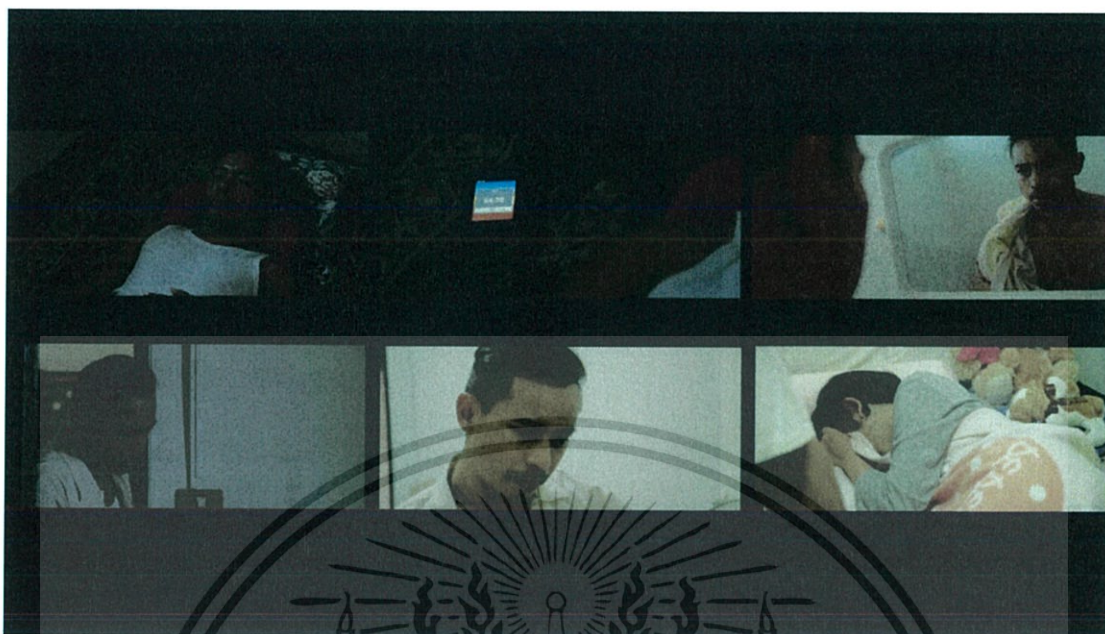

ภาพที่ 4.37 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 2 ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.38 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 3 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4A ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.40 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4B ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.41 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 4C ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.42 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 5 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

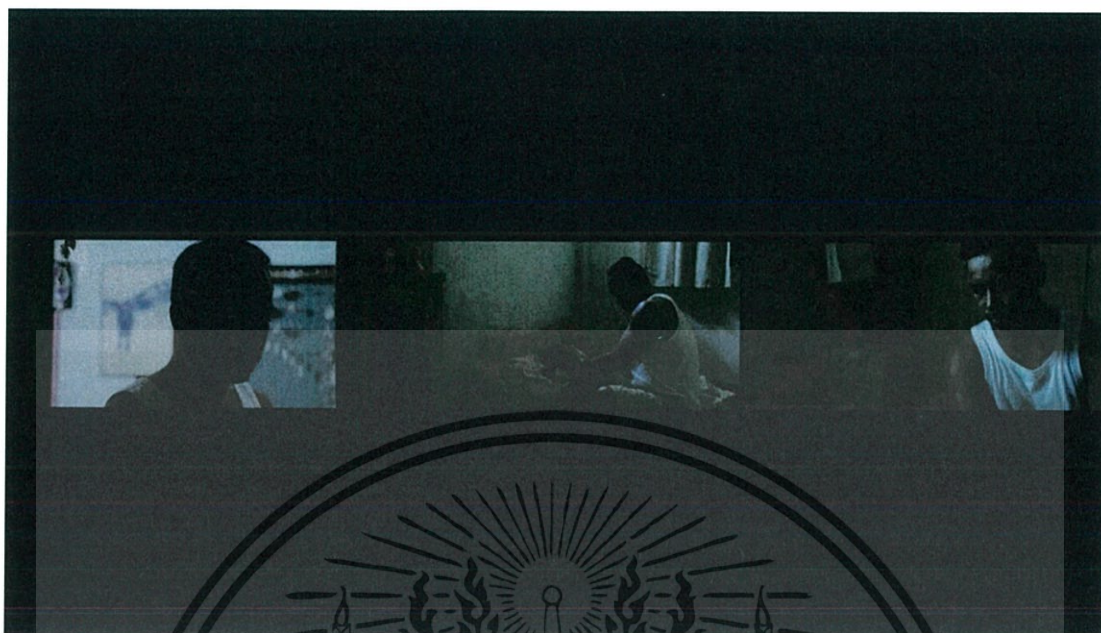

ภาพที่ 4.43 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 6 ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.44 ภาพมุมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 7 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.45 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 8 ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.46 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 10 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

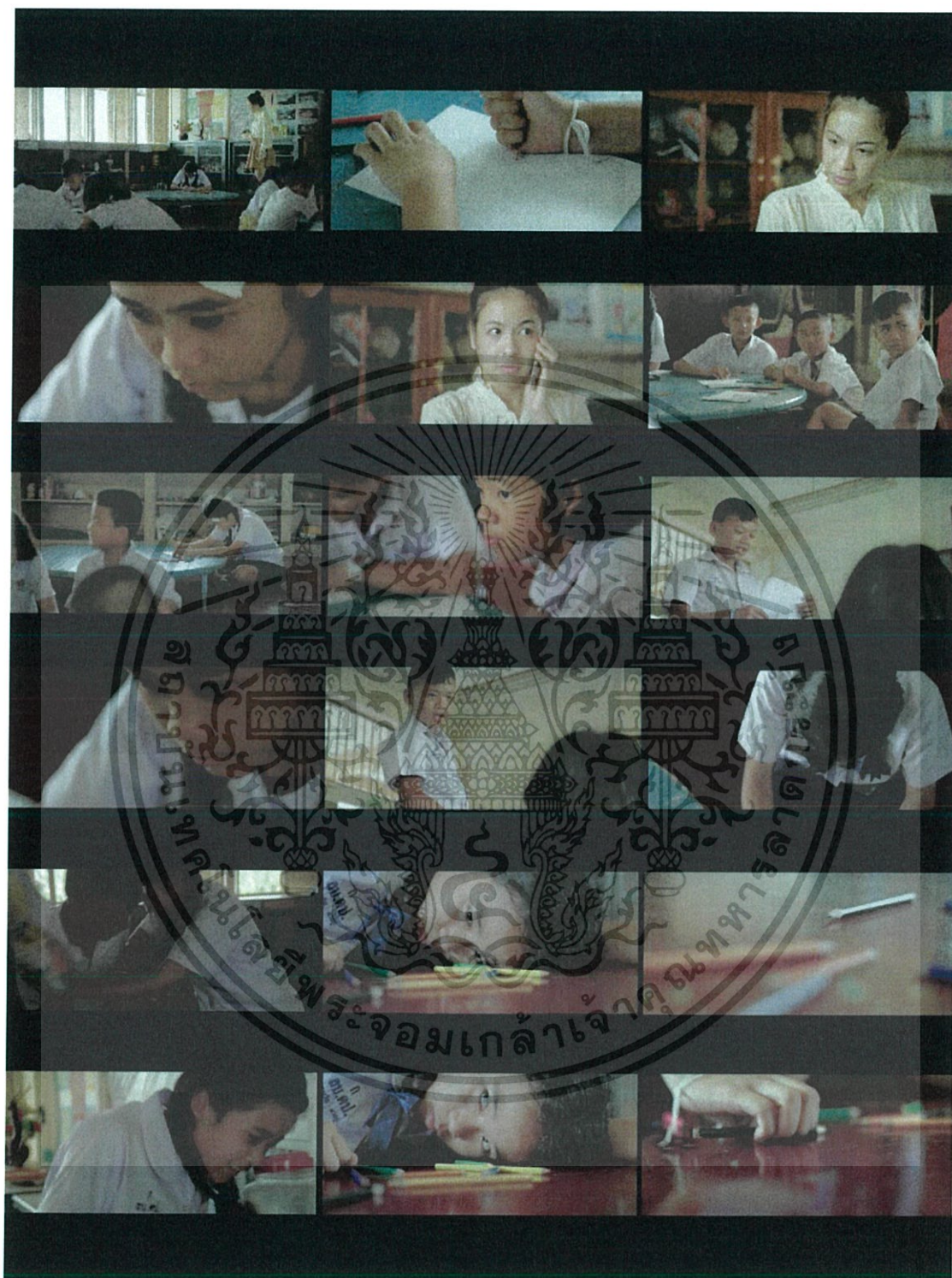

ภาพที่ 4.47 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 11 ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.48 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 12 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.49 ภาพมมกล้องและขนาดภาพฉากที่ 13 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.50. ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 14 ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.51 ภาพมุกกล้องและขนาดภาพฉากที่ 15 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” เริ่มถ่ายทำตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม ปี 2560 โดยเริ่มถ่ายจากโรงเรียนก่อน เพราะเป็นช่วงก่อนที่ทางโรงเรียนจะมีสอบกลางภาคและปิดภาคเรียน ข้าพเจ้าจึงเตรียมทีมงานและนักแสดงให้พร้อมถ่าย เพราะการถ่ายทำที่โรงเรียนมีด้วยกัน 2 วัน หากไม่เตรียมความพร้อมให้ดี นักแสดงที่เป็นตัวประกอบอาจจะหายไปและทำให้ภาพยนตร์ไม่เกิดความต่อเนื่อง หลังจากถ่ายทำได้ 1 สัปดาห์ ข้าพเจ้าได้นัดแนะวันเวลาในการถ่ายทำอีกครั้ง แต่มีเหตุให้ต้องเลื่อนไกลถึงสิ้นเดือน ด้วยความไม่พร้อมทางด้านนักแสดงเด็กและทีมงาน ทำให้ต้องเริ่มถ่ายอีกที่ช่วงปลายเดือนมีนาคม และต้นเดือนเมษายน โดยการถ่ายทำมีทั้งหมด 4 วัน ดังนี้

1. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 4 มีนาคม 2560
2. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 5 มีนาคม 2560
3. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560
4. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 เมษายน 2560

4.2.1 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 4 มีนาคม 2560

การถ่ายทำภาพยนตร์วันเสาร์ที่ 4 มีนาคม 2560 เป็นการถ่ายทำที่โรงเรียนแดงเป้า(สิงสุขบูรณะ) วันแรก โดยการถ่ายทำจะมีลำดับความสำคัญในการถ่าย ซึ่งจำเป็นอย่างมากในการถ่ายทำ โดยข้าพเจ้าเริ่มถ่ายทำฉากที่มีนักแสดงเด็กกับเด็ก ๆ ตัวประกอบก่อน เหตุเพราะเด็กจะรู้สึกเบื่อง่ายและอยากไปวิ่งเล่นตลอด ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องถ่ายฉากที่มีขนาดภาพที่เห็นเด็ก ๆ นักแสดงประกอบให้เสร็จก่อน แล้วจึงถ่ายฉากที่มีขนาดภาพที่มีนักแสดงเด็ก หรือนักแสดงครูทีหลัง

หลังจากถ่ายเด็ก ๆ ตัวประกอบเสร็จจึงถ่ายนักแสดงพ่อต่อทันที เพราะมีเหตุให้กินเวลาไปแต่ข้าพเจ้าคิดว่านักแสดงท่านนี้มีความเป็นมืออาชีพสูง สามารถแสดงบทดราม่าได้อย่างดี ข้าพเจ้าจึงวางใจ ลงรายละเอียดในแต่ละฉาก แต่ละบทพูด

SC. No.	SCENE	D/N	DEDESCRIPTION	CAST	COSTUME	MAKE UP	SET/ PROPS	EXTRA
SD 1 โรงเรือนของชาวดู								
โรงเรือนแควบี่ (จิ๋วสูบรูบะ)								
2	แบงน้ำคัว	D 2	ครูประจำชั้น ได้พานักเรียนมาคุยกับไอเอี๊ยะมา ครูแบงน้ำคัวให้ดูให้ชมนักเรียนจำ แต่ไอเอี๊ยะไม่ยอมดูครูจึงให้ทำที่นี้	ครู/ของขวัญ	-ชุดครู ชุดนักเรียน	-ผมเปีย -รอยเขียวช้ำ (ใบลิ้นหอย)ที่คอ	-กระบี่ของขวัญ	มีเด็ก
11	มีคนแอบมองอยู่	D 5	ไอเอี๊ยะกำลังทำเรื่องในใจที่ห้องฟางเขียนเรียนจนจะมีเสียงดูคนอื่นทำ เป็นระยะๆ ก่อนจะเดินลงไปนั่งที่โต๊ะของไอเอี๊ยะครูเดินเข้ามาพูดเรื่องดูสิ่งดู	ครู/ของขวัญ	//	-ผมเปีย -แผลที่หัว ด้านซ้าย	กระบี่ของขวัญ	มีเด็ก
4C	ส่งลูกกลางที่โรงเรียน	D 3	มาเรียนครูโรงเรียน โดยเขาเข้าไปในโรงเรียนไปอยู่ที่ทำงาน สอน อี๊ดมี ลูกมีลูกดูไปสละให้โรงเรียน หรือบ้านเขาจะมา สละพานไปลูก อี๊ดมี ลูกดูให้ดูโรงเรียน อี๊ดมี ลูกดูเรียน ออกมาสอนนักเรียนของไอเอี๊ยะมาแต่ไอเอี๊ยะไม่ยอมดูเรียนเข้าไป ในโรงเรียนแล้ว มีคนดูอยู่ เขาได้เรียนมาแต่ไอเอี๊ยะเรียนไป	ครู/ของขวัญ/พ่อ	// ชุดพ่อ	ผมเปีย	-วินมอไซค์ -หมวกกันน็อค -กระบี่สายพายุ -กระบี่ของขวัญ -ถุงกล่องข้าวฟ้อไปกิน	มีเด็ก
6	รอฟ	D 3	ไอเอี๊ยะกำลังนั่งเรียน สอนนักเรียนเป็นเพื่อน ครูแบงน้ำคัวสอน	ครู/ของขวัญ/พ่อ	ชุดครู ชุดของขวัญ ชุดพ่อ	รอยดำที่แขน ผมเปีย	-กระบี่ของขวัญ -กระบี่พายุ -วินมอไซค์ -หมวกกันน็อค	มีเด็ก
15	โรงเรือนเขากวน	D 7	ไอเอี๊ยะได้พาของขวัญไปโรงเรียนโรงเรียนมาโรงเรียนไม่กล้า ที่บ้านเขากวน ไอเอี๊ยะพาของขวัญไปโรงเรียนเขากวนเรียนของโรงเรียนไอเอี๊ยะไปเรียนที่โรงเรียน เขากวนพาของขวัญไปโรงเรียน	ครูใหม่/ ไอเอี๊ยะ/ของขวัญ	ชุดไอเอี๊ยะ ชุดของขวัญ ชุดนักเรียนเขากวน			
12	โคดเดี่ยว	D 5	ครูของขวัญไปบ้านไอเอี๊ยะ ไอเอี๊ยะให้ของขวัญดู	ครู/ของขวัญ	-ชุดครู -ชุดนักเรียน	-รอยดำที่แขน -รอยแผลที่หัว ด้านซ้าย(แปะ ผ้า)	-รองเท้าใส่ลม	

ตารางที่ 4.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4/3/60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 5 มีนาคม 2560

การถ่ายทำวันที่ 2 เป็นวันอาทิตย์ที่ 5 มีนาคม 2560 ข้าพเจ้ายังคงถ่ายทำอยู่ที่โรงเรียนแดงเป้า(สิงสุขบูรณะ) โดยข้าพเจ้ายังคงยึดหลักการถ่ายทำเช่นเดิม คือ ถ่ายฉากที่มีขนาดภาพที่เห็นเด็ก ๆ ตัวประกอบก่อน แต่วันนี้มีความยาก เหตุเพราะเมื่อเด็ก ๆ รู้สึกชินกับทีมงานและนักแสดงด้วยกันแล้วนั้น จะเอาแต่เล่น ไม่ยอมฟัง จนทำให้กินเวลาในช่วงเช้าไปมาก ข้าพเจ้าเลยไม่มีเวลาลงรายละเอียดในเด็กแต่ละคนได้ และไม่มีเวลาพอที่จะเช็คชุดเทกองภาพและเสียงได้ หลังจากนั้นในช่วงบ่าย มีฉากที่ต้องมีนักแสดงประกอบซึ่งเป็นผู้ปกครองของเด็ก ๆ ในบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้าได้ขอให้ผู้ปกครองของข้าพเจ้า ชวนพี่สาวและคนในซอยมาช่วยเป็นตัวประกอบให้ การถ่ายทำจึงดำเนินไปได้ด้วยดี

SC. No.	SCENE	D/N	DESCRIPTION	CAST	COSTUME	MAKE UP	SET/PROPS	EXTRA
SD 2 โรงเรียนของเรงเป้า								
โรงเรียนแดงเป้า (สิงสุขบูรณะ)								
13	คาบคิดปะ	D 6	เด็กผู้ชายได้รับมอบหมายให้ วิชาเกี่ยวกับครอบครัวของเรงเป้าและบั้งไฟไม่ยอมลงมือระบายสี คุกกี้เอาไปร้องขงคุณโดยหาวิธีและเอโนกรัง ฟังว่าขงเอ็งบั้งไฟ	รอรชรัตน์	ชุดนักเรียน	ผมเปีย รอยแผลที่หัว ด้านซ้าย	สมุดวาดเขียน สี กระดาษของเรงเป้า (copy 3)	มีเด็ก
10	ห้องพยาบาล	D 4	พอมารถของพยาบาล คาไปเมื่อเป็นลูกพี่น้องซึ่งโงะว่า เป็นความผิดครู	ครูเรงเป้า	ชุดครู ชุดนักเรียน ชุดนักเรียน	ผมเปีย รอยแผลที่หัว ด้านซ้าย เสื้อเชิอนหยด เสื้อค(เบาๆ)	ฉากกั้นห้อง พยาบาล ผ้าก๊อศแปงหัว	
14	ผู้ปกครองมาหาเสียง	D 6	พอมารถโรงเรียนเห็นผู้ปกครองเด็กคนอื่นยืนกันอยู่ พอเห็นครูตัวอยู่ในภาพจึงพูดถามออกมา	ครูเรงเป้า	ชุดครู ชุดนักเรียน ชุดผู้ปกครอง	ผมเปีย รอยแผลที่หัว ด้านซ้าย เสื้อเชิอนหยด เสื้อค(หนักๆ)	-สีที่ไขว้ซ้าย (คอนทิว) -กระดาษระบายสี (ที่copy) เชือก	มีเส้น ผู้ปกครองครู อื่นๆ

ตารางที่ 4.3 ตารางการถ่ายทำวันที่ 5/3/60

4.2.3 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560

การถ่ายทำครั้งที่ 3 หลังจากห่างหายมาหลายอาทิตย์ด้วยเหตุปัจจัยหลายอย่างจึงทำให้ต้องเลื่อนกอง ในวันที่สถานที่ที่ถ่ายทำเป็นบ้านเดี่ยว ชั้นเดียว โทรมๆเก่าๆ แถวซอยคุ่มเกล้า ไม่ไกลนักจากลาดกระบัง โดยครั้งนี้นักแสดงเด็กติดสอบเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษา ข้าพเจ้าจึงนัดนักแสดงที่รับบทพอมารถมาก่อน การถ่ายทำดำเนินไปได้ด้วยดีจนนักแสดงเด็กมาข้าพเจ้าและทีมงานจึงรีบถ่ายทันต่อ ในวันที่มีการเปลี่ยนฉากที่จะถ่ายก่อนถ่ายหลังอยู่หลายรอบ เพื่อให้ทันแสงในช่วงเย็น หลังจากนั้นก็ถ่ายทำกันต่อจนเสร็จเป็นเวลา 22.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SC. No.	SCENE	D/N	DESCRIPTION	CAST	COSTUME	MAKE UP	SET/PROPS	EXTRA
SD 3 บ้านอาทิตย์								
บ้านอาทิตย์ หมู่บ้านมีงัว ถนนเจ้าคุณทหาร ตำบลกระบี่								
1	เงาไม้โคจรเวฟ (12.00-12.30)	D 1	เงาสะท้อนผ่านกระจกสีค้ำ ค่อยๆทยอยออกมาจนเห็นได้ชัดว่ากระจกสีค้ำนั้นคือ ไม้โคจรเวฟ ค่อยๆทยอยออกมาจนเห็นได้ชัดว่ากระจกสีค้ำนั้นคือ ไม้โคจรเวฟ	-ของขวัญ	-ชุดของขวัญ	-ผมเปีย	-ไม้โคจรเวฟ -ชุดห้องครัว	-
7	กลับมาห้อง (13.00-14.00)	D 3	พ่อและของขวัญกลับบ้านมา ลูกตงเข้าไปที่ครัว พ่อเก็บของตามก่อนจะเรียกให้ไปเปลี่ยนชุดแต่เจอลูกห้องไม้โคจรเวฟอยู่	-พ่อ -ของขวัญ	-ชุดนักเรียน -ชุดทำงาน	-ผมเปีย -รอยขี้	-กระเป๋าพ่อ -กระเป๋าของขวัญ -ไม้โคจรเวฟ	-
4A	ห้องนอนพ่อ (14.20-14.40)	N/D 3	พ่อตื่นตาตื่นใจด้วยเสียงจากเวทีการปลุกที่โทรศัพท์	-พ่อ	-ชุดอยู่บ้านพ่อ	-	-ห้องนอนพ่อ -โทรศัพท์พ่อ	-
	ห้องน้ำ (14.40-14.50)		พ่อยืนมองกระจก	-	-ผ้าเช็ดตัวพ่อ (ถ่ายในห้องน้ำแบบแคบ)	-	-ห้องน้ำ	-
	ปลุกลูก (15.00-15.30)		พ่อตื่นนอนและไปปลุกลูก ของขวัญงอแง	-พ่อ -ของขวัญ	-ชุดอยู่บ้านของขวัญ -ชุดไปทำงานพ่อ(ใส่ไม่เรียบร้อย)	-ผมปลัดขัย	-ห้องนอนของขวัญ	-
4B	ใส่เสื้อผ้า (16.00-17.00)	N/D 3	ของขวัญขนาน้ำเสิร์ฟเดินออกมา พ่อวิตกว่าเสิร์ฟ มากเกินไปให้ลูก เกิดมีปากเสียงขึ้นเพราะลูกสาวไม่ยอมไปโรงเรียน	-พ่อ -ของขวัญ	-ชุดเสิร์ฟของขวัญ -ชุดนักเรียน -ชุดทำงานพ่อ	-ผมปลัดขัย	-จานข้าวเข้าของลูก -เคาท์ท -ทีวี/เบอร์	-
	ขับรถไฟส่งลูก (17.20-17.30)		พ่อเอารถออกไปส่งลูก	-ของขวัญ	-ชุดนักเรียน -ชุดทำงานพ่อ	-ผมเปีย	-กระเป๋าของขวัญ -กระเป๋าพ่อ -หมวกกันน็อคทั้งคู่ -รถมอเตอร์ไซด์วิน	-
3	ได้กินข้าว (18.30- 19.30)	N 2	ของขวัญจัดโต๊ะกินข้าวไว้ให้พ่อ และตนเองกิน พ่อเดินเข้ามานั่ง และเห็นแม่อยู่	-พ่อ -ของขวัญ	-ชุดอยู่บ้านของขวัญ -ชุดอยู่บ้านพ่อ	-ผมรวบไว้ ด้านหลังหรือ ถักเปียเดียว กลางหัว -รอยขี้	-โต๊ะกินข้าว -นกก	-
8	ก่อนนอน (19.30-20.00)	N 3	ก่อนที่พ่อจะนอนเขาเดินเข้ามาดูลูกพร้อมก้มทาบหม่องให้	-พ่อ -ของขวัญ	-ชุดอยู่บ้านของขวัญ -ชุดอยู่บ้านพ่อ	-ผมปลัดขัย	ขาหม่อง	-

ตารางที่ 4.4 ตารางการถ่ายทำวันที่ 27/3/60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 เมษายน 2560

การถ่ายทำครั้งสุดท้าย เป็นการถ่ายฉากออฟฟิศ ที่ทำงานพ่อ ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ทำเรื่องขอสถานที่สำนักงาน ภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังไว้ก่อนหน้านี้อแล้ว และวันนี้ผู้ที่ร่วมแสดงมีแค่ผู้รับบทเป็นพ่อ ลูกสาวและนักแสดงสมทบรับบทครูโรงเรียนใหม่เท่านั้น การถ่ายทำค่อนข้างใช้เวลา เพราะครั้งนี้ข้าพเจ้าไม่มีตากล้องจึงให้เพื่อนช่วยถ่ายให้ แต่ทุกอย่างราบรื่นและอยู่ในเวลาที่ขอไว้คือ 11.00 น.

จากนั้นข้าพเจ้าได้ย้ายกองไปที่ตึกบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อถ่ายทำฉากโรงเรียนใหม่ของของขวัญ ซึ่งเป็นตอนจบของภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญในส่วนของการแสดงที่ผู้เป็นพ่อต้องแสดงความรู้สึกในแบบใหม่ที่คนดูไม่สามารถคาดเดาได้ โดยข้าพเจ้าได้ลองให้ผู้เป็นพ่อลองแสดงอารมณ์ความรู้สึกในอีกหลายแบบ ซึ่งเป็นที่น่าพอใจ เพราะผู้ที่รับบทเป็นพ่อสามารถถ่ายทอดอารมณ์ออกมาผ่านสีหน้า แววตาได้อย่างดี

SC. No.	SCENE	D/N	DESCRIPTION	CAST	COSTUME	MAKE UP	SET/PROPS	EXTRA
SD 4 ออฟฟิศพ่อ / โรงเรียนเอกรชน								
สำนักงานภาควิชาพืชและสัตว์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สจล. / ตึกบูรณาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.								
5A	อาทิตย์ ไปทำงาน	D	3	ผู้เป็นพ่อมาถึงออฟฟิศและเจอกับงานที่กองพะเนินอยู่ เขามีหน้าที่ช่วยเอกสาร	-อาทิตย์	-ชุดทำงาน	-เซตห้องทำงาน -กระเป๋าพ่อ	
5C	รุ่นน้อง	D	3	ผู้เป็นพ่อนั่งทำงานอยู่ มีเด็กรุ่นน้องมาให้ช่วยรีรูดเอกสาร	-อาทิตย์ -วรัศนี	-ชุดทำงาน	-เซตห้องทำงาน -กระเป๋าพ่อ	
5B	หน้าที่	D	3	อาทิตย์นำเอกสารที่รีรูดแล้วไปให้แต่ละตำแหน่ง	-อาทิตย์	-ชุดทำงาน	-เซตห้องทำงาน -กระเป๋าพ่อ	- พนักงาน
15	โรงเรียนใหม่	D	7	อาทิตย์ พาลูกมาสมัครโรงเรียนใหม่	-อาทิตย์ -ของขวัญ -ครูเบญ	-ชุดทำงาน (แขนยาว) -ชุดนักเรียน เอกรชน -ชุดครูเอกรชน		

ตารางที่ 4.5 ตารางการถ่ายทำวันที่ 10/4/60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

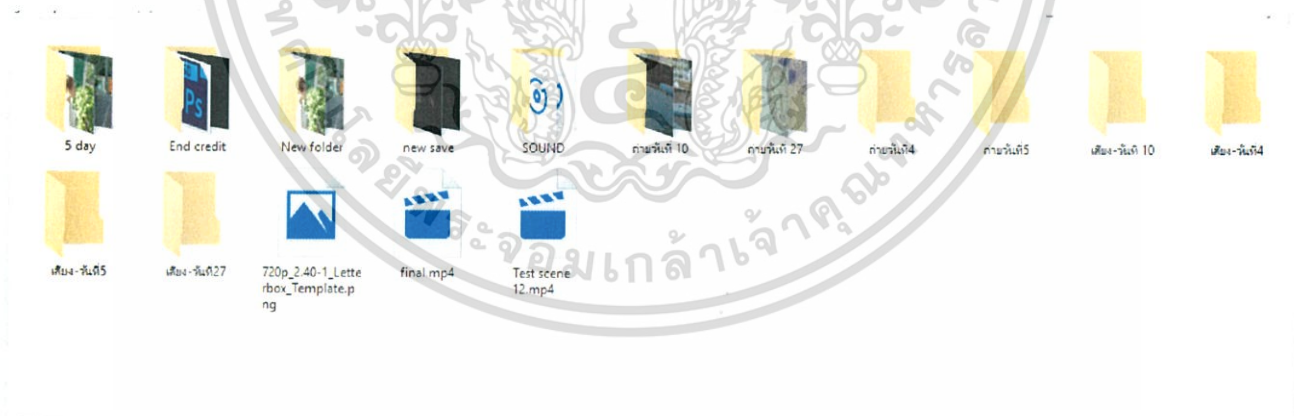
4.3 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเป็นกระบวนการลำดับภาพและเล่าเรื่อง โดยต้องผ่านการตัดต่อ การทำเสียง และการเคลียสี จนเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้ค่อนข้างมาก เพราะมีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้น จนไม่อาจที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้การตัดต่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง
2. การเคลียสี
3. เสียงในภาพยนตร์

4.3.1 การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง

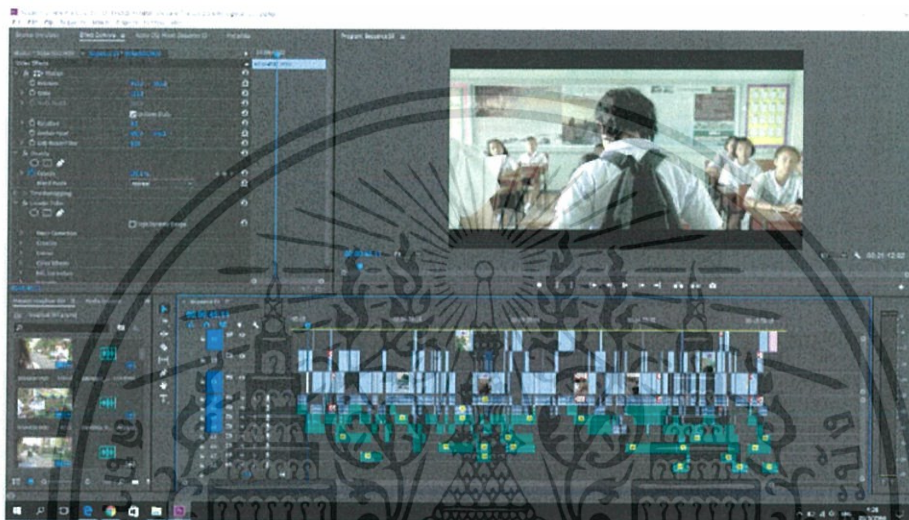
ภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” เป็นแนวดราม่า มีการดำเนินเรื่องเป็นเส้นตรง ไม่ซับซ้อน หรือสลับไปมา โดยเล่าผ่านมุมมองของพ่อเด็ก ของครู และผู้ปกครองท่านอื่นอย่างที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อข้าพเจ้าถ่ายทำเสร็จ ข้าพเจ้าจะนำฟุตเทจมาลงไว้ในโฟลเดอร์ โดยแยกฟุตเทจที่เป็นภาพและฟุตเทจที่เป็นเสียงออกจากกัน แต่ระบุวันที่ถ่ายเอาไว้ เพื่อความสะดวกในการหาไฟล์

ภาพที่ 4.52 ภาพการจัดการฟุตเทจโดยแยกไว้ตามวันที่ถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2017 ในการตัดต่อ เพราะเป็นโปรแกรมที่สะดวกใช้งาน โดยข้าพเจ้าเป็นคณนำฟุตบอลเทจมาเรียงเพื่อลำดับเรื่องราวช่วงแรก และตัดแบบหยาบออกมา เพื่อให้คนตัดต่อนำไปตัดได้เข้าใจเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อ

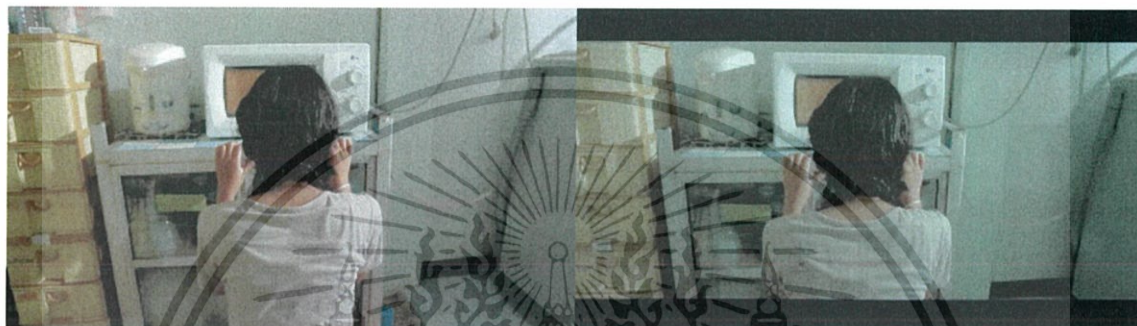

ภาพที่ 4.53 ภาพมการตัดต่อใน Adobe Premiere Pro CC 2017

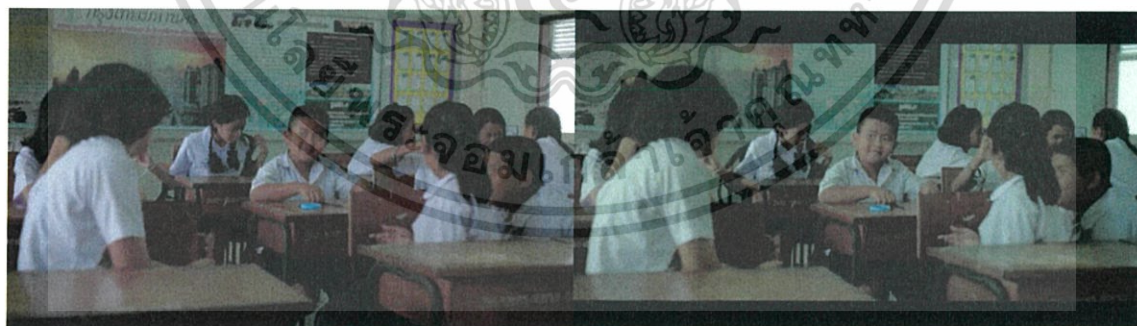
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 การเกลี่ยสี

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีโทนสีที่เป็นโทนสีหลักของเรื่อง นั่นคือ สีเขียวตุ่น โดยแต่ละฟุตเทจที่ถ่ายมาค่อนข้างที่จะมีทิศทางของแสงแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานที่ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นที่จะต้องเกลี่ยสีแต่ละฟุตเทจให้ไปในทิศทางทางเดียวกัน เพื่อความสวยงาม และเพื่อความอารมณ์ของหนังด้วย

ภาพที่ 4.54 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี

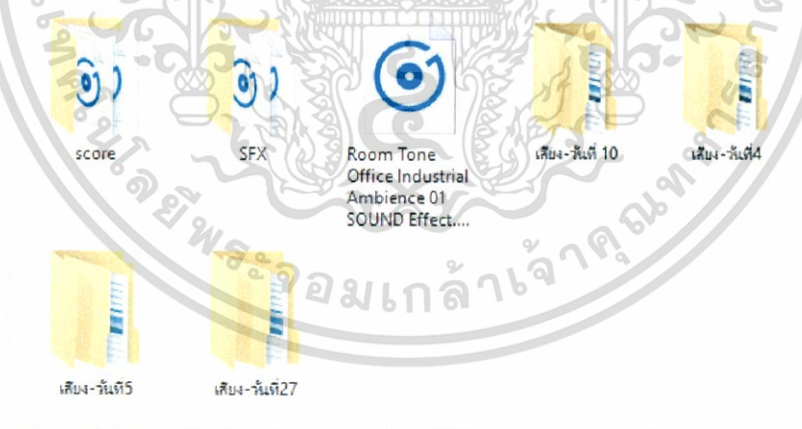
ภาพที่ 4.55 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 เสียงในภาพยนตร์

การทำเสียงในภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” ข้าพเจ้าใช้การอัดเสียงแยกผ่านไมค์บูมและไวเลส สำหรับตัวละคร เมื่อถ่ายทำเสร็จข้าพเจ้าได้นำไฟล์มาแยกตามวันที่ถ่าย เพื่อง่ายต่อการนำไปใช้ในแต่ละฉาก

ภาพยนตร์เรื่อง “ของขวัญของพ่อ” เป็นภาพยนตร์แนวดราม่าพ่อลูก ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เพลงคุมเรื่องที่มีเครื่องดนตรีหลักในเพลงคือ เปียโน ข้าพเจ้าคิดว่า การที่ใช้เปียโนปูเรื่องทำให้หนังมีความดราม่า ดำเนินเรื่องแบบเนิบช้า แต่ละศึยที่ถ่ายทอดออกมา มันช่วยให้เร้าอารมณ์ ความรู้สึกเข้ากับภาพยนตร์เรื่องนี้ โดยข้าพเจ้าได้ใช้เพลงจากหนังหลาย ๆ เรื่องมาเชื่อมแต่ละฉากเข้าด้วยกัน โดยเลือกใช้ช่วงที่นักแสดงแสดงอารมณ์ออกมา เช่น เพลง End-Credits ของหนังเรื่อง Pride & Prejudice ในช่วงตอนจบของภาพยนตร์เรื่องของขวัญของพ่อนั้น จะมีการวนลูปของเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั้งหมดภายในเรื่องคือ พ่อได้พาลูกสาวไปสมัครเรียนที่โรงเรียนใหม่ ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เพลงจากภาพยนตร์เรื่อง The Theory of Everything ซึ่งเป็นเพลง Soundtrack ending scene (The Cinematic Orchestra - Arrival of the birds) ทำนองเพลงจะมีความลึกกลับซับซ้อน ซึ่งเหมาะกับตัวละครพ่อที่มีความคิดที่ซับซ้อนในแบบที่เราไม่อาจคาดเดาได้

ภาพที่ 4.56 ภาพไฟล์เสียง ในแต่ละโฟลเดอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ของขวัญของพ่อ” มีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งดีดี มิตรภาพในการทำงานเป็นทีม หรือปัญหาที่ต้องเจอ และแก้ไข การทำงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างและทำให้ข้าพเจ้าได้เติบโตขึ้นอีกขั้น ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจอย่างยิ่งที่สามารถกำกับภาพยนตร์ออกมาได้เสร็จสมบูรณ์ ถึงแม้จะมีข้อบกพร่องบ้างข้าพเจ้าจะจำไว้เป็นบทเรียน และข้าพเจ้าจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำเดิมขึ้นอีก แต่ถึงอย่างไรทีมงานและนักแสดงก็มีส่วนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาดีตามที่คาดหวังไว้ บทสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ มีดังนี้

1. ปัญหาบทภาพยนตร์
2. ปัญหางบประมาณ
3. ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ
4. ปัญหาการถ่ายทำ
5. ปัญหาหลังการถ่ายทำ
6. ข้อเสนอแนะ

5.1 ปัญหาบทภาพยนตร์

ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำบทภาพยนตร์ ในช่วงเริ่มต้นข้าพเจ้าพยายามที่จะหาไอเดียมาเป็นประเด็นหลักในเรื่อง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ยากมากเพราะถ้าเกิดเราเลือกไอเดียไหน เราต้องอยู่กับมันไปตลอดจนจบหนัง ข้าพเจ้าจึงได้เลือกจับประเด็นหลักที่ข้าพเจ้าอยากเล่นมากที่สุดนั่นคือ พ่อและลูก ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าน่าจะเอาความรู้สึกส่วนตัวใส่เข้าไปได้ เพราะข้าพเจ้ามีปมเรื่องพ่อ แต่ถึงอย่างไร เมื่อเอาเรื่องของข้าพเจ้ามาพัฒนาเป็นโครงเรื่องย่อ เรื่องราวมันดูเบาขึ้นมาเมื่อต้องทำเป็นภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงต้องพยายามหาปัญหาของเรื่องมาใส่ ซึ่งการนำปัญหามาใส่ทำให้ข้าพเจ้าคิดไกลเกินทั้ง พ่อเป็นบ้างเอย ทั้งพ่อเป็นโรคจิตบ้างเอยจนสุดท้าย ข้าพเจ้าได้พบปัญหาเกี่ยวกับเด็กพิเศษ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ปัญหางบประมาณ

ปัญหาเรื่องงบประมาณ ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะมีปัญหาในทุกกองถ่าย เพราะเวลาออกกองเรา จำเป็นที่ต้องมีโปรดิวซ์เซอร์ควบคุมงบประมาณ แต่สำหรับกองข้าพเจ้าไม่มี ข้าพเจ้าเป็นคนคุมเงินเอง และปัญหาเกิดขึ้นที่เมื่องบประมาณอยู่กับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าต้องอยู่หน้าเซทเพื่อกำกับ ความวุ่นวายจะเกิดขึ้น คนหนึ่งมาขอ อีกคนหนึ่งมาขอ ทำให้การถ่ายทำล่าช้า และปัญหาอีกหนึ่งอย่างที่ทำให้งบประมาณไม่พอ นั่นคือ เด็ก กองข้าพเจ้ามีเด็ก ๆ ตัวประกอบค่อนข้างเยอะและเด็ก ๆ เวลาซื้อขนมที่ก็จะหยิบโดยไม่ดูราคาของ นี่เป็นเหตุให้งบบานปลาย

5.3 ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ

ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำนั้นค่อนข้างมีปัญหาเยอะพอสมควรสำหรับข้าพเจ้า เพราะเป็นการเตรียมการก่อนถ่ายทำ ทุกอย่างจะต้องมีครบเพื่อจะได้ไม่เป็นปัญหาหน้ากอง ซึ่งข้าพเจ้าก็พยายามหาทั้งอุปกรณ์ประกอบฉาก หาสถานที่ ทำเรื่องขอสถานที่เอง หาเสื้อผ้านักแสดงเองและหานักแสดงเอง ซึ่งปัญหาใหญ่สุดสำหรับการเตรียมการถ่ายทำคือ ข้าพเจ้าไม่สามารถหานักแสดงที่จะมารับบทเป็นพ่อได้ ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ข้าพเจ้าไม่สามารถสู้ราคากับโมเดลลิ่งหานักแสดงได้ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องลงพื้นที่จริงเพื่อหา ซึ่งได้มาคนหนึ่ง ปัญหาหลักคราวนี้คือเขาไม่เคยแสดงมาก่อน เขาจึงค่อนข้างเขินอายและกลัวๆ ทำให้ข้าพเจ้าหนักใจเป็นอย่างมาก ยิ่งใกล้ถึงกำหนดการถ่ายทำที่ข้าพเจ้าตั้งไว้ข้าพเจ้าก็ยิ่งหนักใจ สุดท้ายเพื่อนของข้าพเจ้าแนะนำให้ข้าพเจ้าลองโพสต์ในเพจ Facebook เพื่อหานักแสดง เพราะส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีโมเดลลิ่ง จะรับงานเองและค่าตัวไม่แพง ข้าพเจ้าจึงจัดการโพสต์เป็นทางออกสุดท้าย และได้มีคนติดต่อเข้ามา 2 คน คนหนึ่งค่อนข้างมีอายุข้าพเจ้าจึงขอไม่แคสดีดิ่ง และอีกคนข้าพเจ้าคิดว่าบุคลิกลักษณะดูไปเสียหน่อย แต่ข้าพเจ้าก็ลองให้เขาแคสดู เมื่อแคสเสร็จข้าพเจ้าว่าเขาเข้าใจบทบาทภาพยนตร์ของเราและสามารถสื่ออารมณ์ออกมาได้ดีแต่การแสดงค่อนข้างโอเวอร์แควตดิ่งไปเสียหน่อย แต่ในเมื่อข้าพเจ้าถึงกำหนดถ่ายทำแล้ว ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเลือกนักแสดงคนนี้ และข้าพเจ้ามีปัญหาใหญ่คือ จัดการกับความเล่นใหญ่ของนักแสดง โดยให้เขาแสดงสีหน้าและท่าทางออกมาให้น้อยที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้ และปรากฏว่าเขาสามารถแสดงออกมาได้อย่างดีเยี่ยม และบุคลิกลักษณะเข้ากันได้ดีกับนักแสดงเด็กอย่างที่ว่าข้าพเจ้าไม่เคยคาดคิดมาก่อน ข้าพเจ้าคิดว่านักแสดงคนนี้มีผลอย่างมากที่ทำให้การกำกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้าออกมาดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ปัญหาการถ่ายทำ

ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของเวลาที่ไม่เพียงพอสำหรับการถ่ายทำในแต่ละฉาก เหตุด้วยข้าพเจ้าใช้นักแสดงใหม่ที่ไม่เคยแสดงมาก่อน และนักแสดงประกอบที่เป็นเด็ก ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาเป็นอย่างมากในการคุมกอง คุมเวลา คุมงบประมาณ จนบางครั้งข้าพเจ้าก็ใจอ่อน นำเงินที่เป็นค่าอาหารของคิวต่อไปมาเลี้ยงขนมเด็ก ๆ ไปเสียเงินครึ่ง

ในตอนเช้าของวันแรกที่เริ่มถ่าย เป็นวันเสาร์ โรงเรียนปิด ข้าพเจ้าต้องตะเวนไปรับนักแสดงตัวประกอบเด็ก ๆ ที่ข้าพเจ้าติดต่อไว้ประมาณ 10 คน แต่มีอยู่หนึ่งที่ข้าพเจ้าไปถถึงบ้านเด็ก แต่แม่ของเด็กบอกว่าน้องออกไปแล้ว บอกจะไปโรงเรียน ข้าพเจ้าเริ่มคุมสติไม่อยู่เพราะถ้าเด็กหายไปนั้นถือเป็นความผิดของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าไปถึงโรงเรียน ข้าพเจ้าก็ไม่พบเด็กคนนั้น แต่กองยังต้องรันต่อ ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิเลยเพราะเอาแต่คิดว่าเกหายไ้ไหน จนเมื่อประมาณ 11 นาฬิกา น้องคนนั้นก็มาถึงโรงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกโล่งใจเป็นอย่างมาก

5.4 ปัญหาหลังการถ่ายทำ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ถ่ายทำฉากที่โรงเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็กลับมาตรวจดูฟุตเทจ ซึ่งในตอนถ่ายทำข้าพเจ้าไม่มีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบความเรียบร้อยของฟุตเทจ ทำให้มีบางข้อผิดพลาดที่ข้าพเจ้าจะเก็บไว้ถ่ายทีหลัง ไม่ได้ถูกถ่ายเพราะข้าพเจ้าลืมน และฉากที่ถ่ายข้างตึกเรียนนั้น ข้าพเจ้าไม่รู้เลยว่า เสียงที่ถ่ายมากับฉากนั้นมีลมเข้าแรงมาก จนไม่สามารถได้ยินเสียงนักแสดงพูดต่อะลือคกัน และเสียงจากตัวไวเรสของผู้เป็นพ่อก็ไม่มีเสียง ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะนัดนักแสดงมาอัดเสียงใหม่ได้ จึงต้องใช้ตัวไวเรสของครูเล่าต่อะลือคทั้งฉาก

ส่วนการถ่ายทำที่บ้าน ข้าพเจ้าได้จัดตารางถ่ายทำได้แล้วซึ่งเริ่มถ่ายทำในตอนเที่ยง โดยข้าพเจ้าจะถ่ายนักแสดงที่รับบทพ่อก่อน เพราะนักแสดงลูกไปมอบตัวเข้าโรงเรียนใหม่ แต่เมื่อถ่ายไปได้ประมาณครึ่งชั่วโมง นักแสดงลูกก็โทรมาบอกเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าเลยต้องเปลี่ยนตารางถ่ายใหม่อีกครั้งเพื่อให้ทันก่อนพระอาทิตย์ตก

เมื่อถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าได้นำฟุตเทจมาลงคอม และเก็บไว้ในฮาร์ดิสก์อื่นด้วยกันหาย แต่ปัญหาก็เกิดขึ้นอีกเนื่องจากคอมพิวเตอร์ของข้าพเจ้า เกิดพังข้าพเจ้าจึงเอาไปลงวินโดวส์ใหม่ และเมื่อข้าพเจ้าได้คอมมาจึงเปิดโปรแกรม Premier Pro ขึ้น แต่แรมคอมพิวเตอร์ของข้าพเจ้ามีแค่ 4 กิกะไบต์เท่านั้น จึงไม่สามารถรันโปรแกรมได้ ข้าพเจ้าจึงขอใช้คอมพิวเตอร์ของเพื่อนมาใช้ก่อน จนข้าพเจ้าลงวินโดวส์ใหม่เสร็จ แล้วลองเปิดใหม่อีกครั้ง แต่ก็เปิดไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องรีบติดต่อในคอมของเพื่อน เพื่อไม่ให้เพื่อนเดือดร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากการทำงาน ตั้งแต่เริ่มคิดไอเดีย เริ่มเขียนบท เริ่มหานักแสดง เริ่มถ่ายทำ เริ่มเจอกับปัญหา จนถึงขั้นกระบวนการตัดต่อซึ่งเป็นเทคนิคทางภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยถนัด แต่ข้าพเจ้าก็ลองตัดเอง จะเห็นได้ว่าแต่ละกระบวนการที่ได้กล่าวมานั้นล้วนแต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาคิด เวลาวิเคราะห์ และเวลาส่วนของการลงมือทำ ซึ่งเอาจริง ๆ ข้าพเจ้าจะทำด้วยตัวเองทั้งหมดก็เป็นไปไม่ได้ แทบจะทุกกระบวนการข้าพเจ้าต้องขอคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษา และเมื่อออกกองทีมงานที่รู้จัก เป็นสิ่งสำคัญมาก คอยควบคุมเราเวลาเราสติแตก และคอยให้กำลังใจเราเมื่อเราท้อและยังคอยแนะแนวทางแก้ไขให้เรา จนการถ่ายทำสำเร็จตามเป้าหมาย

ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปินพันธ์ เป็นเพียงเครื่องทดสอบด่านแรกในการที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตที่แท้จริง เพราะเมื่อข้าพเจ้าทำเสร็จและย้อนกลับไปมองข้าพเจ้าคิดว่าปัญหาที่ข้าพเจ้าเจอมันยังเล็ก ด้วยความที่ยังอ้างว่าเป็นนักศึกษา จะขอยืมของหรือขอใช้สถานที่ เป็นเรื่องง่ายเมื่อเราออกไปเจอกับโลกที่แท้จริงทุกสิ่งล้วนใช้เงินซื้อด้วยกันทั้งนั้น แต่ยังไม่เรื่องนี่ก็ไม่เป็นปัญหาเมื่อเทียบกับความขยัน และซื้อตรงต่อเวลา ข้าพเจ้าคิดว่าข้อนี้จะเป็นสิ่งยืนยันได้ดีถึงการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

บรรณานุกรม

เปรม ปิยะพงษ์, พ่อเลี้ยงเดี่ยว...ที่รักลูกหมดใจ[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา www.prdmh.com/สาระสุขภาพจิต/.../298-พ่อเลี้ยงเดี่ยว-ที่รักลูกหมดใจ.html

บ้านจอมยุทธ, จิตวิทยาพัฒนาการวัยเด็กตอนปลาย (Late Childhood)[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา http://www.baanjomuyut.com/library_2/extension1/concepts_of_developmental_psychology/01_12.html

KAPOOK HEALTH โรคและการป้องกัน, แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม โรคทางพฤติกรรมที่ต้องช่วยกันดูแล[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา <https://health.kapook.com/view52954.html>

Thai's Asperger Blog, ธรรมชาติแอสเพอร์เกอร์[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post_27.html

Thai's Asperger Blog, ความโกรธ ในผู้เป็นแอสเพอร์เกอร์[ออนไลน์], 13 ธันวาคม 2559. แหล่งที่มา http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post_2279.html

Thai's Asperger Blog, แอสเพอร์เกอร์ ผู้ไม่(ยอม)แพ้ และไม่(ยอม)ผิด[ออนไลน์], 12 ตุลาคม 2559. แหล่งที่มา <http://thaiasperger.blogspot.com/2008/08/blog-post.html>

KAPOOK HEALTH โรคและการป้องกัน, แอสเพอร์เกอร์ ซินโดรม โรคทางพฤติกรรมที่ต้องช่วยกันดูแล[ออนไลน์], 22 กันยายน 2559. แหล่งที่มา <https://health.kapook.com/view52954.html>

Pantip, แม่ก้อย FriendFlock Bloggang[ออนไลน์], 22 ตุลาคม 2559. แหล่งที่มา <http://topicstock.pantip.com/family/topicstock/2010/06/N9328575/N9328575.html>

รศ.ดร.จรงค์ โกลนาม. “คำนำ” ใน ศิษย์รัก ออทิสติก. หน้า4-6. สุภาวดี หาญเมธี,บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2545.

Kwanmanee.com, ถ้าจะง่ กี่จ้งแบบ “Forrest Gump”[ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2560. แหล่งที่มา <http://www.kwanmanee.com/forrestgump/>

Pantip, วิจารณ์ Forrest Gump[ออนไลน์], 13 พฤษภาคม 2560. แหล่งที่มา <http://topicstock.pantip.com/chalermthai/topicstock/2011/10/A11165035/A11165035.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้